

The background of the cover is a photograph of the interior of a Gothic cathedral. The image shows a high, vaulted ceiling with ribbed arches. A large, circular rose window is the central focus, featuring intricate stained glass designs. Below it, there are several smaller, pointed-arch windows, some with stained glass. The lighting is dramatic, with light streaming through the windows, creating a sense of depth and grandeur. The overall color palette is dark, with the light from the windows providing contrast.

LLOANÇA A DÉU

ESTANISLAU Ma. LLOPART

Editorial Claret

Per a moltes persones que n'han fet ús per a la seva pregària personal i comunitària aquest llibre, *Lloança a Déu*, és un tresor.

El pare Estanislau Maria Llopart, monjo de Montserrat, inicià la seva vida eremítica l'any 1961 a la Santa Cova de la Mare de Déu de Montserrat. Es traslladà a l'ermita de la Santa Creu l'any 1965. Hi va fer estada fins al 1972, i la seva figura tingué un important ressò per a moltes persones -de diferents orígens i creences- que anaven a trobar-lo, en algunes de les quals va arribar a despertar la vocació eremítica. Després de passar un any i mig a una cova prop de Betlem, el 1974 va emprendre l'etapa definitiva d'ermità al Japó. Va tornar a la seva estimada muntanya de Montserrat poc abans de morir, el març de 2003.

En el decurs d'aquests anys va anar seleccionant i adaptant Salm i Càntics de forma pacient i acurada. Els va donar un llenguatge "cristià" –dins dels límits possibles- a fi d'adaptar-los a la pregària cristiana.

La Comunitat de Jesús –acollida per l'ermità i nascuda a la mateixa ermita de la Santa Creu l'any 1968– rebia des del Japó, l'any 1985, les últimes adaptacions i correccions d'aquest recull de textos que l'editorial Claret va publicar l'any 1988 dins la col·lecció els Daus.

A hores d'ara, exhaurit el llibre i consultada l'editorial, no ha semblat oportú fer-ne una reedició en paper. És per aquest motiu que hem dut a terme la digitalització, revisió i edició que avui us oferim en aquest format pdf: fàcil de fer arribar a qualsevol persona que hi pugui estar interessada, i fàcil de compartir en pantalla quan les pregàries hagin de ser telemàtiques. Confiam que aquest recull de ***Salm i Càntics*** en "obert" pugui acompanyar la nostra vida com una ***Lloança a Déu***

Nota

1. Us recomanem que per "navegar" pel llibre i localitzar un Salm o Càntic exploreu les possibilitats que ofereix l'eina *marcadors* d'Acrobat que es troba al menú esquerre de l'aplicació. També us recomanem que llegiu l'apartat *Presentació* i les *Exhortacions* per situar-vos en el context del llibre.

2. El text, tot i fonamentar-se en les versions oficials de la Sagrada Escripura, no pretén ser escripturístic. La selecció feta, l'eliminació de conceptes i mots d'enemistat, les variacions més o menys agosarades respecte de l'original, l'ús del llenguatge amb expressions directes, claríssimes sempre, amb un estil planer i comprensible, són fruit de l'alè de l'Esperit en una persona de refinada espiritualitat. Un text de pregària, primordialment, per a veritables contemplatius.

Estanislau Llopart

LLOANÇA A DÉU

Salms i cànctics

EDITORIAL CLARET
Barcelona

Disseny coberta: Ernest Puig
Editorial Claret, S.A.
Roger de Llúria, 5 - 08010 Barcelona
Imprès a Imprimeix
Eduard Maristany, 100
ISBN: 84-7263-573-2
Dipòsit Legal: B. 43.293-1988

ÍNDIX

Presentació.....	17
Exhortacions del Nou Testament sobre la pregària.....	20
SALMS.....	31
Salm 1.....	32
<i>El camí del just</i>	32
Salm 2.....	33
<i>Les nacions i el Messies</i>	33
Salm 3.....	34
<i>Pregària de la nit</i>	34
Salm 4.....	35
<i>Oració confiada de la nit</i>	35
Salm 5.....	36
<i>Pregària del matí</i>	36
Salm 6.....	37
<i>Oració confiada de la nit</i>	37
Salm 7.....	38
<i>Pregària d'un «pobre»: Invocació a Déu, just i salvador</i>	38
Salm 8.....	39
<i>Himne al Creador: L'home, rei de la creació</i>	39
Salm 9-10 (9).....	40
<i>Cant d'acció de gràcies i de confiança d'un «pobre»</i>	40
Salm 11 (10).....	41
<i>El just confia sempre en Déu</i>	41
Salm 12 (11).....	42
<i>Déu salva el desvalgut</i>	42
Salm 13 (12).....	43
<i>Pregària de la nit</i>	43
Salm 15 (14).....	44
<i>Comportament dels qui entren a la presència de Déu</i>	44
Salm 16 (15).....	45
<i>Oració confiada de la nit</i>	45
Salm 17 (16).....	46
<i>Oració de la nit</i>	46
Salm 18 (17).....	47
<i>Cant d'acció de gràcies</i>	47

Salm 19 (18) (v. 2-7)	48
<i>Meravelles del cel</i>	48
Salm 19 (18) (v. 8-15)	49
<i>Meravelles de la paraula de Déu</i>	49
Salm 20 (19)	50
<i>Pregària, confiada, de benedicció</i>	50
Salm 21 (20)	51
<i>Acció de gràcies</i>	51
Salm 22 (21)	52
<i>Sofrences i esperances del Crist morent</i>	52
Salm 23 (22)	55
<i>Déu, bon pastor</i>	55
Salm 24 (23)	56
<i>El Senyor ve</i>	56
Salm 25 (24)	57
<i>Confiança del «pobre»</i>	57
Salm 26 (25)	58
<i>Pregària de confiança</i>	58
Salm 27 (26)	59
<i>Ferma confiança en Déu</i>	59
Salm 28 (27)	60
<i>Súplica confiada</i>	60
Salm 29 (28)	61
<i>Himne a Déu, que es manifesta</i>	61
Salm 30 (29)	61
<i>Acció de gràcies</i>	61
Salm 31 (30)	62
<i>Confiança en Déu</i>	62
Salm 32 (31)	64
<i>Felicitat del pecador perdonat</i>	64
Salm 33 (32)	65
<i>Himne al poder i a la providència de Déu</i>	65
Salm 34 (33)	67
<i>Protecció divina sobre el just</i>	67
Salm 35 (34)	69
<i>Lloança d'un «pobre»</i>	69
Salm 36 (35)	70
<i>Bondat de Déu</i>	70

Salm 37 (36)	71
<i>Confiança en Déu</i>	71
Salm 38 (37)	73
<i>Clam de misericòrdia</i>	73
Salm 39 (38)	74
<i>Esperança en Déu</i>	74
Salm 40 (39)	75
<i>Acció de gràcies</i>	75
Salm 41 (40)	77
<i>Oració d'un «pobre»</i>	77
Salm 42-43 (41-42)	78
<i>La set de Déu</i>	78
Salm 44 (43)	79
<i>Lloança</i>	79
Salm 45 (44)	80
<i>Cant de noces del Senyor</i>	80
Salm 46 (45)	81
<i>Déu, salvador</i>	81
Salm 47 (46)	82
<i>Reialesa universal del Senyor</i>	82
Salm 48 (47)	83
<i>Himne a la bondat de Déu</i>	83
Salm 50 (49)	84
<i>El veritable culte del Senyor</i>	84
Salm 51 (50)	85
<i>Oració de penediment</i>	85
Salm 52 (51)	86
<i>Acció de gràcies</i>	86
Salm 53-54 (52-53)	87
<i>Demanda d'alliberament</i>	87
Salm 55 (54)	88
<i>Plany contra la falsedat</i>	88
Salm 56 (55)	89
<i>Confiança en Déu</i>	89
Salm 57 (56)	90
<i>Pregària confiada</i>	90
Salm 59 (58)	91
<i>Cant de confiança</i>	91

Salm 60 (59)	92
<i>Oració per la unitat</i>	92
Salm 61 (60)	93
<i>Oració d'un «pobre»</i>	93
Salm 62 (61)	94
<i>Déu, l'única esperança</i>	94
Salm 63 (62)	96
<i>El desig de Déu</i>	96
Salm 65 (64)	97
<i>Himne a la bondat de Déu</i>	97
Salm 66 (65)	99
<i>Himne d'acció de gràcies</i>	99
Salm 67 (66)	101
<i>Invitació universal a lloar Déu</i>	101
Salm 68 (67)	102
<i>El triomf del Senyor</i>	102
Salm 69 (68)	103
<i>El Crist sofrent</i>	103
Salm 71 (70)	105
<i>Pregària confiada d'un «pobre»</i>	105
Salm 72 (71)	107
<i>El reialme del Messies</i>	107
Salm 73 (72)	109
<i>Confiança en Déu</i>	109
Salm 74 (73)	110
<i>Pregària per la comunitat dels «pobres»</i>	110
Salm 75 (74)	111
<i>Lloança</i>	111
Salm 76 (75)	112
<i>Cant de triomf</i>	112
Salm 77 (76)	113
<i>Súplica en la nit</i>	113
Salm 78 (77)	114
<i>Ensenyaments de la història de salvació</i>	114
Salm 79 (78)	115
<i>Súplica de perdó</i>	115
Salm 80 (79)	116
<i>Pregària per la renovació del poble de Déu</i>	116

Salm 81 (80)	117
<i>Déu, l'únic Senyor salvador</i>	117
Salm 83 (82)	118
<i>Confessió de la sobirania de Déu</i>	118
Salm 84 (83)	119
<i>Desig confiat de Déu</i>	119
Salm 85 (84)	120
<i>Promesa de pau</i>	120
Salm 86 (85)	121
<i>Oració confiada</i>	121
Salm 87 (86)	123
<i>La ciutat de Déu, mare dels pobles</i>	123
Salm 89 (88)	124
<i>Lloança i promesa messiànica</i>	124
Salm 90 (89)	126
<i>Eternitat de Déu i caducitat de l'home</i>	126
Salm 91 (90)	127
<i>Confiança en la protecció de l'Altíssim</i>	127
Salm 92 (91)	128
<i>Lloança a la justa providència de Déu</i>	128
Salm 93 (92)	129
<i>Reialesa de Déu</i>	129
Salm 94 (93)	130
<i>El Déu de justícia</i>	130
Salm 95 (94)	131
<i>Invitació a lloar Déu</i>	131
Salm 96 (95)	132
<i>El Senyor és rei de tots els pobles</i>	132
Salm 97 (96)	133
<i>El Senyor és rei</i>	133
Salm 98 (97)	134
<i>El Senyor és un rei salvador i justicier</i>	134
Salm 99 (98)	135
<i>El Senyor és un rei sant</i>	135
Salm 100 (99)	136
<i>Invitació a lloar Déu</i>	136
Salm 102 (101)	137
<i>Transcendència divina</i>	137

Salm 103 (102)	139
<i>Favors del Senyor</i>	139
Salm 104 (103)	141
<i>Himne al Senyor, creador</i>	141
Salm 105 (104)	144
<i>Lloança a la fidelitat del Senyor</i>	144
Salm 106 (105)	145
<i>Lloança a Déu-salvador i oració pel poble</i>	145
Salm 107 (106)	146
<i>Himne de lloança al Senyor que salvà el seu poble</i>	146
Salm 109 (108)	148
<i>Pregària d'un «pobre» acusat falsament</i>	148
Salm 110 (109)	149
<i>El Messies, rei i sacerdot</i>	149
Salm 111 (110)	150
<i>Lloança de les obres divines</i>	150
Salm 112 (111)	151
<i>Elogi del just</i>	151
Salm 113 (112)	152
<i>Lloança al nom del Senyor</i>	152
Salm 114 (113) (v. 1-8)	153
<i>Les meravelles de l'èxode</i>	153
Salm 115 (113) (v. 9-26)	154
<i>Cant de lloança: fe en el Déu veritable</i>	154
Salm 116 (114-115)	155
<i>Càntic d'acció de gràcies</i>	155
Salm 117 (116)	156
<i>Invitació universal a lloar Déu</i>	156
Salm 118 (117)	157
<i>Himne triomfal d'acció de gràcies</i>	157
Salm 119 (118)	159
<i>Elogis de la Paraula de Déu</i>	159
Salm 120 (119)	173
<i>Oració d'un home de pau</i>	173
Salm 121 (120)	174
<i>El guardià fidel</i>	174
Salm 122 (121)	175
<i>Pelegrinatge per la pau</i>	175

Salm 123 (122)	176
<i>Confiança en Déu enmig del menyspreu</i>	176
Salm 124 (123)	177
<i>El salvador dels febles</i>	177
Salm 125 (124)	177
<i>Déu protegeix</i>	177
Salm 126 (125)	178
<i>Déu tot ho renova</i>	178
Salm 127 (116)	179
<i>L'esforç humà és inútil sense Déu</i>	179
Salm 128 (127)	180
<i>Auguri de pau</i>	180
Salm 129 (128)	180
<i>El Senyor protegeix</i>	180
Salm 130 (129)	181
<i>Cant de redempció</i>	181
Salm 131 (130)	182
<i>Abandó humil a Déu</i>	182
Salm 132 (131)	183
<i>Zel de Déu i promesa messiànica</i>	183
Salm 133 (132)	184
<i>L'Església: concòrdia fraterna</i>	184
Salm 134 (133)	185
<i>Benedicció de nit</i>	185
Salm 135 (134)	186
<i>Exhortació a lloar el Senyor</i>	186
Salm 136 (135)	187
<i>Lletania al Déu d'amor</i>	187
Salm 138 (137)	189
<i>Himne d'acció de gràcies</i>	189
Salm 139 (138)	190
<i>Déu coneix els qui li són fidels</i>	190
Salm 140 (139)	192
<i>Pregària de protecció d'un «pobre»</i>	192
Salm 141 (140)	193
<i>Oració d'ofrena del «pobre»</i>	193
Salm 142 (141)	194
<i>Oració d'un «pobre»</i>	194

Salm 143 (142)	195
<i>Pregària de confiança</i>	195
Salm 144 (143)	196
<i>Pregària comunitària</i>	196
Salm 145 (144)	197
<i>Grandesa i bondat de Déu</i>	197
Salm 146 (145)	199
<i>Confiança en l'ajut de Déu</i>	199
Salm 147 (146-147)	200
<i>Himne a Déu, creador i protector</i>	200
Salm 148	202
<i>Lloança de l'univers al seu creador</i>	202
Salm 149	203
<i>Cant de Triomf</i>	203
Salm 150	204
<i>Lloança final</i>	204
CÀNTICS DE L'ANTIC TESTAMENT	205
Càntic d'Adam.....	206
<i>Himne: La creació, el pecat i la redempció</i>	206
Càntic de Noè.....	209
<i>Himne: L'aliança eterna</i>	209
Càntic d'Abraham.....	212
<i>Himne: La crida de Déu i la resposta de la fe</i>	212
Càntic d'Isaac	215
<i>Himne: El misteri del Fill únic, l'Estimat</i>	215
Càntic de Jacob	217
<i>Himne: La consciència del diví</i>	217
Càntic de Moisès.....	219
<i>Victòria del Senyor al pas del mar Roig</i>	219
Càntic de Moisès	220
<i>Déu sempre és fidel!</i>	220
Càntic de Moisès.....	222
<i>Salm: El Senyor és qui salva</i>	222
Càntic de Deborah.....	224
<i>Càntic al Déu salvador</i>	224
Càntic de Rut.....	226
<i>Himne: La plena de gràcia</i>	226

Càntic d'Anna.....	228
<i>El Senyor abaixa els poderosos i exalta els humils.....</i>	228
Acció de gràcies de David	230
<i>Jo et faré, de tu, Església</i>	230
Darrer càntic de David.....	232
<i>Salm de confiança</i>	232
Càntic de David	233
<i>Himne al Senyor, sobirà de tot el món.....</i>	233
Càntic d'Isaïes	234
<i>La pau messiànica</i>	234
Càntic d'Isaïes	235
<i>Cant de la vinya.....</i>	235
Càntic d'Isaïes	238
<i>El naixement del Messies.....</i>	238
Càntic d'Isaïes	240
<i>Acció de gràcies a Déu salvador.....</i>	240
Càntic d'Isaïes	241
<i>Acció de gràcies per la salvació messiànica.....</i>	241
Càntic d'Isaïes	243
<i>Pregària per la justícia i la pau.....</i>	243
Càntic d'Isaïes	245
<i>Pregària i confiança.....</i>	245
Càntic d'Isaïes	246
<i>Judici de Déu</i>	246
Càntic d'Ezequies	247
<i>Lloança a Déu que allibera de la mort.....</i>	247
Càntic d'Isaïes	249
<i>La vinguda del Senyor.....</i>	249
Càntic d'Isaïes	250
<i>La gesta del Senyor.....</i>	250
Càntic d'Isaïes	251
<i>Espera del Redemptor</i>	251
Càntic d'Isaïes	252
<i>El Senyor és l'únic salvador.....</i>	252
Càntic d'Isaïes	254
<i>Promesa de redempció</i>	254
Càntic d'Isaïes	255
<i>Cant de consolació.....</i>	255

Càntic d'Isaïes	257
<i>Càntic de joia per la salvació</i>	257
Càntic d'Isaïes	259
<i>Cant al Redemptor</i>	259
Càntic d'Isaïes	260
<i>Salm de confessió de culpa</i>	260
Càntic d'Isaïes	263
<i>Joia de la redempció</i>	263
Càntic de Jeremies	264
<i>Plany i pregària</i>	264
Càntic de Jeremies	265
<i>Felicitat del poble redimit</i>	265
Lamentació cinquena	266
<i>Plany i pregària</i>	266
Càntic de Baruc	267
<i>Càntics d'exhortació i de consol</i>	267
Càntic d'Ezequiel	270
<i>Retorn i renovació</i>	270
Càntic d'Azaries.....	271
<i>Oració de confiança</i>	271
Càntic dels tres joves.....	273
<i>Lloança de l'univers al Creador</i>	273
Càntic d'Osees.....	275
<i>La conversió que Déu demana</i>	275
Càntic d'Amós	276
<i>Himne al «Senyor-de-l'univers»</i>	276
Càntic de Jonàs	277
<i>Salm de confessió des de les entranyes</i>	277
Càntic de Miquees.....	279
<i>El Bon Pastor</i>	279
Càntic de Na hum.....	280
<i>Bondat de Déu</i>	280
Càntic d'Habacuc.....	281
<i>Ve el Senyor a salvar</i>	281
Càntic de Sofonies.....	282
<i>La resta humil del poble</i>	282
Càntic de Zacaries	284
<i>Vinguda del Messies</i>	284

Càntic d'Esdras.....	285
<i>Càntic de confessió dels pecats</i>	285
Càntic de Ragüel.....	287
<i>Acció de gràcies</i>	287
Càntic de Tobit.....	288
<i>L'Església, el Poble de Déu en la diàspora</i>	288
Càntic de Tobit.....	290
<i>Càntic de lloança per l'Església</i>	290
Benedicció de Judit.....	292
<i>El cant del cristià</i>	292
Càntic de Judit.....	293
<i>A Déu, creador i protector</i>	293
Càntic de Mardoqueu.....	294
<i>Pregària: Manifesteu-vos, Senyor!</i>	294
Càntic de Ben Sira.....	295
<i>Súplica del poble pelegrí per la unitat</i>	295
Càntic de Ben Sira.....	296
<i>Pregària per l'Església</i>	296
Càntic de Ben Sira.....	297
<i>Himne de lloança a Déu creador</i>	297
Càntic de Ben Sira.....	299
<i>Lloança a Déu, omnipotent i omniscient</i>	299
Salm de Jesús, fill de Sira.....	301
<i>Salm d'acció de gràcies</i>	301
Càntic de la Saviesa.....	302
<i>Pregària per la Saviesa</i>	302
CÀNTICS DEL NOU TESTAMENT.....	304
L'oració del Senyor.....	305
« <i>Pare nostre</i> ».....	305
Les benaventurances.....	306
<i>Proclamació del Regne de Déu</i>	306
<i>Altres benaurances que es troben en el Nou Testament</i>	308
El càntic de sant Joan Baptista.....	314
<i>Himnes des del desert i la presó</i>	314
<i>Cant I: Els preludis del Precursor</i>	315
<i>Cant II: Profeta i més que profeta</i>	317
<i>Cant III: L'home del testimoniatge</i>	321
<i>Cant IV: L'home lligat al Crist</i>	324

Càntic de Maria.....	327
<i>Exultació de l'ànima en el Senyor.....</i>	327
Càntic de Zacaries	328
<i>Exultació messiànica: Acció de gràcies per la redempció.....</i>	328
Càntic de Simeó	329
<i>Jesús, llum de les nacions i glòria del món.....</i>	329
Càntic de Jesús.....	330
<i>La joia del secret de Jesús i la seva invitació.....</i>	330
Càntic de l'evangeli de sant Joan	331
<i>Himne al Verb de Déu: Preexistència del Fill de Déu i la seva encarnació</i>	331
La pregària de Jesús	333
<i>Glorificació del Fill i unitat dels homes</i>	333
Càntic de les cartes als romans, primera i segona a Timoteu i primera als corintis.....	336
<i>Professions de fe a Crist ressuscitat</i>	336
Càntic de la carta als romans	337
<i>Càntic de fe</i>	337
Càntic de la carta als romans	338
<i>Himne a l'amor de Déu</i>	338
Càntic de la carta als romans	339
<i>Lloança als admirables designis de Déu</i>	339
Càntic de la carta als romans	340
<i>Lloança per la manifestació del misteri.....</i>	340
Càntic de la primera carta als corintis.....	341
<i>Càntic a la vocació cristiana.....</i>	341
Càntic de la primera carta als corintis	342
<i>Himne: L'economia de la salvació</i>	342
Càntic de la primera carta als corintis.....	343
<i>Himne a l'amor fratern</i>	343
Càntic de les cartes als corintis i als efesis.....	345
<i>Himne: Mort i resurrecció.....</i>	345
Càntic de la segona carta als corintis	346
<i>Himne de consolació.....</i>	346
Càntic de la segona carta als corintis	347
<i>El temps de salvació.</i>	
<i>El nostre ministeri de reconciliació del món.....</i>	347

Càntic de la carta als gàlates.....	349
<i>Càntic d'acció de gràcies per la vocació cristiana</i>	349
Càntic de la carta als efesis.....	350
<i>El pla diví de salvació</i>	350
Càntic de la carta als efesis.....	352
<i>Himne a la supremacia del Crist</i>	352
Càntic de la carta als efesis.....	353
<i>Càntic: De la mort a la vida</i>	353
Càntic de la carta als efesis.....	355
<i>Tots reunits en el Crist</i>	355
Càntic de la carta als efesis.....	357
<i>Ministres del Misteri del Crist</i>	357
Càntic de la carta als efesis.....	359
<i>Càntic: La plenitud del Crist</i>	359
Càntic de la carta als efesis.....	360
<i>Exhortació a la unitat de la fe</i>	360
Càntic de la carta als filipencs.....	361
<i>Himne: Exemple del Crist</i>	361
Càntic de la carta als colossencs	362
<i>Acció de gràcies pel coneixement que ens dóna l'Evangelí</i>	362
Càntic de la carta als colossencs	363
<i>Himne: Preeminència de Jesucrist</i>	363
Càntic de la carta als colossencs	364
<i>Himne: Victòria de la creu</i>	364
Càntic de la carta als colossencs	365
<i>Vida d'unió amb Crist</i>	365
Càntic de la primera carta a Timoteu	366
<i>El Misteri de la Pietat</i>	366
Càntic de la primera i segona cartes a Timoteu.....	367
<i>Himnes de professió de fe</i>	367
Càntic de la segona carta a Timoteu	368
<i>Himne de perseverança</i>	368
Càntic de la carta a Titus	369
<i>Himnes: El misteri cristià</i>	369
Càntic de la carta als hebreus	371
<i>Himne: Primat del Crist</i>	371
Càntic de la carta als hebreus	372
<i>Himne: Exemple del Crist</i>	372

Càntic de la primera carta de sant Pere	373
<i>Himne d'acció de gràcies pasqual: joia per la salvació</i>	373
Càntic de la primera carta de sant Pere	375
<i>Fonament i missió de l'Església</i>	375
Càntic de la primera carta de sant Pere	377
<i>Himne: El Crist, Salvador</i>	377
Càntic de la primera carta de sant Pere	378
<i>Càntics d'exhortació a viure la vida cristiana</i>	378
Càntic de la primera carta de sant Joan	380
<i>Himne: El Verb de Déu s'ha manifestat</i>	380
Càntic de la primera carta de sant Joan	381
<i>La filiació divina</i>	381
Càntic de la primera carta de sant Joan	382
<i>Càntic: Déu és Amor</i>	382
Càntic de la carta de sant Judes.....	383
<i>Lloança</i>	383
Càntic de l'Apocalipsi	384
<i>Al Déu creador i a Jesucrist, l'Anyell de Déu</i>	384
Càntic de l'Apocalipsi	385
<i>Arriba el regne de Déu</i>	385
Càntic de l'Apocalipsi	386
<i>Càntic dels vencedors</i>	386
Càntic de l'Apocalipsi	387
<i>Les noces de l'Anyell</i>	387

Presentació

La Comunitat de Jesús presenta amb joia aquest llibre *Lloança a Déu. Salmes i Càntics*, del Pare Estanislau Maria Llopart, monjo de Montserrat, ermità al Japó, tot esperant que contribueixi a desvetllar en tots els qui el llegeixin un profund sentit de la pregària i de lloança a Déu.

Com el subtítol indica, *Lloança a Déu* és una antologia molt simple en tres parts. La primera part conté una adaptació dels *Salmes* del «Llibre dels Salmes» de la Bíblia. Hi són tots menys els que es repeteixen: 14 (13) = 53 (52) elohista; 70 (69) = 40 (39) v. 11-18; 82 (81) = 58 (57); 108 (107) v. 2-67 = 57 (56) v. 8-12; 108 (107) v. 7-14 = 60 (59) v. 7-14.

També s'han suprimit els que no s'avenen gens a ser *resats* per un cristià: 49 (48); 58 (57); 64 (63); 82 (81) = 58 (57); 88 (87); 101 (100); 137 (136).

Encara podrien ser suprimites en el rés, els Salmes purament didàctics, sense cap referència directa a Déu personal: 37 (36); 74 (73) i que, amb tot, s'han conservat.

En canvi, els Salmes 109 (108) i 83 (82), suprimites - junt amb el Salm 58 (57)- pels autors de la *Litúrgia de les Hores*, han estat *restituïts* en els seus fragments més bons.

La segona i tercera part de l'antologia aplega els *Salmes i Càntics* que es troben escampats en els altres llibres inspirats de la Bíblia: Antic i Nou Testament. Tots ells han estat adaptats a l'ús de la pregària, però amb menys llibertat que la tinguda en el cas dels Salmes de la primera part.

L'ordre que s'ha seguit en la segona i tercera part és conforme a l'ordre en què van apareixent els diferents salms i càntics en els llibres de l'Escriptura en les nostres Bibles catòliques. No és per

tant ni cronològic, ni tan sols temàtic. Hom és lliure d'utilitzar-los segons les preferències personals o segons l'Esperit el mogui!

Per fer una mica de visió històrica d'aquests Salms i Càntics aplegats en aquesta *Lloança a Déu*, cal remuntar-se a una còpia montserratina mecanografiada que el Pare Abat Gabriel Brasó passà al Pare Estanislau Maria, als primers anys de la seva vida eremítica a la Cova de la Verge de Montserrat, per al seu ús personal en el rés.

Immediatament, i dia a dia, el text era adaptat amb espontaneïtat al pas dels moviments de l'Esperit. Un cop ja a l'ermita de la Santa Creu, tot fou novament revisat sobre el text català imprès del llibre *La Litúrgia de les Hores* (primera edició, Barcelona, 1971) que li acabaven d'oferir. Pere Vilaplana, un dia de visita a Santa Creu, va veure aquest llibre i demanà a l'ermità de poder tenir una còpia d'aquest text retocat. Per altre cantó, justament quan el P. Estanislau Ma partia vers la Terra Santa, uns amics que l'estimaven i freqüentaven habitualment i que coneixien el seu «Ofici diví» volien guardar-lo per al seu propi rés com un heretatge preciós. Així, una vegada recopiat tot a màquina foren ciclostilats 100 exemplars que, accidentalment, sortiren desordenats i amb alguns himnes que, traspaperats, hi foren inclosos. Un exemplar d'aquest pobre recull fou el que el P. Estanislau Ma, des de «la Cova del Cor de Llum» (Betlem), envià en obsequi a Pere Vilaplana, amb una petita dedicatòria, l'Advent de 1973, i que més tard fou editat per la Comunitat de Jesús (Tarragona, 1975) amb el títol de *Pregàries*, però, desgraciadament, sense la revisió que hauria calgut.

La present edició ha estat curiosament revisada i augmentada amb tots els nous elements que l'ermità ha anat introduint en el seu rés, durant aquests llargs anys de vida eremítica al Japó.

Ja fa uns anys que en Pere Vilaplana rebé tot aquest conjunt de Salms i Càntics, però les últimes aportacions i correccions són de l'Advent de 1985, quan ens foren enviades, juntament amb la traducció al castellà i amb unes anotacions que han servit de base per a aquesta presentació.

Són ja dos anys llargs en què no ens ha estat possible, per diferents raons, de publicar aquest llibre, tal com era la nostra primera intenció. Però apareix ara, quan es compleixen els vint anys del naixement de la Comunitat de Jesús. El 29 de setembre de 1968, en una Eucaristia celebrada per l'ermità a l'ermita de Santa Creu de Montserrat, en Pere Vilaplana, fundador i germà gran de la Comunitat de Jesús, manifestà el seu compromís de viure la Pobresa, l'Amor i la Unitat, rebent tot seguit el compromís dels primers germans.

És per això, i aprofitant la publicació d'aquest llibre, que volem agrair a Déu totes les gràcies rebudes en aquests vint anys de vida de la Comunitat de Jesús.

Agraïm al Pare Abat de Montserrat, Cassià Maria Just, el gest d'amistat i de comunió que comporta la publicació d'aquest llibre.

I per fi, hem cregut profitós transcriure després d'aquesta presentació la relació que ens fou tramesa de les exhortacions que es troben en diversos indrets del Nou Testament sobre com pregar i a qui pregar, amb quin esperit cal fer-ho i en quines circumstàncies, tot encoratjant-vos a servir-vos sovint d'aquests Salms i Càntics desitjant que desvetllin en vosaltres un esperit d'agraïment i de lloança a Déu Pare.

Comunitat de Jesús
Barcelona, 15 de juny del 1988

Exhortacions del Nou Testament sobre la pregària

Els Evangelis ens presenten Jesús pregant. I Jesús, quan prega, ho fa preferentment en forma d'*acció de gràcies* i de glorificació al Pare:

Mt 11,25-27

«Aquell temps, Jesús digué: Us dono gràcies Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu amagat aquestes coses als savis i entesos, i les heu revelades als senzills. Sí, Pare, perquè us ha plagut a vós. Tot m'ha estat donat pel meu Pare, i ningú no coneix el Fill, sinó el Pare, i ningú no coneix el Pare, sinó el Fill, i aquell a qui el Fill el vulgui revelar.»

Lc 10,21

«Aquella mateixa hora, s'entusiasmà en l'Esperit Sant i digué: Us dono gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu amagat aquestes coses als savis i entesos i les heu revelades als senzills. Sí, Pare, perquè així us ha plagut a vós.»

Jn 11,41

«Llavors Jesús alçà els ulls i digué: Pare, us dono gràcies perquè m'heu escoltat.»

Jn 12,28

«Pare, glorigfiquen el vostre nom!»

Jn 17,1-26

«Així parlà Jesús i, alçant els ulls al cel, digué: Pare, ha arribat l'hora; glorigfiquen el vostre Fill a fi que el vostre Fill us glorigfiqui, segons el poder que li heu donat sobre tot home, perquè doni la vida eterna a tots els qui li heu donat.»

També en la multiplicació dels pans:

Mc 6,41

«Prengué llavors els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, digué la benedicció, partí els pans i els donava als deixebles perquè els en servissin, i repartí els dos peixos entre tots.»

Mc 8,6

«Llavors féu ajeure la gent a terra; i prenent els set pans, digué l'acció de gràcies, els partí i els donà als seus deixebles perquè els servissin; i els van servir a la gent.»

Mt 15,36

«Prengué els set pans i els peixos, digué l'acció de gràcies, els partí i els donava als deixebles, i aquests, a la gent.»

Lc 9,16

«Prengué llavors els cinc pans i els dos peixos, alçà els ulls al cel, els beneí, els partí, i els anava donant als deixebles perquè els servissin a la gent.»

Noteu-hi les expressions: *benedicció* i *acció de gràcies*, en grec: *eucaristia*. Però també prega Jesús en forma de *petició* i *súplica*:

Mc 14,36 ss

«I deia: Abbà, Pare, tot us és possible; allunyeu de mi aquest calze; però que no es faci el que jo vull, sinó el que vós voleu.»

I paral·lels:

Mt 26,39

«I, avançant-se un tros, es deixà caure de cara a terra, i pregava: Pare meu, si és possible, que passi lluny de mi aquest calze, però que es faci, no pas com jo vull, sinó com vós voleu.»

Lc 22,41-42

«Després s'apartà d'ells cosa d'un tret de pedra, i de genolls, pregava: Pare, si ho voleu, allunyeu de mi aquest calze; però que no es faci la meva voluntat, sinó la vostra.»

Amb quina submissió i intensitat ho remarquen sobretot els paral·lels de Mateu i Lluc; també

He 5,7

«Ell, que durant la seva vida mortal, amb grans clams i llàgrimes, va oferir pregàries i súplices a aquell qui podia salvar-lo de la mort, i fou escoltat a causa de la seva reverència.»

I d'intercessió:

Lc 22,32

«Jo, però, he pregat per tu perquè no defalleixi la teva fe; i tu, un cop convertit, confirma els teus germans.»

Lc 23,34

«Jesús ús deia: Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan. I es repartiren els seus vestits, i se'ls feren a la sort.»

Jn 17,9-24

«Jo prego per ells, no prego pas pel món, sinó pels qui m'heu donat, perquè són vostres.»

Intercessió que ell continua exercint prop del Pare:

Jn 14,16

«I jo pregaré al Pare, i us donarà un altre Protector que resti en vosaltres per sempre.»

Rm 8,34

«Qui és el qui podrà condemnar? ¿El Crist Jesús, el qui va morir, més ben dit, el qui fou ressuscitat, el qui està a la dreta de Déu, el mateix que intercedeix per nosaltres?»

He 7,25

«D'on se segueix que també pot salvar definitivament aquells qui per mitjà d'ell s'acosten a Déu, ja que viurà sempre per intercedir per ells.»

1Jn 2,1

«Fillets meus, us escric això perquè no pequeu. Però, si algú pecava, tenim un intercessor prop del Pare, Jesucrist, just.»

Altres vegades, moltes, la seva *pregària* és *silenciosa*, quan està sol, sobretot:

Mc 1,35

«De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, va sortir i se n'anà en un lloc desert, i allí pregava.»

Mc 6,46

«I després d'acomiar-los, se n'anà a la muntanya a pregar.»

I paral·lels: Lluc és el qui les remarca més, aquestes pregàries solitàries de Jesús, que deuen ser de *contemplació* i d'*adoració* en l'esperit de Fill i en diàleg amb el Pare: Fill i Verb encarnat!

Lc 3,21

«Quan tot el poble fou batejat, i fou batejat també Jesús, mentre pregava, s'obrí el cel.»

Lc 5,16

«Però ell es retirava als llocs deserts i pregava.»

Lc 6,12

«Aquells dies se n'anà a la muntanya a pregar, i passà tota la nit pregant Déu.»

Lc 9,18

«Jesús es trobava pregant en la soledat, i eren amb ell els deixebles; i els preguntà: Qui diu la gent que sóc, jo?»

Lc 9,29

«I mentre pregava, l'aspecte del seu rostre es transformà, i el seu vestit es tornà blanc i resplendent. »

Lc 11,1

«Una vegada que ell es trobava en un cert indret pregant, quan va acabar, un dels seus deixebles li digué: Senyor, ensenyeu-nos a pregar, tal com Joan en va ensenyar també als seus deixebles.»

Lc 22,41

«Després s'apartà d'ells cosa d'un tret de pedra, i de genolls, pregava.»

Lc 22,44

«Ple d'angoixa pregava més intensament, i la suor se li tornà com gotes de sang que corrien fins a terra.»

Probablement també:

Lc 4,42

«Un cop fet de dia, sortí i se n'anà en un lloc desert.»

1 Jn 6,15

«Jesús, doncs, sabent que estaven a punt de venir i d'endur-se'l i proclamar-lo rei, fugí una altra vegada a la muntanya, ell tot sol.»

I la indicació «sovint» de

Jn 18,2

«Judes, el qui el traïa, sabia també aquell lloc, perquè Jesús s'hi havia reunit sovint amb els deixebles.»

Relacionat amb:

Jn 8,1

«Jesús, però, se n'anà a la muntanya de les Oliveres.»

I amb «com de costum»:

Lc 22,39

«Aleshores va sortir i se n'anà, com de costum, a la muntanya de les Oliveres.»

La *pregària en silenci*, o *secreta*, Jesús la devia estimar!... i ens la recomana a:

Mt 6,6

«En canvi, tu, quan preguis, entra a la teva cambra, tanca la porta i prega al teu Pare que és en el secret; i el teu Pare, que veu en el secret, t'ho recompensarà.»

Text que ha esdevingut bàsic en la tradició cristiana i monàstica sobre l'*oració*; igualment el verset següent,

Mt 6,7

«I quan pregueu, no us desfeu en paraules com els pagans, que es pensen que parlant molt es faran escoltar.»

és utilitzat per a designar la «*pregària pura*».

La *pregària* que Jesús ensenya i transmet com la *pregària* de «la Comunitat cristiana» és, ja ho sabeu, el «*Pare nostre*»!:

Mt 6,9-13

«Vosaltres, doncs, pregueu així: Pare nostre del cel, santifiqueu el vostre nom, vingui el vostre Regne, faci's la vostra voluntat, com es fa en el cel, així també a la terra. El nostre pa de cada dia, doneu-nos-el avui; i perdoneu-nos les nostres culpes, com nosaltres perdonem els nostres deutors; i no permeteu que caiguem en la temptació, ans deslliureu-nos del Maligne.»

Lc 11,2-4

«I els digué: Quan pregueu, digueu: Pare, santifiqueu el vostre nom; vingui el vostre Regne. El nostre pa del dia que ve, doneu-nos-el cada dia; perdoneu-nos els nostres pecats, perquè també nosaltres perdonem tothom qui ens deu, i no permeteu que caiguem en la temptació.»

Al principi esdevingué la *pregària eucarística* per excel·lència!

Lc 11,1

«Una vegada que ell es trobava en un cert indret pregant, quan va acabar, un dels seus deixebles li digué: Senyor, ensenyeu-nos a pregar tal com Joan en va ensenyar també als seus deixebles»

La introducció de Lluc al «Pare nostre» insinua que aquesta pregària de Jesús és pròpia dels «deixebles de Jesús», distinta, i segurament ben diferent, de la de Joan i els seus deixebles, la qual no es distingiria en la forma de l'habitual pregària jueva: la «*benedicció*» i potser alguns salms.

La pregària, doncs, era una habitud en Jesús! Per això la recomana. I ens proposa una paràbola per ensenyar-nos «com cal pregar *sempre* sense defallir»:

Lc 18,1

«Després els va contar una paràbola de com els calia pregar sempre sense defallir.»

Més tard dirà:

Lc 21,36

«Vetlleu, doncs, i pregueu *en tot moment* per poder defugir totes aquestes coses que han de venir, i mantenir-vos fermes a la presència del Fill de l'home.»

Vegeu també:

Lc 22,40

«Arribat al lloc, els digué: Pregueu per no caure en cap temptació.»

Lc 22,46

«I els digué: Per què dormiu? Aixequen-vos i pregueu per no caure en cap temptació.»

Mc 14,38

«Vetlleu i pregueu, per no caure en cap temptació; l'esperit prou està a punt, però la carn és feble.»

Si no ens consta que Jesús hagués ensenyat a servir-se dels salms en la pregària, sí sabem que ell els recitava amb els apòstols quan s'esqueia. Durant el Sopar pasqual, per exemple, fa la *benedicció* jueva:

Lc 22,17

«Prengué llavors una copa i, després de dir l'acció de gràcies, afegí: Preneu-la i repartiu-la entre vosaltres.»

Aquí «l'acció de gràcies» és indubtablement la benedicció jueva o pregària pasqual, i es canten els *salm*s Hal·lel: del 114 (113) al 119 (118):

Mc 14,26

«I després de l'himne, van sortir cap a la muntanya de les Oliveres.»

I, en la creu, Jesús recita el salm 22 (21):

Salm 22 (21)

«Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat? »
segurament tot sencer.

Mc 15,34

«I allà a les tres, Jesús va exclamar amb veu forta: *Eloí, Eloí, ¿lemà sabactani?* Que vol dir: Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?»

Mt 27, 46

«I cap allà les tres, Jesús va exclamar amb veu forta: *Eli, Eli, ¿lemà sabactani?* Això és: Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?»

I, o bé, el salm 31 (30):

Salm 31 (30)

«En vós, Senyor, m'emparo,
que no en tingui un desengany.
Allibereu-me, vós que sou bo;
escolteu i sigueu el meu salvador.
Per a mi, sou Amor i Joia plena!
Per amor del vostre nom, guieu-me i conduïu-me,
confio el meu esperit a vós, o Pare!... »;

almenys parcialment, segons Lluc:

Lc 23,46

«Jesús, fent un gran clam, digué: Pare, a les teves mans encomano el meu esperit! I, havent dit això, va expirar.»

Amb aquest mateix verset del salm a la seva boca mor sant Esteve en el seu martiri, seguint en això i en la seva intercessió de perdó l'exemple de Jesús:

Ac 7,59-60

«I apedregaven Esteve, mentre ell pregava i deia: Senyor Jesús, rebeu el meu esperit! I, agenollat, clamà amb veu forta: Senyor, no els tinguis en compte aquest pecat! I, havent dit això, morí.»

Mireu també de quina manera més espontània i adaptada a la situació utilitza els *salm*s en la seva pregària en comú la primera Comunitat apostòlica:

Ac 4,24-26

«En sentir-ho, elevaren unànimement la veu envers Déu i digueren: Vós, que heu fet el cel i la terra, el mar i tot el que hi ha en ells, que per l'Esperit Sant heu dit per boca del nostre pare David, servent vostre: ¿per què s'han avalotat les nacions, i els pobles han meditat projectes vans?»

Per la seva part els apòstols Pau i Siles *preguen* i canten *himnes* durant la nit a la presó de Filips:

Ac 16,25

«Cap a la mitjanit, Pau i Siles pregaven i cantaven himnes a Déu, i els presos se'ls escoltaven.»

Pau, en les seves cartes, no s'està de dir-nos que prega! Dóna gràcies a Déu i prega *contínuament*:

Col 1,3

«Donem gràcies a Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, i preguem contínuament per vosaltres.»

I ho fa amb joia:

Fl 1,3-4

«Dono gràcies al meu Déu cada vegada que em recordo de vosaltres, i sempre que prego per tots vosaltres, ho faig amb joia.»

2Tm 1,3

«Dono gràcies a Déu, a qui dono culte amb consciència pura com els meus avantpassats, quan sense parar faig memòria de tu en les meves oracions nit i dia.»

Fl 4

«Dono sempre gràcies al meu Déu quan faig memòria de tu en les meves pregàries.»

I als de Roma els fa aquesta recomanació:

Rm 12,12

«Alegreu-vos en l'esperança; sigueu pacients en la tribulació; *perseverants* en l'oració.»

I és insistent, en això, en el seu epistolari:

Col 4,2

«Doneu-vos *assíduament* a l'oració vetllant-hi amb acció de gràcies»

o, segons una altra lectura: «que ella us desvetlli en l'*acció de gràcies* -en grec: *eucaristia*-.

Ef 6,18

«Pregueu tothora en esperit, amb tota mena d'oracions i de súpliques. Vetlleu-hi amb tot interès, i intercediu per tots els sants» (els germans).

Fl 4,6

«No us inquieteu per res, sinó manifesteu a Déu *en tota ocasió* les vostres necessitats per mitjà de l'*oració* i de la *pregària*, amb *acció de gràcies*.»

1 Te 5, 16-18

«Estigueu *sempre* contents, pregueu *sense parar*, doneu *gràcies en tota ocasió*: que això és el que Déu vol de vosaltres en el Crist Jesús.»

Col 3,16b-17

«Canteu a Déu en els vostres cors, impulsats per la gràcia, amb *salms*, *himnes* i *càntics* espirituals. I tot allò que feu, tant si es tracta de paraules com d'obres, feu-ho tot en nom del Senyor Jesús dient l'*acció de gràcies* a Déu Pare per mitjà d'ell.»

Ef 5,18b-20

«Sacieu-vos de l'Esperit dient-vos entre vosaltres *salms*, *himnes* i *càntics* espirituals, cantant i salmejant al Senyor en el vostre cor i *donant sempre gràcies* per tot a Déu en nom de nostre Senyor Jesucrist.»

Que l'*Esperit Sant* té una actuació rellevant en la formulació correcta de la pregària cristiana, sant Pau n'està convençut:

Rm 8,26-27

«L'Esperit Sant (que és "l'Esperit de filiació que ens fa clamar: *Abbà, Pare!*") ajuda també la nostra feblesa; perquè nosaltres no sabem què hem de *demanar per pregar* com cal, però el mateix Esperit intercedeix amb gemecs inefables, i el qui escruta els cors sap quin és el voler de l'Esperit, com és segons Déu que intercedeix pels sants» (els germans).

Rm 8,15

«Que no heu rebut pas un esperit d'esclavitud per recaure en el temor, sinó que heu rebut un esperit de filiació que ens fa clamar: *Abbà, Pare!*»

Ga 4,6

«I perquè sou fills, envià Déu als nostres cors l'Esperit del seu Fill, que clama: *Abbà, Pare!*»

D'altra part Jesús havia dit:

Lc 11,13b

«El vostre Pare del cel donarà l'Esperit Sant als qui el *preguen.*»

I a la samaritana:

Jn 4,23-24

«Els veritables adoradors *adoraran* el Pare en esperit i en veritat; que així són els qui vol el Pare per adoradors. Déu és Esperit i els qui adoren han *d'adorar* en Esperit i en Veritat.»

I als apòstols (i amb ells a nosaltres) insisteix que *preguin en el seu nom* (en el nom de Jesús) al Pare:

Jn 14,13-14

«I qualsevol cosa que demanareu en nom meu, la faré perquè el Pare sigui glorificat en el Fill; si demaneu alguna cosa en nom meu, la faré.»

Jn 15,16

«No sou vosaltres que m'heu escollit a mi, sinó que jo us he escollit a vosaltres, i us he destinat perquè aneu i doneu fruit, i el vostre fruit perduri, i qualsevol cosa que demaneu al Pare en nom meu, us la doni.»

Jn 16,23-24.26

«Aquell dia no em preguntareu res. Us ho ben asseguro: qualsevol cosa que demanareu al Pare, us la donarà en nom meu. Fins ara no heu demanat res en nom meu; demaneu, i obtindreu, perquè la vostra joia sigui completa. Aquell dia demanareu en nom meu, i jo us dic que pregaré al Pare per vosaltres.»

És encarant-nos a aquests textos que el rés dels nostres *Salms* i *Càntics* portarà conscientment inclosa la referència de Jesucrist, tant com sigui possible, si és que el volem ben «cristià», tot respectant la «inspiració» del text sagrat. Ja que:

He 9,14

«L'Esperit de Jesús purificarà la nostra consciència d'obres mortes perquè puguem donar culte al Déu vivent.»

Jud 20

«Vosaltres, estimats, *pregant* en l'Esperit Sant, manteniu-vos en l'amor de Déu i espereu la bondat de nostre Senyor Jesucrist que duu a la Vida eterna.»

Finalment, encara un mot sobre la pregària que, a causa de la seva incomprendibilitat en l'expressió vocal, no arriba a ser prou assimilada:

1Co 14,15

«*Pregaré* amb l'esperit; però pregaré també amb l'enteniment; *salmejaré* amb l'esperit, però salmejaré també amb l'enteniment.»

Altrament el nostre Amén (assentiment) no pot ser del tot assumit per part nostra, car el nostre propi cor «no s'edifica» (emprant el mot de Pau).

Aquestes anotacions ens ajudaran a comprendre les aparents singularitats d'adaptació d'aquesta Lloança a Déu que aquí oferim.

Nota:

Cal remarcar la diferència entre la numeració habitual del text hebreu i la del text grec, provocada per la unificació o la divisió d'alguns salms. En aquesta edició apareix primerament el número del salm segons el text hebreu i, al costat, entre parèntesis, la numeració de les antigues versions grega (anomenada dels Setanta) i llatina (la Vulgata). Resumit tindriem:

hebreu grec (= llatí)

1 a 8 = 1 a 8

9 i 10 = 9

11 a 113 = 10 a 112

114 i 115 = 113

116 = 114 i 115

117 a 146 = 116 a 145

147 = 146 i 147

148 a 150 = 148 a 150

Salm 1

El camí del just

Feliç l'home que no es guia pels consells dels injustos,
ni va pels camins dels pecadors,
ni s'asseu al ròdol burleta dels descreguts.
Estima de cor la Paraula del Senyor,
la repassa meditant-la nit i dia.

Serà com un arbre que arrela vora l'aigua:
dóna fruit quan n'és el temps
i mai no es marceix el seu fullatge.

El Senyor empara els justos,
i salva els pecadors.

Salm 2

Les nacions i el Messies

Per què aquest avalot de les nacions,
aquest complot inútil dels pobles?

Conspiren alhora contra el Senyor i el seu Messies:

«Trenquem els seus lligams, trenquem-los!

Traguem-nos el seu jou del damunt!»

Però el Senyor els veu i els desconcerta.

M'ha consagrat a mi com a rei seu.

Proclamo el decret del Senyor. M'ha dit:

«Ets el meu fill; avui t'he engendrat.

Demana-m'ho, i et donaré els pobles per herència,
posseiràs el món d'un cap a l'altre.

Els governaràs amb el ceptre de justícia,

en tindràs cura com d'un gerro de terrissa».

I ara, tingueu seny:

apreneu, governants de la terra.

Respecteu el Senyor, sotmeteu-vos-hi;

veniu a fer homenatge al Fill,

no fos que el vostre intent acabi en la desfeta.

Feliços els qui en ell es refugien.

Salm 3

Pregària de la nit

N'hi ha molts, que van dient de mi:
«No trobarà pas en Déu la salvació».
Però, vós, Senyor, sou qui em protegiu
la meva glòria i el qui em feu alçar el cap.

El meu crit invoca el Senyor
i ell em respon.
Me'n vaig al llit, i dormo en pau,
fins que em desperto.
El Senyor em sosté.

No em fan por els qui s'apleguin contra mi.
Veni, Senyor; salveu-me, Déu meu.
La salvació ve del Senyor.
Beneïu el vostre poble!

Salm 4

Oració confiada de la nit

Responeu quan us invoco
o Déu que em feu just.
M'heu eixamplat el cor en els perills,
compadiu-me i escolteu el meu prec.

¿Fins quan, vosaltres, homes,
menyspreareu el Senyor, la meva glòria,
i preferireu el que és no-res
buscant falses certeses?

Sapigueu que el Senyor
m'ha fet favors meravellosos
el Senyor m'escolta
sempre que l'invoco.

No pequeu si us veieu insegurs·
reflexioneu de nit i assereneu-vos
resteu en pau i en silenci
i confieu en el Senyor.

Molts exclamen:
«En qui trobarem el nostre goig?»
Que sigui el nostre estendard
la claror de la vostra glòria.

El goig que m'heu posat al cor
és més gran que el que ells tenen
quan ha estat bona la collita de blat i de vi.

M'adormo en pau així que em fico al llit
i em sento en vós segur,
només en vós, Senyor.

Salm 5

Pregària del matí

Escolteu Senyor, les meves paraules,
acolliu el meu anhel.
Estigueu atent, empareu-me,
rei meu i Déu meu.

És a vós que imploro, Senyor,
escolteu el meu clam a trenc d'alba;
us presento la meva ofrena de bon matí,
i em quedo mirant.

Vós no sou un Déu que es complagui en la maldat,
no acolliu el dolent a la vostra amistat;
els qui viuen obcecats no resisteixen
quan vós els mireu.

Però jo, per la vostra gran bondat,
entro en la intimitat vostra,
i em prosterno ple de reverència
davant de la vostra inaccessibilitat santa.

Guieu-me, Senyor, vós que sou just,
feu-me planer el camí que obriu davant meu.
Se n'alegraran els qui es refugien en vós,
ho celebraran per sempre.

Empareu-los, que puguin celebrar-ho
els qui estimen el vostre nom;
perquè vós, Senyor, beneïu el just,
el vostre favor el protegeix.

Salm 6

Oració confiada de la nit

No em reprengueu, Senyor, durament,
no em corregiu amb rigor.
Compadiu-vos de mi.

Veniu a salvar-me,
allibereu-me per la vostra bondat.

Cada vespre, al llit,
el Senyor escolta la meva súplica
i acull la meva pregària.

Salm 7

Pregària d'un «pobre»: Invocació a Déu, just i salvador

Senyor, Déu meu, en vós em refugio;
salveu-me, allibereu-me!
Vós, que escruteu l'interior dels homes,
doneu raó a l'innocent i al pobre.

Déu és qui em protegeix,
el salvador dels rectes de cor.
Déu és un jutge just,
que intervé cada dia.

Dono gràcies al Senyor perquè és just:
canto el nom de l'Altíssim.

Salm 8

Himne al Creador: L'home, rei de la creació

Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós,
el vostre nom per tota la terra!

La majestat que teniu dalt del cel
els infants més petits ja la canten.
Heu fet del firmament un baluard
que detura el rebel i l'enemic.

Quan miro el cel que ha creat l'amor vostre
la lluna i els estels que hi heu posat
jo dic: «¿Què és l'home, perquè us en recordeu?
¿què és un mortal, perquè li doneu autoritat?»

Gairebé l'heu igualat als àngels,
l'heu coronat de glòria i de prestigi,
l'heu fet rei de les coses que heu creat,
tot ho heu posat sota els seus peus:
ramades de bous i ovelles,
fins i tot els animals de la selva
l'ocell que vola i els peixos del mar
i tot el que segueix els camins dels oceans.

Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós,
el vostre nom per tota la terra!

Salm 9-10 (9)

Cant d'acció de gràcies i de confiança d'un «pobre»

Us donaré gràcies, Senyor, amb tot el cor,
contaré totes les vostres meravelles,
saltaré de goig i ho celebraré,
cantaré el vostre nom, o Altíssim.

Perquè judicareu tot el món amb justícia,
i decidireu amb raó les causes dels humils.
Els qui us coneixen confiaran en vós,
perquè vós no abandoneu els qui us busquen.

Canteu al Senyor,
publiqueu les seves gestes entre els pobles;
veu els crims que reclamen justícia,
no oblida mai el clam de l'indefens.

Proclamaré les vostres lloances,
celebraré la vostra salvació.
Perquè el desvalgut no serà mai oblidat
ni serà defraudada l'esperança dels pobres.

A vós, que mireu les penes i sofrències,
per prendre-les al vostre compte,
a vós s'abandona l'indefens,
vós sou l'ajut dels orfes.

Heu sentit, Senyor, el desig de l'humil;
enfortiu el seu cor, escolteu-lo,
per fer justícia al pobre i a l'orfe,
que mai més no els faci por l'home que és terra.

Salm 11 (10)

El just confia sempre en Déu

El Senyor em té, ¿com podeu dir-me:

«Vés-te'n errant, ocell, per les muntanyes?

Mira, els malvats ja tiben l'arc,

tenen la fletxa posada a la corda

per tirar, mentre és fosc, a l'home bo.

¿Què pot fer un just, si els fonaments s'esfondren?»

El Senyor observa tot el món,

examina tots els homes;

examina els justos i els culpables.

Perquè el Senyor, que és just, estima la bondat,

els homes rectes fruïran de la seva visió.

Salm 12 (11)

Déu salva el desvalgut

Salveu-nos, Senyor, ¿és que no queda gent bona?,
entre els homes, ¿ja no hi ha fidelitat?
Tot el que es diuen els uns als altres és mentida,
fruit d'uns llavis aduldors i d'un cor fals.

El Senyor respon: «Si els desvalguts sofreixen
i ploren els pobres, ara mateix vinc
a salvar el qui ho demana».

L'oracle del Senyor és de bona llei;
és plata sense escòries, refinada set vegades.

Vós, Senyor, ens protegireu,
ens guardareu per sempre.
Vós enaltiu els homes menyspreats.

Salm 13 (12)

Pregària de la nit

Fins quan, Senyor, no veuré la vostra mirada!
Fins quan portaré dintre meu tants neguits,
tantes nostàlgies nit i dia, dins el cor!

Senyor, Déu meu, que vegi que em mireu.
Ompliu-me els ulls de claror,
que el son de la mort no me'ls acluqui.

Jo, sabent que m'estimeu, tinc plena confiança.
El meu cor s'alegra: ja em veig salvat,
i canto al Senyor pels seus favors.

Salm 15 (14)

Comportament dels qui entren a la presència de Déu

Senyor, qui podrà estar-se amb Vós?,
qui podrà viure a la vostra presència?

El qui obra honradament
i practica la justícia,
diu la veritat tal com la pensa,
quan parla no escampa calúmnies,

mai no fa mal al proïsme,
ni carrega a ningú res infamant,
compten poc als seus ulls els descreguts,
honora i aprecia els fidels del Senyor;

no es desdiu de promeses oneroses,
no fia els seus diners a interès,
ni es ven per condemnar cap innocent.
El qui obra així mai no caurà.

Salm 16 (15)

Oració confiada de la nit

Guardeu-me, Déu meu, en vós trobo refugi.

Jo dic: «Senyor, ningú com vós no em fa feliç».

Senyor, heretat meva i calze meu,
vós m'heu triat la possessió;
la part que m'ha tocat és deliciosa,
i m'encisa la meva heretat.

Beneït sigui el Senyor, que em dóna seny,
fins a les nits, ell amonesta el meu cor.
Sempre tinc present el Senyor;
amb ell a la dreta, mai no cauré.

El meu cor se n'alegra i en faig festa tot jo,
fins el meu cos reposa confiat:
no abandonareu la meva vida enmig dels morts,
ni deixareu a la fossa el qui us estima.

M'ensenyareu el camí que duu a la vida:
joia i festa a desdir a la vostra presència;
al costat vostre, infinita benaurança.

Salm 17 (16)

Oració de la nit

Escolteu-me, Senyor, acolliu el meu clam;
oïu atentament la meva pregària.
Veniu de nit a escorcollar-me el cor,
proveu-me al foc, i no em trobareu fals.

No s'ha desfrenat la meva boca;
estic atent a les vostres paraules.
Els meus passos no abandonen els camins prescrits,
avancen segurs per les vostres rutes.

Us invoco, Déu meu, i sé que em respondreu;
us invoco, Senyor, escolteu el que us demano.
Ajudeu-me amb l'amor admirable
amb què salveu els qui s'arrezeren en vós.

Guardeu-me com un fill del vostre amor,
protegiu-me a la vostra empara.
Quan em desvetlli, us contemplaré fins a saciar-me'n.

Salm 18 (17)

Cant d'acció de gràcies

Us estimo, Senyor! Vós m'enfortiu;
vós sou qui em deslliureu,
i qui em salveu.

El Senyor, des de la seva inaccessibilitat, vingué.
Des de la seva santedat, m'agafà fort
i m'ha posat molt alt.
El Senyor va venir a sostenir-me,
em prengué, perquè m'estimava.

Amb el fidel, vós sou fidel;
sou honrat amb l'home honrat
i sou sincer amb el sincer;
però amb l'astut sou sagaç.

Vós defenseu el qui és humil
i feu abaixar els ulls dels superbs.
Vós, Senyor, em manteniu la llàntia encesa,
Déu meu, claror en les meves nits.

L'ajut de Déu no falla mai,
les promeses de Déu són de bona llei;
és fidel a tothom qui s'hi empara.

Qui és Déu, fora del Senyor?
Qui salva, fora del nostre Déu?
És ell qui em fa recórrer un camí sense destorbs,
amb peus lleugers com els dels cérvols,
i em manté invencible dalt dels cims.

Em sosté la vostra ajuda,
no escatimeu els vostres favors.
Conduïu per camins amples els meus passos,
i no flauegen els meus peus.

Beneït sigui el Déu vivent.
Beneïxo el Déu que em salva.
Per això us lloaré al cor de l'Església,
cantaré el vostre nom, Senyor.

Salm 19 (18) (v. 2-7)

Meravelles del cel

El cel parla de la glòria de Déu,
l'estelada anuncia el que ell ha fet.
Els dies, l'un a l'altre, es transmeten el missatge,
l'una a l'altra se'l revelen les nits.

Silenciosament, sense paraules,
sense que ningú els senti la veu,
la seva crida s'escampa a tota la terra,
escolten el seu llenguatge fins als límits del món.

Ha posat dalt del cel un pavelló per al sol,
i el sol en surt, com un espòs de la cambra;
radiant com un atleta, corre pel camí,
surt a un extrem del cel,
i se'n va fins a l'altre;
res no s'escapa de la seva escalfor.

Salm 19 (18) (v. 8-15)

Meravelles de la paraula de Déu

És perfecta la Paraula del Senyor,
i l'ànima hi descansa;
és ferm el que el Senyor disposa,
dóna seny als ignorants.

Els preceptes del Senyor són planers,
omplen el cor de goig;
els manaments del Senyor són transparents,
il·luminen els ulls.

Venerar el Senyor és cosa santa,
es manté per sempre;
els determinis del Senyor són ben presos,
tots són justíssims.

Són més desitjables que l'or fi,
més que l'or a mans plenes;
són més dolços que la mel
regalimant de la bresca.

El vostre servent està prompte
a guardar la vostra Paraula dins del cor;
però, ¿qui s'adona de les pròpies errades?
Disculpeu el que em passa inadvertit.

Preserveu-me, Senyor, de l'orgull,
que no s'apoderi de mi;
així seré irrepreensible,
i net d'una gran culpa.

I les paraules que em surten dels llavis
i els pensaments que el meu cor medita,
que us siguin agradables, Senyor,
redemptor meu!

Salm 20 (19)

Pregària, confiada, de benedicció

Que el Senyor t'escolti,
t'empari, t'ajudi
i et sostingui.

Que et concedeixi el que desitja el teu cor;
que el Senyor faci tot el que demanes.

Sé de cert que el Senyor ens respon
amb prodigis de bondat.
Per això nosaltres invoquem el nom del Senyor,
el nostre Déu.

Senyor, escolteu-nos, avui que us invoquem.

Salm 21 (20)

Acció de gràcies

Celebrem el vostre triomf, Senyor.

Com ens sentim feliços per la vostra victòria!

Ens heu concedit el que el nostre cor volia,
no heu refusat el que us demanàvem.

Heu glorificat el vostre Crist,

l'heu cobert d'honor i majestat,

sempre es valdran del seu nom per beneir,
l'ompliu de goig al costat vostre.

Veniu, Senyor, amb el vostre poder:

cantarem celebrant la vostra gesta.

Salm 22 (21)

Sofrenes i esperances del Crist morent

Déu meu, Déu meu, per què m'heu abandonat?

¿No us arriba el meu crit d'auxili,
la pregària que us adreça el meu clam?
¿Crido de dia, i vós no em responeu;
crido de nit, i no me'n feu cas?

Tanmateix, Vós sou el Sant!

a qui s'adrecen les lloances de tothom.
En vós confiaven els nostres pares,
hi confiaven, i els vau alliberar;
clamaven a vós, i eren deslliurats,
confiaven en vós, i no els vau defraudar.

Però jo sóc un cuc, no pas un home,

befa de la gent i menyspreat del poble.
Tots els qui em veuen es riuen de mi,
amb els llavis i amb el cap prenen aires de mofa:
«S'ha adreçat al Senyor; que l'alliberi, doncs;
que el salvi, si tant se l'estima».

Però sou vós qui em traguéreu del si de la mare,

sou vós qui em confiàreu als seus pits;
acabat de néixer, em van dur a vós,
sou el meu Déu des d'aleshores.
No us allunyeu, que el perill és a prop,
i no tinc qui m'ajudi.

M'envolten i m'acorrallen;

com lleons que rugeixen i destrossen,
baden la boca contra mi.

Tot jo m'escolo com aigua,
tinc desarticulats els meus ossos,
el cor, com si fos cera,
se'm fon dins les meves entranyes;
tinc eixut com terrissa el paladar;
la llengua se m'hi encasta,
i m'ajaieu a la pols de la mort.

M'envolta una munió de desagraïts,
em rodeja un estol de malfactors,
m'han lligat les mans i els peus,
puc comptar tots els meus ossos.
Em miren, em contemplen satisfets,
es reparteixen entre ells els meus vestits,
es juguen als daus la meva roba.

Almenys vós, Senyor, no us allunyeu;
força meva, cuiteu a defensar-me.
Allibereu la meva vida, salveu-me!
Anunciaré als meus germans el vostre nom,
us lloaré al cor del poble reunit en Església.

Fidels del Senyor, lloeu-lo,
fills dels homes, glorifiqueu-lo,
reverencieu-lo, fills de Déu.
No ha mirat amb repugnància ni amb menyspreu
el pobre desvalgut;
no l'ha privat de la seva mirada,
i, quan cridava auxili, l'ha escoltat.

En ell s'inspirà el meu himne al cor de l'Església;
pels seus fidels, oferiré el meu sacrifici.
En menjaran els humils fins a saciar-se;
lloaran el Senyor els qui sincerament el busquen,
i diran: «Sou l'Etern, Vivent».

Ho tindran present i es convertiran al Senyor
tots els països de la terra;
es prosternaran davant seu
gent de totes les nacions.

Perquè la reialesa és del Senyor,
ell té la sobirania sobre els pobles.
Fins les cendres de les tombes l'adoraran,
s'agenollaran davant seu els qui dormen a la pols.

Serà per a ell la vida que em dóna,
els meus germans li seran fidels.
Parlaran del Senyor a les generacions que vindran,
i anunciaran els seus favors als qui naixeran després,
i els diran: «El Senyor ha fet tot això!»

Salm 23 (22)

Déu, bon pastor

El Senyor és el meu pastor, no em manca res,
em fa descansar en prats deliciosos,
em mena al repòs vora l'aigua,
i allí em retorna.
Em guia pels camins segurs,
per l'amor del seu nom.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos,
no tinc por de res,
perquè us tinc vora meu;
la vostra vara de pastor
m'asserena i em conforta.

Davant meu, pareu taula vós mateix,
i tothom ho veu;
m'heu ungit el cap amb perfums,
ompliu a vessar la meva copa.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor
m'acompanyen tota la vida,
i viuré per sempre
a la intimitat del meu Senyor.

Salm 24 (23)

El Senyor ve

És del Senyor la terra i tot el que s'hi mou,
el món i tots els qui l'habiten.

Qui pot presentar-se al Senyor?
Qui pot estar-se davant seu?
El qui té el cor sincer i les mans sense culpa,
que no confia en els déus falsos,
ni jura per ganes d'enganyar.

Rebrà benediccions del Senyor,
rebrà els favors del Déu que salva.
Aquests són els qui vénen a buscar-vos, Senyor,
per veure-us, Déu salvador.

Portals, alceu les llindes,
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor, valent i poderós,
és el Senyor, victoriós del mal.

Portals, alceu les llindes,
engrandiu-vos, portalades eternes,
que ha d'entrar el rei de la glòria!

Qui és aquest rei de la glòria?
És el Senyor, Déu de l'univers,
és aquest el rei de la glòria.

Salm 25 (24)

Confiança del «pobre»

A vós elevo la meva ànima, Senyor.
Déu meu, en vós confio.

No s'enduran un desengany els qui esperen en vós,
sinó els qui us abandonen per fiar-se del no-res.
Feu que conegui, Senyor, les vostres rutes,
que aprengui els vostres camins.

Encamineu-me en la vostra veritat, instruiu-me,
perquè vós sou el Déu que em salveu,
i cada moment espero en vós,
perquè sé que sou bo, Senyor.

Recordeu-vos, Senyor, de la vostra pietat
i de l'amor que ens teniu sempre.
No us recordeu dels pecats comesos,
compadieu-vos de mi, vós que estimeu tant!

El Senyor, bondadós i recte,
ensenya el bon camí als pecadors.
Encamina els humils per sendes de justícia,
els ensenya el seu camí.

Tot l'obrar del Senyor és fruit d'amor fidel.
Per l'amor del vostre nom, Senyor,
perdoneu la meva culpa,
que és molt gran.

Qui és el qui venera de debò el Senyor?

Ell li ensenyarà el camí que ha de prendre;
cada nit reposarà feliç, en el seu amor.

El Senyor es fa conèixer íntimament als seus fidels,
els revela la seva aliança.

Sempre tinc els ulls posats en el Senyor,

que allibera els meus peus del parany.

La rectitud i l'honradesa em salvaguarden,
perquè en vós tinc posada l'esperança.

Déu meu, allunyeu dels homes

els mals que els afligeixen.

Salm 26 (25)

Pregària de confiança

Confio en el Senyor; no tinc por.

Tinc present davant dels ulls el vostre amor

i visc d'acord amb la vostra veritat,

cantant l'acció de gràcies

i anunciant les vostres meravelles.

Senyor, m'estimo els llocs on us manifesteu,

els indrets on s'apareix la vostra glòria.

Beneiré el Senyor al cor de l'Església.

Salm 27 (26)

Ferma confiança en Déu

El Senyor m'il·lumina i em salva,
¿qui em pot fer por?
El Senyor em protegeix,
¿qui em pot esfereir?

Una cosa he demanat al Senyor,
i la desitjo amb tota l'ànima:
poder viure confiat del seu amor
tots els dies de la vida.

El Senyor em condueix cap a ell,
en dies de desgràcia;
m'encobreix amb la seva intimitat,
m'encamina a la inaccessibilitat seva.

Ara, doncs, ofereixo accions de gràcies,
himnes i càntics en honor del Senyor.
Escolteu el meu clam, Senyor,
compadiu-vos de mi, responeu-me.

De part vostra, el cor em diu:
«Busqueu la meva presència».
Arribar a vós és el que vull;
Senyor, manifesteu-vos!

Vós que sou el meu ajut,
no em deixeu abandonat,
Déu meu, Salvador meu.
Si mai m'abandonessin,
vós, Senyor, em recolliríeu.

Ensenyeu-me, Senyor, la vostra ruta,
conduïu-me per camins planers.
N'estic cert, fruité en aquesta vida
de la bondat que em té el Senyor.

Espera en el Senyor!
Sigues valent!, que el teu cor no defalleixi!
Espera en el Senyor!

Salm 28 (27)

Súplica confiada

Clamo a vós, Senyor.

Beneït sigui el Senyor,
que escolta la meva veu suplicant.
El Senyor és qui em protegeix;
el meu cor hi confia.

M'ha defensat,
i m'he rejoyent tot jo;
vull lloar-lo.

Salveu el vostre poble,
beneïu la vostra heretat.
Sigueu el seu pastor,
porteu-los tots al vostre amor.

Salm 29 (28)

Himne a Déu, que es manifesta

Doneu al Senyor, fills de Déu,
doneu al Senyor glòria i honor,
honoreu el Senyor, honoreu el seu nom,
adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat.

I en honor seu tot canta: «Glòria»!
El Senyor és rei per sempre.
Que el Senyor faci venturós el seu poble,
que el Senyor el beneeixi amb el do de la pau.

Salm 30 (29)

Acció de gràcies

Amb quin goig us exalço, Senyor!
Canteu al Senyor, els qui l'estimeu,
enaltiu la seva santedat!

Heu mudat en joia les meves penes,
i m'heu vestit de festa;
el meu cor us cantarà, no callaré mai més;
Senyor, Déu meu, us lloaré per sempre.

Salm 31 (30)

Confiança en Déu

En vós, Senyor, m'emparo,
que no en tingui un desengany.
Allibereu-me, vós que sou bo;
escolteu i sigueu el meu Salvador.
Per a mi, sou Amor i Joia plena!

Per amor del vostre nom, guieu-me i conduïu-me,
confio el meu esperit a vós, o Pare!
vós, Déu fidel, m'heu rescatat!
Amb quin goig enaltiré el vostre amor!

Vós heu mirat el meu sofriment,
heu emparat la meva vida en el perill,
no m'heu deixat caure,
i és ample el lloc on reposen els meus peus.
Jo confio en vós, Senyor.

Us dic: «Sou el meu Déu,
teniu el meu destí.
Deixeu veure al vostre servent
l'esclat de la vostra presència;
salveu-me, per l'amor que em teniu.

Quina felicitat tan gran
reserveu als vostres fidels!
La concediu als qui s'arreceren en vós.
Els amagueu a la vostra presència».
Beneït sigui el Senyor!

És admirable l'amor que em manifesta!
Jo que havia dit tan aviat:
«M'heu allunyat de davant vostre!»
Ben cert, heu escoltat la meva súplica
quan implorava el vostre auxili.

Estimeu el Senyor, els qui li sou fidels!
El Senyor guarda els qui creuen en ell.
Sigueu valents, tingueu coratge,
tots els qui espereu en el Senyor.

Salm 32 (31)

Felicitat del pecador perdonat

Feliç el qui ha estat absolt de la falta
i ha vist sepultat el seu pecat.
Feliç l'home a qui el Senyor no té en compte la culpa,
qui dintre seu ja no manté l'engany.

M'he decidit a reconèixer la falta,
no us he amagat més el meu pecat.
Tan bon punt m'ho he proposat, Senyor,
m'heu perdonat la culpa comesa.

En vós he trobat el meu recer,
vós em guardeu.
Tothom celebra al voltant meu
el goig de veure'm lliure.

Em dieu: «Jo mateix t'instruiré,
t'ensenyaré el camí que has de seguir,
seré el teu conseller
i vetllaré sobre tu».

L'amor del Senyor guarda
tots els qui en ell confien.
Alegreu-vos, justos, celebren el Senyor;
homes rectes, aclameu-lo.

Salm 33 (32)

Himne al poder i a la providència de Déu

Justos, aclameu el Senyor,
fareu bé de lloar-lo, homes rectes.
Celebreu el Senyor amb els vostres cants,
dediqueu-li un càntic nou; aclameu-lo.

Perquè la paraula del Senyor és sincera,
es manté fidel en tot el que fa;
estima el dret i la justícia,
la terra és plena del seu amor.

La Paraula del Senyor ha fet el cel,
amb el seu Esperit, ha creat l'estelada;
com dins un odre, recull l'aigua del mar,
reté l'oceà en el seu llit.

Que tota la terra veneri el Senyor,
que el temin els habitants del món
a una paraula seva, tot començà,
a una ordre d'ell, tot existí.

El Senyor refà els plans de les nacions,
rectifica els propòsits dels pobles;
perquè els plans del Senyor persisteixen,
manté sempre els propòsits del seu cor.

Feliç la nació que té el Senyor per Déu.

El Senyor observa un per un tots els homes;
es fixa en els qui poblen la terra;
ell, que ha modelat un per un tots els cors,
penetra totes les seves accions.

El Senyor vetlla els qui el veneren,
els qui esperen en l'amor que els té;
ell els allibera.

Tenim posada l'esperança en el Senyor,
auxili nostre i protecció.
És l'alegria del nostre cor,
i confiem en la seva presència.

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.

Salm 34 (33)

Protecció divina sobre el just

Beneiré el Senyor en tot moment,
tindrè sempre als llavis la seva lloança.
La meva ànima es gloria en el Senyor,
se n'alegraran els humils quan ho sentin.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor,
exalcem plegats el seu nom.
He demanat al Senyor que em guiés;
ell m'ha escoltat, res no m'espanta.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum,
i no haureu d'abaixar els ulls, avergonyits.
Quan els pobres invoquen el Senyor,
els escolta i els salva.

Acampa l'àngel del Senyor
entorn dels seus fidels, per protegir-los.
Tasteu, i veureu que n'és, de bo, el Senyor;
feliç l'home que s'hi refugia.

Sants del Senyor, venereu-lo!
Venereu-lo, i no us mancarà res.
Els rics s'empobriran, passaran fam,
però als qui busquen el Senyor, no els faltará cap bé

Veniu, fills meus, escolteu-me;
us ensenyaré com heu de venerar el Senyor.
¿Qui és l'home que estima la vida,
que vol viure temps i fruit de benestar?

Guarda't la llengua del mal,
que no diguin res de fals els teus llavis.
Decanta't del mal i fes el bé,
busca la pau, procura aconseguir-la.

El Senyor vetlla pels justos;
escolta quan criden auxili.

Així que el crideu, el Senyor us escolta.
El Senyor és a prop dels cors que sofreixen,
salva els homes que se senten desfets.

Els justos sofreixen molts mals,
però el Senyor sempre els allibera;
vetlla per cada un dels seus amics.

El Senyor rescata de la mort els seus servents,
i no acusarà els qui es refugien en ell.

Salm 35 (34)

Lloança d'un «pobre»

Jo m'alegraré del que el Senyor m'ha fet,
ple de goig de veure que em salva.
Proclamaré amb totes les forces:
«Senyor, qui és com vós?
Vós defenseu els febles contra els poderosos,
els pobres contra els qui els volen robar»

Us donaré gràcies al cor de l'Església,
amb els meus germans us lloaré sempre.
És gran el Senyor,
que vol el bé del seu servent.
Anunciaré la vostra rectitud,
i us lloaré tot el dia.

Salm 36 (35)

Bondat de Déu

El vostre amor, Senyor, és immens,
la vostra fidelitat no té límits.
La vostra justícia és com les muntanyes més altes,
com l'oceà infinit és la vostra Providència.

Vós, Senyor, salveu homes i bèsties.
Que n'és, de preciós, Déu meu, el vostre amor!
Vós empareu els homes,
els sacieu del bo i millor dels vostres dons.

Perquè en vós hi ha la font de la vida;
i veiem la llum en la vostra llum.
Estimeu tothora els qui us coneixen,
sou generós amb els bons de cor.

Salm 37 (36)

Confiança en Déu

Confia en el Senyor.

Sigui el Senyor la teva delícia,
i et donarà el que desitja el teu cor.

Encomana al Senyor els teus camins;
confia en ell, deixa'l fer:
farà que brilli com la llum el teu dret,
la teva raó com el sol de migdia.
Reposa en el Senyor i espera en ell.

Calma't, no t'irritis ni t'exasperis,
que faries mal només,
i els qui fan mal seran exclosos del Regne,
però el qui espera en el Senyor, el posseirà.
Perquè els humils posseiran el Regne,
respiraran la pau profundament.

Les passes de l'home són do del Senyor,
que vetlla per ell i l'assegura pel camí;
si mai cau, no queda estès a terra,
perquè el Senyor l'aixecarà.

Des de jove fins avui,
no he vist encara un just abandonat.
Decanta't del mal i fes el bé;
perquè el Senyor estima la justícia
i mai no desempara els seus fidels.

El just té sempre als llavis la saviesa,
i diu la veritat;
té gravada al cor la llei del seu Déu,
i camina amb pas segur.

Confia, doncs, en el Senyor,
segueix els seus camins;
mira, ell et diu:
«T'exalçaré donant-te possessió del Regne».

És el Senyor qui salva els justos,
els protegeix.
El Senyor els ajuda i els salva,
perquè en ell es refugien.

Salm 38 (37)

Clam de misericòrdia

No em reprengueu, Senyor, durament,
no em corregiu amb rigor.
Són tantes les meves nicieeses!

Senyor meu, els meus anhels són davant vostre,
no us passen per alt els meus sospirs.
Senyor, Déu meu, jo espero en vós,
no em deixareu sense resposta.

Aquest és el meu desig: que pugui celebrar-ho.
Si arribés a defallir, vós em sostindríeu!
No m'abandoneu, Senyor,
Déu meu, no us allunyeu.

Veniu a redimir-me,
Senyor, salvador meu.

Salm 39 (38)

Esperança en Déu

M'he dit a mi mateix: «Vigilaré
per no pecar amb la meva llengua;
guardaré closos els llavis».
M'he quedat silenciós.

Al meu cor s'abrandava un foc
a força de pensar-hi,
fins que ha parlat la meva llengua:
«Senyor, feu-me conèixer la meva fi».

Em quedo mut. ¿Com puc badar la boca,
si sou vós qui m'heu fet?
És en vós en qui confio.

Poseu en mi el vostre Esperit,
que m'assereni,
abans d'anar-me'n d'aquesta vida.

Salm 40 (39)

Acció de gràcies

Tenia posada l'esperança en el Senyor,
i ell, inclinant-se cap a mi,
m'ha escoltat.

Ha inspirat als meus llavis un càntic nou,
un himne de lloança al nostre Déu.
Tots els qui ho han vist, se n'admiren,
i confien més en el Senyor.

Feliç l'home que té posada en el Senyor
la seva confiança
i no busca l'ajut dels idòlatres,
que es refien d'esperances enganyoses.

Com heu pensat en nosaltres,
Senyor, Déu meu!
Quantes meravelles heu fet a favor nostre,
Déu incomparable!
Si les volia anunciar públicament,
no les podria ni comptar.

Vós, no voleu oblacions ni sacrificis,
però m'heu format un cos
i m'heu parlat íntimament;
no exigiu l'holocaust ni l'expiació;
no us plauen!

Per això, us dic: «Heus aquí que vinc;
com està escrit de mi en el llibre,

Déu meu, vull fer la vostra voluntat,
guardo la vostra llei al fons del cor».
Anuncio amb goig la salvació
a tots els homes, al cor de l'Església.
No puc deixar d'anunciar-la;
ho sabeu prou, Senyor.

No he callat la vostra salvació dins el meu cor;
he fet conèixer el vostre ajut fidel,
la lleialtat del vostre amor,
a tots els homes, al cor de l'Església.

I vós, Senyor, no ens refuseu
la vostra bondat;
que el vostre amor fidel
em guardi sempre.

Que puguin alegrar-se i fer-vos festa
els qui us busquen de debò;
que els qui estimen la vostra obra salvadora
puguin dir sempre: «És gran, el Senyor».

Salm 41 (40)

Oració d'un «pobre»

Feliç el qui s'interessa per l'home desvalgut;
en temps difícils el Senyor el salvarà,
el guardarà.
El Senyor el sostindrà en el dolor.

Jo clamo: «Senyor, compadiu-vos de mi.
He pecat contra vós, salveu-me!»

En això he conegut que m'estimàveu:
que em conserveu sense culpa
i em mantindreu per sempre davant vostre.

Beneït sigui el Senyor, Déu que salva,
des de sempre i per sempre.

Salm 42-43 (41-42)

La set de Déu

Com la cérvola es deleix
per l'aigua viva,
també em deleixo jo
per vós, Déu meu.

Tot jo tinc set de Déu,
del Déu que m'és vida;
quan podré veure Déu?

Esplaio el meu cor
venint amb tots els germans
cap a vós, Déu meu,
al cor mateix de l'Església,
amb joia i lloança.

Que el Senyor confirmi cada dia
l'amor que em té.
I cada nit cantaré la lloança
del Déu que m'és vida.

Espero en Déu,
Salvador meu i Déu meu.

Déu meu, sou vós qui em salveu.
Envieu-me la llum i la veritat;
que elles em guiïn,
que em duguin al lloc on us manifesteu.

I m'acostaré a Déu,
que és la meva alegria.
Ho celebraré i us lloaré,
Senyor, Déu meu.

Espero en Déu
Salvador meu i Déu meu.

Salm 44 (43)

Lloança

Déu nostre, nosaltres mateixos hem sentit
aquella antiga gesta vostra,
que ens han contat els nostres pares.

No fou el seu braç que els donà la victòria
sinó vós mateix, que els conduíeu,
perquè vós els estimàveu.

Éreu vós, Rei meu i Déu meu,
qui decretàveu els encerts dels homes.

Nosaltres ens gloriarem de l'ajut de Déu.
Per sempre lloarem el vostre nom.

Salm 45 (44)

Cant de noces del Senyor

Un bon auguri em surt del cor,
dedico al Senyor el meu poema,
la meva llengua és àgil com una ploma d'escrivà.

Ets el més bell de tots els homes,
exhalen gràcia els teus llavis,
Déu t'ha beneït per sempre.

Cenyeix-te de joia, Heroi,
vesteix-te de festa, Victoriós,
per defensar la veritat
i la justícia dels indigents.

Que el teu tron, o Déu, desafii els segles,
i el teu ceptre reial sigui un ceptre just,
tu que estimes la justícia i no la maldat.

El teu Déu t'ha ungit amb perfums de festa.
La princesa t'espera enjoiada,
l'esposa et ve a la dreta.

«Escolta, filla, estigues atenta,
oblida el teu poble i la casa del teu pare;
el Rei està corprès de la teva bellesa.

És el teu Senyor; fes-li homenatge.
En lloc dels teus pares tindràs els fills;
els tindràs per tot el món.»

Vull fer perpètua la glòria del teu nom.
Que els pobles et lloïn per sempre més.

Salm 46 (45)

Déu, salvador

Déu ens és un refugi,
una defensa ferma en hores de perill.
No temem res, quan se somou la terra.

El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra fermesa és el Déu que salva.

Veniu, mireu les gestes del Senyor,
les meravelles que fa sobre la terra.
I ell ens diu: «Resteu tranquils.
Reconeixeu que jo sóc Déu;
que domino els pobles, domino el món».

El Senyor de l'univers és amb nosaltres,
la nostra fermesa és el Déu que salva.

Salm 47 (46)

Reialesa universal del Senyor

Aplaudiu, pobles de tot el món,
aclameu Déu amb entusiasme.

El Senyor és l'Altíssim,
rei sobirà a tot el món.
Per heretat seva, ens pren a nosaltres,
els seus estimats.

Déu puja enmig d'aclamacions,
amb glòria puja el Senyor.

Canteu a Déu, canteu-li,
canteu al nostre rei,
que és rei de tot el món;
canteu a Déu un himne.

Déu regna sobre les nacions.
Els pobles s'uneixen al poble de Déu,
perquè són de Déu els homes de la terra,
són d'ell, que és sobirà de tots.

Salm 48 (47)

Himne a la bondat de Déu

És gran el Senyor,
no ens cansem de lloar-lo.

Déu nostre, evoquem el record del vostre amor;
sou conegut d'un cap a l'altre de la terra,
sou lloat pertot arreu,
vós escampeu la bondat.

Celebrem els vostres determinis.
Vós sou «El-Senyor»,
el nostre Déu per sempre més;
Vós sou el nostre guia.

Salm 50 (49)

El veritable culte del Senyor

Parla el Senyor, el sobirà dels homes,
convoca la terra de llevant fins a ponent.

Déu resplendeix.

Ve el nostre Déu, no callarà.

Un foc devorador li va al davant.

Déu mateix convoca cel i terra

al judici del seu poble:

«Aplegueu-me els meus fidels,
que amb la Sang de l'Anyell segellaren l'Aliança».

El cel proclama la seva justícia;

és Déu mateix qui judica:

«Escolta, poble meu, sóc jo qui parlo:

Jo sóc el Senyor, el teu Déu.

Ofereix a Déu accions de gràcies;

invoca'm;

jo et salvaré,

i reconeixeràs la meva glòria».

I a l'home injust, Déu li diu:

«¿Com goses predicar els meus preceptes

i parlar de la meva aliança,

tu que no acceptes els avisos,

i tant se te'n dóna del que et mano?»

Enteneu-ho bé, els qui no feu cas de Déu:

si jo no us salvo, ningú no us salvarà!

El qui m'ofereix accions de gràcies,

reconeix la meva glòria».

L'home que viu honradament,

veurà la salvació de Déu.

Salm 51 (50)

Oració de penediment

Compadiu-vos de mi, Déu meu, vós que estimeu tant;
vós que sou tan bo, esborreu les meves faltes;
renteu-me ben bé de les culpes,
purifiqueu-me dels pecats.

Ara reconec les meves faltes,
tinc sempre present el meu pecat.
Contra vós, contra vós sol he pecat,
i he fet el que ofèn la vostra santedat.

Éreu just quan donàveu la sentència,
irreprovable en el vostre veredict.
Vós sabeu que he nascut en feblesa,
que la mare m'engendrà pecador.

Vós estimeu la veritat al fons del cor,
dintre de mi m'ensenyau a tenir seny.
Netegeu-me amb amor, que quedi pur:
renteu-me, i seré més blanc que la neu.

Deixeu-me sentir els crits de festa.
Quin goig aquests ossos que estaven desfets!
Aparteu de mi els meus pecats,
esborreu les meves culpes.

Déu meu, creeu en mi un cor ben pur,
feu renéixer en mi un esperit ferm.
No em llenceu de la vostra presència,
ni em prengueu el vostre Esperit sant.

Torneu-me el goig de la vostra salvació,
que em sostingui un esperit magnànim.
Ensenyaré els vostres camins als pecadors,
i tornaran a vós els qui us han abandonat.

No em demaneu compte dels pecats que he fet,
i aclamaré el vostre perdó,
Déu meu, Déu que em salveu.
Obriu-me els llavis, Senyor,
i proclamaré la vostra lloança.

Les víctimes no us satisfan;
si us oferia un holocaust, no me'l voldríeu.
La víctima que ofereixo és un cor penedit;
un esperit que es penedeix,
vós, Déu meu, no el menyspreu.

Salm 52 (51)

Acció de gràcies

Jo, com l'olivera en plena vida,
dins la casa de Déu,
confio en el seu amor
per sempre més.

Sempre us donaré gràcies, Senyor,
pel que vós heu fet;
des del cor de l'Església proclamaré
la bondat del vostre nom.

Salm 53-54 (52-53)

Demanda d'alliberament

Oh!, que vingui la salvació!

Quan Déu renovi
la vida del seu poble,
ell s'omplirà de goig,
s'alegrarà.

Déu poderós, salveu-me.

Escolteu la meva súplica,
escolteu les meves paraules.
Sou vós, Déu meu, qui m'ajudeu.

De tot cor us lloaré,

Senyor, perquè sou bo;
m'heu alliberat
i he vist que em voleu salvar.

Oh!, que vingui la salvació!

Quan Déu renovi
la vida del seu poble,
ell s'omplirà de goig,
s'alegrarà.

Salm 55 (54)

Plany contra la falsedat

Déu meu, escolteu-me:
porto arreu el dolor dels meus germans.
Sento el cor adolorit dintre meu,
en veure els mals del meu poble.

Oh, si tingués l'Esperit vostre
que em portés!; aniria ben lluny,
i m'estaria al desert;
de pressa buscaria un recer.

Car veig a la ciutat
violències i discòrdies,
veig crims i males arts;
als seus mercats abunden l'engany i l'avarícia.

Trenquen els tractes de pau,
violen els pactes,
i el seu cor és combatiu.

Però jo invoco Déu,
i el Senyor em salvarà.
Al vespre, al matí, al migdia,
li confio el dolor dels meus germans,
i ell m'escoltarà.

Jo confio en vós, Senyor.

Salm 56 (55)

Confiança en Déu

Jo confio en vós, Senyor.

Celebro les promeses de Déu;
confio en ell, i no tinc por de res.
Què poden fer-me els homes?

Vós dueu el compte de la meva vida errant,
i recolliu les meves llàgrimes.
Veig com retireu els meus mals,
sempre que us invoco.
Sé que Vós, o Déu, m'afavoriu.

Celebro les promeses de Déu;
confio en ell, no tinc por de res.
Què poden fer-me els homes?

Mantinc les esperances, Déu meu,
les viuré en acció de gràcies.
M'heu alliberat,
heu guardat el meu peu d'ensopegar,
perquè camini davant vostre, Déu meu,
a la llum de la Vida.

Salm 57 (56)

Pregària confiada

Compadiu-vos de mi, Déu meu.

En vós trobo refugi,
m'acullo a l'ombra vostra.
Compadiu-vos de mi!

Clamo al Déu Altíssim,
al Déu que tant m'afavoreix.
M'enviarà des del cel un Salvador,
Déu em dóna prova d'un autor fidel.

Alceu-vos cel amunt, Senyor,
i ompliu la terra de la vostra glòria.

El meu cor se sent segur, Déu meu,
se sent segur el meu cor.
Cantaré: «Desvetlla't, cor, inspira't;
vull desvetllar l'univers!»

Us lloaré al cor de l'Església, senyor,
us cantaré al cor del món.
El vostre amor és immens,
no té límits la vostra lleialtat.

Alceu-vos cel amunt, Senyor,
i ompliu la terra de la vostra glòria.

Salm 59 (58)

Cant de confiança

Déu meu, allibereu-me,
protegiu-me i salveu-me.
A vós estic mirant, força meva!

Déu és el meu refugi.
Déu, que m'estima, em va al davant,
i em fa veure la salvació promesa.

I jo cantaré la vostra ajuda, Senyor,
aclamaré el vostre amor així que apunti el dia.
Heu estat per a mi l'esperança,
on m'he emparat a l'hora del perill.

Jo us canto, força meva!
Vós sou Déu, el meu refugi,
vós, el Déu que m'estima.

Salm 60 (59)

Oració per la unitat

Déu meu, ens hem perdut i dispersat;
però, torneu a reunir-nos!
Hem hagut de veure coses dures.
Salveu els vostres amics,
que ens alliberi el vostre amor.

Déu ha donat un oracle:
«Quina alegria! Repartiré la terra,
amidaré el món.
Tot és meu, són meus els homes».

¿Qui ens conduirà fins a vós,
sinó vós mateix, Déu meu?
Vós mateix que ens heu creat,
¿és que no séieu amb nosaltres?

Ajudeu-nos,
l'auxili dels homes és inútil!

Salm 61 (60)

Oració d'un «pobre»

Déu meu, escolteu el meu clam,
ateneu la meva súplica;
us invoco amb el cor esperançat.

Porteu-me a la vostra inaccessibilitat,
vós que sou el meu refugi.
Tant de bo que hi trobi sempre acolliment,
i que m'empari la intimitat vostra.

Vós, Déu meu, heu escoltat els meus anhels,
heu concedit l'heretat als qui us veneren.
I jo cantaré el vostre nom,
confiant cada dia en el que vós heu promès.

Salm 62 (61)

Déu, l'única esperança

Només en Déu reposa la meva ànima,
d'ell em ve la salvació.

Només ell és qui em salva,
és en ell on em trobo segur!

Reposa només en Déu, ànima meva,
d'ell em ve tota l'esperança.

Només ell és qui em salva,
és en ell on em trobo segur!

En Déu tinc la salvació i la glòria,
trobo en Déu el meu refugi.

Només ell és qui em salva,
és en ell on em trobo segur!

I tu, Església, confia en ell,
esplaia davant d'ell el teu cor:
Déu és el nostre refugi.

Els fills del món són com el fum,
i els tinguts per nobles són només aparença;
tots plegats, a les balances,
no pesen més que el vent.

No us refieu, germans, dels diners mal adquirits,
no us il·lusioneu amb béns robats;
si augmentàveu les riqueses,
no hi poseu pas el cor.

Heu parlat, Senyor, i he entès dues coses:
que són vostres el poder i l'amor,
i que vós pagueu a cadascú
segons les seves obres.

Només ell és qui em salva,
és en ell on em trobo segur!

Salm 63 (62)

El desig de Déu

Vós, Senyor, sou el meu Déu; jo us cerco.
Tot jo tinc set de vós,
per vós es desviu el meu cor,
com terra eixuta, sense una gota d'aigua.

Jo us he contemplat,
i us he vist gloriós i poderós.
L'amor que em teniu val més que la vida;
per això els meus llavis us lloaran.

Que tota la vida us pugui beneir
i alçar les mans lloant el vostre nom.
Saciat del bo i millor,
us lloaré amb el goig als llavis.

Quan des del llit us recordo,
passo les nits pensant en vós,
perquè vós m'heu ajudat,
i sóc feliç sota el vostre emparo.

La meva ànima s'ha enamorat de vós,
em sosté el vostre amor!

Salm 65 (64)

Himne a la bondat de Déu

Sou digne de lloança, Déu meu.
La lloança, per vós, és el silenci,
vós que escolteu les pregàries.

A vós presenten els homes les seves culpes.
Quan les nostres faltes ens aclaparen,
vós ens les perdoneu.

Feliços els qui vós escolliu
per entrar a la vostra amistat.
Ens saciarem dels vostres béns.

Déu, salvador nostre, vós ens responeu
amb prodigis de bondat;
sou l'esperança de tots els continents
i de les illes llunyanes;

amb la vostra força,
vós apaivagueu els avalots dels pobles.

Els habitants de la terra s'admiren
en veure els vostres prodigis;
les portes de l'aurora i del crepuscle
s'omplen de goig.

Vetlleu per la terra i la regueu,
l'enriqueu amb esplendidesa.
El rierol de Déu desborda d'aigua
preparant els sembrats.

Fecundeu la terra
amarant els seus solcs,
aplanant els terrossos,
ablanint-la amb els xàfeces,
i beneïu el que hi germina.

Coroneu l'anyada
amb l'abundor que cau del cel,
la fertilitat regalima de la vostra bondat.

Aclama joiós l'herbei de l'estepa,
s'engalanen els turons,
les prades es vesteixen de ramats,
i les valls, cobertes de messes,
aclamen joioses i canten.

Salm 66 (65)

Himne d'acció de gràcies

Aclama Déu, tota la terra.

Canteu la glòria del seu nom,
canteu la seva fama gloriosa.

Digueu a Déu:

«Que en són, d'admirables, les vostres obres!
En veure-us tan gran i poderós,
fins als enemics busquen el vostre favor.
Tota la terra es prosterna davant vostre
i canta la glòria del vostre nom».

Veniu a contemplar les gestes de Déu.

Que n'és d'admirable, el que fa amb els homes!
Ell és la nostra alegria,
ell que sempre governa amb el seu poder.

Pobles, beneïu el nostre Déu,

feu sentir el vostre crit de lloança;
Déu ens preserva la vida
i manté segurs els nostres peus.

Ens heu provat, Déu nostre,

ens depuràveu al foc com la plata;
però a la fi ens sosteniu amb el vostre Esperit.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me;

us contaré el que ha fet per mi.
Mentre jo l'invocava,
ja tenia a flor de llavis l'acció de gràcies.

El Senyor Déu m'ha escoltat,
ha fet cas de les meves súplices.
Beneït sigui Déu:
No ha refusat la meva súplica,
Ni m'ha negat el seu amor.

Salm 67 (66)

Invitació universal a lloar Déu

Que Déu s'apiadi de nosaltres i ens beneeixi,
que ens faci veure la claror de la seva glòria.
La terra coneixerà els vostres designis,
i tots els pobles veuran la salvació.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre;
que us lloïn alhora tots els pobles.

Que s'alegrin els pobles i cridin de goig.
Vós regiu el món amb justícia,
regiu les nacions amb rectitud,
i guieu els pobles de la terra.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre;
que us lloïn alhora tots els pobles.

La terra ha donat el seu fruit,
el Senyor, el nostre Déu, ens beneeix.
Que Déu ens beneeixi,
i el venerin d'un cap a l'altre de la terra.

Que us lloïn les nacions, Déu nostre;
que us lloïn alhora tots els pobles.

Salm 68 (67)

El triomf del Senyor

Déu ve; que l'acullin els qui l'odien.

S'alegren davant d'ell els justos,
no planyen res per celebrar el seu triomf.
Canteu el Senyor, lloeu el seu nom.
El seu nom és «El-Senyor»;
celebreu davant d'ell el seu triomf.

Déu és pare d'orfes, defensor de viudes;
Déu dóna casa als desemparats,
allibera els captius i els enriqueix,
però els rebels es queden sense res.

Déu nostre, quan conduíeu el poble,
quan avançàveu amb ell per la solitud,
tremolà la terra i el cel fou generós,
davant de Déu, del Déu que es revelava,
davant de Déu, del Déu que salvava.

Beneït sigui el Senyor, dia rere dia;
és ell qui ens porta, el Déu salvador nostre.
Per a nosaltres és el Déu que salva,
que pot rescatar de la mort.

Canteu a Déu, reialmes de la terra,
canteu himnes al Senyor.
En la seva santedat Déu és admirable.
Déu sigui beneït!

Salm 69 (68)

El Crist sofrent

Salveu-me, Déu meu!

Són més que els cabells del meu cap
els qui m'odien perquè sí;
són més forts que jo mateix
els qui em volen mal sense motiu.

Déu meu, vós sabeu qui sóc jo,
i no desconeixeu les meves sofrances.

No m'abandoneu, Senyor de l'univers:
els qui esperen en vós quedarien defraudats;
no em desempareu, Déu salvador:
seria un desengany per als qui us cerquen.

Per vós he d'aguantar els escarnis,
i abaixo els ulls, avergonyit;
els meus germans em consideren foraster,
em desconeixen els meus familiars.

El zel del vostre temple em consumia
i he hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen.
Si veuen que no menjo i estic trist,
encara m'escarneixen.

Si vaig de dol, vestit amb un sac negre,
tot són enraonies sobre mi;
em dediquen sàtires a les places,
i a les tavernes, músiques i cants.

A vós us prego, Senyor,
en aquesta hora propícia;
escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant,
vós que sou fidel a salvar els amics.

El vostre amor, Senyor, vessa bondat;
mireu-me, responeu, vós que estimeu tant.
No em priveu de la vostra amistat.
Veniu al meu costat, allibereu-me.

No hi ha bàlsam capaç d'amorosir
les ferides incurables del meu cor.
He esperat en va qui em compadís,
no trobo ningú que em consoli.

Em tiren fel al menjar,
i vinagre a la beguda.
Jo, Déu meu, sóc un pobre sofrent.
Que el vostre ajut em sostingui.

Els meus càntics lloaran el nom de Déu,
reconeixeran la grandesa del Senyor.
Se n'alegraran els humils quan ho vegin;
els qui busquen Déu sincerament diran:
«Sou el Vivent etern».

El Senyor escolta sempre els desvalguts;
no té abandonats els seus pobres.
Que el lloïin el cel i la terra,
els mars i tot el que s'hi mou.

Salm 71 (70)

Pregària confiada d'un «pobre»

En vós m'emparo, Senyor.

Vós que sou bo,
escolteu i salveu-me,
sigueu el meu refugi i el meu salvador.

Vós sou la meva esperança, Déu meu,
he confiat en vós, Senyor, des de petit.
Vós em traguéreu de les entranyes de la mare,
acabat de néixer em vaig emparar en vós.

Tenia posada sempre en vós la confiança,
i éreu per a mi un refugi inamovible.
La meva boca no es cansava de lloar-vos,
us glorificava tot el dia.

No em rebutjareu, doncs, al temps de la vellesa,
i quan decaigui el meu vigor, no m'abandonareu.
Mantindré sempre l'esperança,
i us lloaré més que mai.

D'un cap a l'altre del dia,
els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu;
vós m'heu salvat tantes vegades;
qui les podria comptar!

Contaré els vostres prodigis, Senyor,
recordaré l'ajut que no trobo en ningú més.
M'instruíu, Déu meu, des de petit,
i encara avui us proclamo admirable;
no m'abandoneu, Déu meu.

Encara vull proclamar als presents i als qui vindran
el poder del vostre amor,
el vostre ajut i els vostres prodigis.
Les coses grans que heu fet, Déu meu, no tenen límits.
Déu meu, qui és com vós?

Cantaré, Déu meu, la vostra lleialtat.
Us lloaré, o Sant!
Plens de goig, els meus llavis us aclamaran
d'un cap a l'altre del dia;
diré a tothom el vostre ajut.

Salm 72 (71)

El reialme del Messies

Déu meu, doneu al Crist el vostre dret,
doneu al Senyor la vostra rectitud.
Que governi el vostre poble,
que sigui amb els humils.

Que les muntanyes duguin pau als pobles,
que duguin benestar els turons.
Que els humils es vegin emparats,
i salvats els fills dels pobres;
que sotmeti els opressors.

Que duri com el sol i la lluna,
segles i més segles.
Que faci el bé com la pluja a l'herbei,
com els ruixats assaonen la terra.

Que el benestar floreixi als seus dies,
i mesos i anys abundi la pau.
Que domini des d'un mar a l'altre,
fins a l'extrem del món.

Els adversaris li faran homenatge,
se li sotmetran tots els pobles.
Salvarà els pobres que reclamen,
els desvalguts que no tenen defensor.

S'apiadarà dels pobres i dels febles,
els salvarà i els rescatarà;
estimant com un tresor la seva vida.
Que no parin mai de beneir-lo.

Que es perpetui el seu nom.

Que les famílies dels homes, per beneir-se,
es valguin del seu nom;
que se'n valguin tots els pobles de la terra
per augurar-se la felicitat.

Beneït sigui el Senyor-Déu,

l'únic que fa meravelles;
sigui sempre beneït el seu nom gloriós;
que la seva glòria ompli la terra.

Salm 73 (72)

Confiança en Déu

Que n'és, de bo, el Senyor per als justos!
Déu és bo per als qui són sincers de cor.

Però jo he estat a punt de desviar-me,
i ja quasi relliscaven els meus peus,
d'enveja que sentia pels injustos,
veient com prosperaven.

Mentre el meu cor s'exasperava
i se sentia dintre meu irritat,
jo era incapaç d'entendre-ho,
era estúpid, com les bèsties, davant vostre.

Però jo mai no em separo de vós;
vós em sosteniu,
em guieu amb el vostre consell,
i després em prendreu a la glòria.

Què hi trobo, al cel, fora de vós?
I si us tinc a vós, res no desitjo a la terra.
El meu cos i el meu cor es desfaran,
però Déu serà sempre la meva possessió.

Els qui s'allunyen de vós es perden.
Per a mi és bo d'estar prop de Déu,
de buscar en el Senyor el meu refugi,
i de contar les vostres gestes, Déu meu.

Salm 74 (73)

Pregària per la comunitat dels «pobres»

Déu nostre,

recordeu-vos del poble que us va fer vostre,
que redimíreu en altre temps per posseir-lo.

Vós, Déu nostre, heu estat sempre el nostre rei,
i us han fet famós les vostres grans gestes.

El dia és vostre, ho és també la nit;

vós fixàreu les estrelles i el sol,

i delimitàreu els termes de la terra;

l'estiu i l'hivern sou vós qui els va formar.

No oblideu, doncs, els vostres pobres.

Que els oprimits no se'n vagin defraudats,

que els pobres desvalguts lloïn el vostre nom.

Salm 75 (74)

Lloança

Us lloem, Déu nostre, us lloem,
i proclamem la glòria del vostre nom,
contant els vostres prodigis,
car vós manteniu ferm el vostre amor.

Ni de llevant, ni de ponent, ni del desert,
no ve ningú capaç de salvar els homes;
és Déu, l'únic que en té el govern.

Jo ho celebraré per sempre més,
honraré amb els meus cants Déu que salva.
S'abaixarà l'altivesa dels descreguts,
però el just alçarà el seu front.

Salm 76 (75)

Cant de triomf

Déu s'ha fet conèixer als homes,
a tota la terra és gran la seva anomenada.
Té la residència entre els humils,
ha posat el seu casal entre els pobres.

Sou admirable!
Qui es pot encarar amb vós?

Vós feu conèixer els vostres designis,
i tota la terra s'espanta i emmudeix
en veure que Déu ve a fer justícia
i a salvar els humils de la terra.

Els allunyats us faran una gran festa,
i la petita resta us reconeixerà.
Déu abat l'orgull dels grans de la terra.

Salm 77 (76)

Súplica en la nit

Que pugi a Déu el meu clam,
que pugi a Déu i que ell m'escolti.

Us cerco, Senyor,
i, a les nits, no em canso d'alçar les mans a vós,
la meva ànima refusa tot altre consol.

Quan recordo el que Déu havia fet, sospiro;
em sento confiat sempre que hi penso;
retinc les parpelles i resto en silenci.

Penso en les èpoques llunyanes,
recordo els temps antics,
de nit rumio dintre meu.

Recordo de nou les gestes del Senyor,
tots aquells fets meravellosos;
repasso dintre meu les vostres obres,
i penso en les vostres proeses.

Déu meu, era sant el vostre obrar;
vós, el Déu dels prodigis,
us revelàveu als pobles!

Salm 78 (77)

Ensenyaments de la història de salvació

Escolta, cor meu, l'ensenyament transmès,
escolta les paraules revelades.
Aprèn de l'Església aquests records,
que t'esclareixen el sentit dels fets passats.

El que vas sentir i aprendre,
el que els pares et van contar,
no pots amagar-ho als germans,
i que ells ho contin als qui vindran.

Són les gestes glorioses del Senyor,
el seu poder i els seus prodigis.
Ell va fer un pacte amb el poble que volia seu,
donà una llei als fills dels homes.

Manà als nostres pares
que ho ensenyin als seus fills,
perquè ho conegui el poble que vindrà
i els fills de l'Església que en naixeran després.

Que ells també ho contin als seus germans d'arreu del món,
perquè posin en Déu la confiança,
no oblidin mai més les obres de Déu,
i guardin els seus manaments.

Que no es tornin com els seus pares,
gent indòcil i rebel,
gent de cor inconstant,
d'esperit infidel a Déu.

Han oblidat les seves gestes,
les meravelles que havien viscut.
Ell, tot amor entranyable,
els perdonava la culpa i la vida,
recordava que eren homes mortals.

Salm 79 (78)

Súplica de perdó

Mireu, Déu meu!

No ens tingueu en compte les culpes passades,
acolliu-nos per la vostra pietat.

Protegiu-nos, Déu, salvador nostre,
per l'honor del vostre nom;
allibereu-nos i perdoneu-nos els pecats
per amor del vostre nom.

Nosaltres, poble vostre,
ovelles del vostre ramat,
us donarem gràcies per sempre més;
pregonarem les vostres lloances
a cada generació.

Salm 80 (79)

Pregària per la renovació del poble de Déu

Pastor nostre, escolteu-nos,
vós que ens guieu com un ramat;
veniu a salvar-nos.

Déu de l'univers, renoveu-nos;
feu-nos veure la claror de la vostra Llum,
i serem salvats.

Senyor, Déu nostre, esguardeu-nos;
veniu i visiteu-nos.
Que el vostre Esperit reposi damunt nostre,
sobre els fills dels homes que vós voleu salvats.

Déu de l'univers, renoveu-nos;
feu-nos veure la claror de la vostra Llum,
i serem salvats.

No ens apartarem mai més de vós;
gardeu-nos vós, Pare nostre,
perquè invoquem el vostre nom.

Déu de l'univers, renoveu-nos;
feu-nos veure la claror de la vostra Llum,
i serem salvats.

Salm 81 (80)

Déu, l'únic Senyor salvador

Esclateu de joia, honorant Déu, la nostra força,
aclameu Déu-que-salva.

Sento que em parla:

«T'he tret el pes de les espatlles.
Has cridat quan et veies oprimit,
t'he salvat i t'he respost
i t'he provat.

Escolta, poble meu, el que et mano.
Tant de bo que m'escoltessis!

No tinguis déus estrangers,
no adoris divinitats falses.
Jo sóc el Senyor, el teu Déu-que-salva!,
que t'he tret de tot esclavatge,
obre la boca, que jo te l'ompliré!

Però el meu poble no escolta la meva veu,
no vol fer cas de mi;
s'abandona al seu cor obstinat,
al grat dels seus capricis.

Tant de bo que el meu poble m'escoltés
i seguís els meus camins!»

Salm 83 (82)

Confessió de la sobirania de Déu

Déu meu!, mireu
com alcen el cap els qui no us volen.
Conspiren tots alhora,
es lliguen amb pactes contra vós.

Feu, Senyor,
que busquin el vostre nom,
i sabran que només vós sou el Senyor,
l'Altíssim sobre tota la terra.

Salm 84 (83)

Desig confiat de Déu

Que en sou, d'amable,
Senyor de l'univers!
Tot jo sospiro i em deleixo
per vós, Senyor.

Ple de goig, i amb tot el cor,
us aclamo: «Déu que em sou vida».

Feliç el qui viu a prop vostre,
lloant-vos cada dia.
Feliços els qui s'acullen a vós;
emprenen amb amor el camí,
fins a veure-us, o Déu, en la vostra santedat.

Senyor de l'univers, escolteu la meva súplica,
Déu nostre, mireu-nos amb amor.

Perquè vós, Senyor, Salvador nostre,
ens doneu la gràcia i la glòria;
vós, Senyor, no refuseu cap bé
al qui viu honradament.

Senyor de l'univers,
feliç l'home que confia en vós.

Salm 85 (84)

Promesa de pau

Heu afavorit, Senyor, el vostre món,
i renovat la vostra creació;
heu perdonat als homes totes les seves culpes,
heu estès un vel sobre els seus pecats.

Déu, salvador nostre, renoveu-nos:
que el vostre poble trobi en vós l'alegria.
Senyor, feu-nos veure el vostre amor,
i doneu-nos la vostra salvació.

Jo escolto què diu el Senyor,
Déu anuncia la pau al seu poble
i als qui l'estimen:
«Que no tornin a ser tan insensats».

El Senyor és a prop per salvar els seus fidels,
i la seva glòria habitarà al nostre món.
La fidelitat i l'amor es trobaran,
s'abraçaran la justícia i la pau.

La fidelitat germinarà de la terra,
i la justícia davallarà del cel.
El Senyor donarà la pluja,
i la nostra terra donarà el seu fruit.

La justícia el precedirà com una benedicció,
i la pau el seguirà com un do.

Salm 86 (85)

Oració confiada

Escolteu, Senyor, que sóc un pobre.
 Guardeu-me, que sóc un fidel vostre.
 Salveu el vostre servent que en vós confia.

Sou el meu Déu, compadiu-me, Senyor.
 Doneu aquest goig al vostre servent;
 a vós elevo la meva ànima.

Vós, Senyor, sou indulgent i bo,
 ric en l'amor per a tothom qui us invoca.
 Senyor, escolteu la meva súplica.

Us invoco i sé que m'escolteu.
 No hi ha ningú com vós,
 no hi ha gestes comparables a les vostres.

Tots els pobles que heu creat
 vindran a fer-vos homenatge,
 i glorificaran el vostre nom.

Diran: «Sou gran, Senyor,
 són prodigioses les vostres obres,
 vós sou l'únic Déu».

Ensenyeu-me la vostra ruta, Senyor,
 que m'encamini en la vostra veritat;
 que el meu cor, tot sencer, us veneri.

Us lloaré amb tota l'ànima, Déu meu,
glorificaré per sempre el vostre nom:
«Quin amor tan gran em teniu:
m'heu salvat!»

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne,
fidel en l'amor, mireu-me.
Doneu fermesa al vostre servent.

Feu-me aquest gest, penyora de favor,
i tothom veurà
que tinc en vós, Senyor, consol i ajuda.

Salm 87 (86)

La ciutat de Déu, mare dels pobles

El Senyor resideix en tu, o Església!,
i t'estima per damunt de totes les criatures.

S'han dit de tu, ciutat de Déu,
oracles gloriosos:
«Compto totes les nacions
entre els fidels que em coneixen.
Els dic: "Fills meus!"»

I diuen de tu:
«És l'Altíssim mateix qui l'ha fundada;
aquest i aquell altre són fills seus».

El Senyor va escrivint al registre dels pobles:
«Fill de l'Església».
I tots canten i responen:
«Ciutadans del cel».

Salm 89 (88)

Lloança i promesa messiànica

Senyor, cantaré tota la vida
els vostres favors,
d'una generació a l'altra anunciaré
la vostra fidelitat.

Vós heu dit: «El meu favor és indestructible,
i manteniu la fidelitat ferma per sempre.

He fet aliança amb el meu Elegit,
jurant al Crist, el meu Fill:
T'he creat per sempre un poble,
mantinc per tots els segles el teu tron».

El cel celebra els vostres prodigis, Senyor,
l'assemblea dels àngels canta la vostra fidelitat.
Qui és comparable al Senyor dalt del cel?
Qui és com el Senyor entre els fills de Déu?

Déu és temible al consell dels àngels,
és majestuós i gran per tots els qui l'envolten.
Qui és com vós, Senyor de l'univers!
Sou poderós, tot és ferma al voltant vostre.

Domineu l'arrogància de la mar
i amansiu les onades quan s'encrespen;
són vostres el cel i la terra;
sou vós qui heu format
els continents i tot el que s'hi mou.

Heu creat el nord i el migdia,
l'ixent i el ponent aclamen el vostre nom.
Vós sou poderós i sublim.
Us acompanyen la justícia i la raó,
la lleialtat i l'amor us precedeixen.

Senyor, feliç el poble que us aclama.
Caminarà a la llum de la vostra glòria.
Tot el dia celebrarà el vostre nom,
enaltirà la vostra bondat.

Ve de vós la glòria del nostre nom,
alcem el front perquè vós ens estimeu.

Vau dir un dia, en visió, als vostres fidels:
«He coronat un home fort,
he posat al tron un jove del meu poble:
Crist, el meu Fill.

M'he fixat en ell, i l'he ungit amb oli sant,
perquè jo estaré amb ell per sempre.

El meu amor estarà amb ell fidelment,
en el meu nom aixecarà el seu front;
estendré per tot el món el seu Regne,
fins als confins de l'univers el seu domini.

Ell em dirà: "Sou el meu Pare,
i el meu Déu".
I jo el faré el meu primogènit,
l'altíssim entre els fills dels homes.

Mantindré per sempre el meu amor,
la meva aliança amb ell serà perpètua,
no s'extingirà la seva reialesa,
el seu tron durarà per sempre».

Salm 90 (89)

Eternitat de Déu i caducitat de l'home

Al llarg de tots els segles, Senyor,
heu estat sempre la nostra confiança.
Abans de néixer les muntanyes,
abans que infantéssiu la terra i el món,
des de sempre i per sempre sou Déu.

Vós feu tornar els homes a la pols
dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam».
Mil anys, per a vós,
són com un dia que ja ha passat,
com el relleu d'una guàrdia de nit.

Quan preneu els homes,
són com un somni en fer-se de dia,
són com l'herba que s'espiga:
ha tret florida al matí,
al vespre es marceix i s'asseca.

Ensenyeu-nos a viure els nostres dies
per adquirir la saviesa del cor.
Que el vostre amor vingui a saciar-nos,
i ho celebrarem amb goig tota la vida.

Que puguem veure la vostra obra,
que els nostres ulls vegin la vostra glòria.
Que l'amabilitat del Senyor
reposi damunt els seus servents.
Doneu encert a l'obra de les nostres mans!

Salm 91 (90)

Confiança en la protecció de l'Altíssim

Tu que vius a recer de l'Altíssim
i passes la nit lliurat al Totpoderós,
digues al Senyor: «Sou vós, en qui m'emparo,
el meu Déu, en qui confio».

Ell et guardarà, t'abrigarà;
trobaràs refugi en ell;
et cobrirà fidelment com un escut.
No et farà por la basarda de la nit.

Quan deies: «M'emparo en el Senyor»,
feies de l'Altíssim el teu refugi.
No et passarà res de mal;
perquè ha donat ordre als seus àngels
de guardar-te en tots els teus camins.

«Ja que ell s'ha fet tan meu, jo el salvaré,
el protegiré perquè coneix el meu nom.
Sempre que m'invoqui, l'escoltaré,
estaré vora d'ell en els perills,
el salvaré, i tothom l'estimarà.

Saciaré el seu desig,
i fruità de la meva salvació».

Salm 92 (91)

Lloança a la justa providència de Déu

És bo de lloar l'Altíssim,
de cantar el vostre nom, Senyor,
de proclamar al matí el vostre amor,
i de nit, la vostra fidelitat.

Senyor, quin goig em donen les vostres gestes!
Aclamo amb alegria la vostra obra!

Senyor, que en són, de grans, les vostres obres,
els vostres designis, que en són, de profunds!
Els ignorants els desconeixen,
els insensats no se n'adonen.
Però vós, Senyor, sou excels per sempre.

Els justos es multiplicaran,
per proclamar que el Senyor és recte,
que Déu no coneix la injustícia.

Salm 93 (92)

Reialesa de Déu

El Senyor és rei, es manifesta amb majestat.
El Senyor es manifesta i revela el seu poder.
Manté amb amor tot el món.

El vostre regne es manté des del principi,
vós sou des de sempre;
i el vostre poder és incomparable!

El vostre pacte és irrevocable;
i la santedat, Senyor, us pertany
al llarg de tots els temps.

Salm 94 (93)

El Déu de justícia

Déu de justícia, Senyor,
Déu de justícia, apareixeu-vos resplendent.
Veniu, jutge de la terra.

El Senyor sap què valen
els pensaments de l'home:
no s'aguanten més que el fum.

Feliç l'home que vós eduqueu, Senyor,
que instruíu amb la llei que heu donat;
el gardeu en pau.

El Senyor no deixarà el seu poble,
no abandonarà la seva heretat.
Ell donarà sentències justes,
i els homes rectes les aprovaran.

Quan m'adono que estic a punt de caure,
vós m'aganteu, per l'amor que em teniu,
i quan creix el neguit dintre meu,
el vostre consol és la meva delícia.

Tinc en el Senyor on emparar-me,
em refugio en l'amor del meu Déu.

Salm 95 (94)

Invitació a lloar Déu

Veniu, celebrem el Senyor amb crits de festa,
aclamem Déu que ens salva,
presentem-nos davant seu a lloar-lo,
aclamem-lo amb els nostres cants!

El Senyor és Déu sobirà;
són d'ell els cims de les muntanyes;
la mar és d'ell, perquè ell l'ha feta,
ell ha modelat la terra ferma.

Veniu, prosternem-nos i adorem-lo;
agenollem-nos davant del Senyor
que ens ha creat;
ell és el nostre Déu,
i nosaltres som el poble que ell pastura,
el ramat que ell mateix guia.

Tant de bo que avui sentíssim la seva veu:
«No enduriu els vostres cors...
ja que heu vist les meves obres».

Salm 96 (95)

El Senyor és rei de tots els pobles

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu al Senyor, arreu de la terra,
canteu al Senyor, beneïu el seu nom,
anuncieu de dia en dia que ens ha salvat;
conteu a les nacions la seva glòria,
conteu a tots els pobles els seus prodigis.

El Senyor és gran, és digne de ser lloat,
el Senyor ha fet el cel.
La glòria i la majestat revelen la seva presència,
el poder i l'esplendor manifesten la seva santedat.
Doneu al Senyor, famílies dels pobles,
doneu al Senyor honor i lloança.

Tributeu al Senyor l'honor del seu nom;
adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat!
Digueu a tots els pobles: «El Senyor és rei!»
Manté tot el món, ell, l'Inaccessible,
sentència amb raó les causes dels pobles.

El cel se n'alegra, la terra hi fa festa,
s'engresca el mar amb tot el que s'hi mou,
jubilen els camps, amb tot el que hi ha,
criden de goig els arbres del bosc,
en veure que ve el Senyor,
que ve a judicar la terra.

Judicarà tot el món amb justícia,
tots els pobles amb la seva veritat.

Salm 97 (96)

El Senyor és rei

El Senyor és rei. La terra ho celebra,
se n'alegren totes les illes.

Foscor i nuvolades velen la seva santedat,
justícia i raó revelen la seva presència.
Davant d'ell avança un foc que abrusa els cors,
i la terra, en veure-ho, s'estremeix.

El cel proclama la seva justícia,
i tots els pobles contemplen la seva glòria.
Queden avergonyits tots els idòlatres,
que es gloriaven de falses divinitats.

Tots els àngels es prosternen davant d'ell,
i celebren els seus determinis;
perquè ell és «El-Senyor»,
l'Altíssim sobre tota la terra,
i excels per damunt de tot.

Apunta per als justos la llum,
i l'alegria per als rectes de cor.
Justos, celebren el Senyor,
enaltiu el record de la seva santedat.

Salm 98 (97)

El Senyor és un rei salvador i justicier

Canteu al Senyor un càntic nou:
ha fet obres prodigioses.

El Senyor ha revelat la seva ajuda,
i els pobles contemplen la salvació.
L'ha mogut l'amor que ell guarda fidelment
a la nissaga dels homes.
Tothom ha vist, d'un cap a l'altre de la terra,
la salvació del nostre Déu.

Aclameu el Senyor arreu de la terra,
esclateu en cants i en crits d'alegria.
Canteu al Senyor les vostres melodies;
aclameu el rei, que és el Senyor.

Es commou el mar amb tot el que hi ha,
el món i tots els qui l'habiten;
tots els rius aplaudeixen
i aclamen les muntanyes,
en veure que ve el Senyor
a judicar la terra.

Judicarà tot el món amb justícia,
tots els pobles amb raó.

Salm 99 (98)

El Senyor és un rei sant

El Senyor és rei. El Senyor és gran.
És excels davant de tots els pobles.
Que reconeguim el vostre nom, inefable:
és un nom sant!

Vós sou el rei que estima la rectitud,
vós heu posat els fonaments del dret,
sou l'autor del dret i la justícia.

Exalceu el Senyor, el nostre Déu,
venereu-lo, perquè és sant!

Els Pares, amb els seus sacerdots,
els Profetes, amb els qui invoquen el seu nom,
invocaven el Senyor, i els responia;
els parlava i ells escoltaven
els preceptes que els donava.

Senyor, Déu nostre, vós els responíeu,
i éreu per a ells Déu de perdó.

Exalceu el Senyor, el nostre Déu,
venereu-lo: és sant el Senyor, el nostre Déu.

Salm 100 (99)

Invitació a lloar Déu

Aclameu el Senyor, arreu de la terra,
doneu culte al Senyor amb cants de festa,
presenteu-vos a ell amb crits d'alegria.

Reconeixeu que el Senyor és Déu,
que és el nostre creador i que som seus,
som el seu poble i el ramat que ell pastura.

Que n'és, de bo, el Senyor!
Perdura eternament el seu amor,
és fidel per segles i segles.

Salm 102 (101)

Transcendència divina

Senyor, escolteu la meva pregària,
que el meu clam arribi a vós.
No m'amagueu la vostra presència,
ara que us invoco.

Els meus dies s'esvaeixen com el fum,
mentre els vostres s'allarguen pels segles.

Al principi assentàreu la terra,
i el cel és obra vostra;
ells passaran, però vós subsistiu,
tots s'envelliran com un vestit,
els canviareu com la gent muda de roba;
però vós sou sempre igual,
els vostres anys no tenen fi.

Vós, Senyor, regneu eternament,
i es perpetuarà de segle en segle el vostre record.

Quan el Senyor restaurarà el món,
hi apareixerà la seva glòria;
escoltarà l'oració dels desvalguts,
farà cas de les seves pregàries;
i el poble creat de nou lloarà el Senyor.

El Senyor, des de la seva inaccessibilitat santa,
es fa present a la terra,
per acollir el plany dels pobres,
per alliberar els afligits.

Els fills dels vostres servidors, Senyor, viuran segurs,
els seus descendents es mantindran a la vostra presència.

Anunciaran el nom del Senyor,
anunciaran la seva lloança,
quan s'apleguin pobles i reialmes
per donar culte al Senyor.

Salm 103 (102)

Favors del Senyor

Beneeix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneeix el seu sant nom.
Beneeix el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis dels seus favors.

Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota maldat;
et rescata de la mort
i et sacia d'amor entranyable;
et corona de felicitat com desitjaves,
i tu et rejoyeneixes com una àguila.

El Senyor fa justícia als oprimits,
sentencia a favor d'ells.
Ha revelat als homes els seus camins,
el seu estil d'obrar, als fills de Déu.

El Senyor és compassiu i benigne,
ric en l'amor.

El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra,
llença les nostres culpes lluny de nosaltres
com l'Orient és lluny de l'Occident.

Com un pare s'apiada dels fills,
el Senyor s'apiada dels fidels,
perquè sap de quin fang ens va formar,
i es recorda que som pols.

L'amor del Senyor pels seus fidels
és de sempre i dura sempre;
la seva bondat s'estén a tots els homes.
El Senyor governa l'univers amb poder sobirà.
Beneïu-lo, àngels del Senyor,
herois poderosos que executen les seves ordres,
sempre a punt d'obeir els seus manaments.

Beneeix-lo, univers del Senyor,
ministres que executeu els seus designis.
Beneïu-lo, criatures del Senyor,
a tot arreu on ell és sobirà.

Beneeix el Senyor, ànima meva.

Salm 104 (103)

Himne al Senyor, creador

Beneeix el Senyor, ànima meva.

Senyor, Déu meu, que en sou de gran!
L'esplendor i la majestat us cobreixen,
us embolcalla la llum com un mantell.

Heu estès el cel com una vela,
us hi heu fet un lloc de presència.
Teniu els vents per missatgers,
el foc i les flames per executar les ordres.

Assentàreu la terra;
la cobríreu amb el mantell dels oceans.
Domàreu les aigües;
els fixàreu un límit que no traspassaran,
mai més no cobriran la terra.

De les fonts, en feu brollar torrents
que s'escolen entre les muntanyes;
s'hi abeuren els animals feréstecs,
els ases salvatges hi apaguen la set;
a les seves ribes nien els ocells,
refilen entre les branques.

Regueu les muntanyes,
sacieu la terra de pluges del cel;
feu néixer l'herba per al bestiar
i les plantes que l'home cultiva.
I ell treu el pa de la terra,
i el vi i l'oli que li renoven les forces.

S'assaonen els arbres més alts;
hi fan niu els ocells,
i al cim de tot, la cigonya.
Els cabirols van per l'alta muntanya,
als roquissars es refugien les fagines.

La lluna, que heu creat, assenyala les festes,
el sol coneix el lloc on s'ha de pondre.
Quan esteneu la fosca es fa de nit
i ronden totes les bèsties de la selva;
els lleons rugeixen buscant la presa,
reclamant a Déu el seu menjar.

Quan feu sortir el sol, es retiren
i s'ajacen als seus caus.
I l'home se'n va al seu treball,
a la seva tasca fins al vespre.

Que en són, de variades, Senyor, les vostres obres,
i totes les heu fetes amb saviesa.
La terra és plena de les vostres criatures.

Aquí teniu el mar, immens per totes bandes;
són incomptables els animals que s'hi mouen,
des dels més petits fins als més grans;
navegant el solquen els vaixells.

Tots ells esperen de vós
que els doneu l'aliment al seu temps;
els el doneu, i ells l'arpleguen,
i, així, mengem a desdir;
però si deixeu de fer-vos sentir, es desconcerten,
si els retireu l'alè, expiren,
i tornen a la pols d'on van sortir.

Quan envieu el vostre Esperit, reneix la creació,
i renoveu la vida sobre la terra.
Glòria al Senyor per sempre.
Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet.

Cantaré al Senyor tota la vida,
cantaré el meu Déu mentre sóc al món.
Beneeix el Senyor, ànima meva.

Salm 105 (104)

Lloança a la fidelitat del Senyor

Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom,
feu conèixer entre els pobles les seves gestes.
Dediqueu-li càntics,
feu l'elogi de les seves meravelles.
Glorieu-vos del seu nom sagrat,
alegreu-vos, els qui busqueu el Senyor.

Penseu en el Senyor i en el seu poder,
busqueu sempre la seva presència.
Recordeu les meravelles que ell obrà,
els seus prodigis i les seves decisions.

Ell és el Senyor, el nostre Déu,
imposa el seu judici per tota la terra.
Recorda sempre l'aliança,
la promesa feta per milers de generacions,
l'aliança pactada amb els homes,
el jurament fet als nostres pares.

Salm 106 (105)

Lloança a Déu-salvador i oració pel poble

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo!,
perdura eternament el seu amor.

¿Qui pot contar les proeses del Senyor
i proclamar les seves lloances?
Feliços els qui observen la llei
i practiquen sempre la justícia.

Per l'amor que teniu al vostre poble,
recordeu-vos de nosaltres, Senyor,
visiteu-nos, veniu a salvar-nos;
que puguem veure feliços els elegits,
que ens alegrem amb el vostre poble
i ens gloriem amb la vostra heretat.

Hem pecat igual que els nostres pares,
som culpables, hem estat infidels.
Els nostres pares no van comprendre els vostres prodigis,
i oblidant el gran amor que ens teniu,
es rebel·laren contra l'Altíssim.

Però els salvà per amor del seu nom,
perquè fos conegut el seu poder!

Salveu-nos, Senyor, Déu nostre,
aplegueu-nos;
en donarem gràcies al vostre nom,
i ens gloriarem de lloar-vos.

Beneït sigui el Senyor, Déu que salva,
des de sempre i per sempre.

Salm 107 (106)

Himne de lloança al Senyor que salvà el seu poble

Enalти el Senyor: Que n'és, de bo!,
perdura eternament el seu amor.

Que parlin els qui el Senyor ha redimit,
i els ha aplegats de tots els països,
de llevant i de ponent, del nord i del migdia.

Que reconequin els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en bé dels homes:
donà beure a l'assedegat,
i sacià de menjar al famolenc.

Que reconequin els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en bé dels homes:
ha esbotzat les portes dels presos,
i ha trencat els lligams dels captius.

Que reconequin els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en bé dels homes:
ha guarit els seus malalts,
i els ha alliberat de la mort.

Que reconequin els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en bé dels homes:
ha salvat els seus nàufrags,
i els ha dut a port segur.

Que reconequin els favors del Senyor,
els prodigis que ha fet en bé dels homes:
aixecà els pobres de la seva misèria,
i augmentà com ramats les famílies.

Els justos se n'alegren en veure-ho,
i tota maldat ha de cloure la boca.
Que compreguin els favors del Senyor!

Salm 109 (108)

Pregària d'un «pobre» acusat falsament

O Déu, a qui dono lloança.
M'acusen,
parlen contra mi sense fonament,
em combaten sense motiu.

Em paguen l'amor acusant-me,
i jo no faig sinó pregar;
em tornen mal per bé,
odi a canvi d'amor.

Però vós, Senyor, Déu meu,
obreu amb mi com escau al vostre nom,
em redimiu per la bondat del vostre amor;
perquè sóc un pobre desvalgut,
em salveu per l'amor que em teniu.

Que s'adonin que tot és obra vostra,
i que sou vós, Senyor, qui heu fet això.
Ja poden maleir, si vós beneïu!

Donaré gràcies al Senyor tant com pugui;
el lloaré al cor de l'Església,
perquè s'ha fet el defensor del desvalgut,
i l'ha salvat!

Salm 110 (109)

El Messies, rei i sacerdot

Oracle del Senyor al meu Senyor:

«Seu a la meva dreta».

Que el Senyor estengui lluny

el poder del teu ceptre.

Impera enmig dels homes!

«Ja eres príncep el dia que vas néixer,
tens la glòria sagrada des del si de la mare,
des del principi jo t'he engendrat.»

El Senyor no es desdiu del que jurà:

«Ets sacerdot per sempre,
com ho fou Melquisedec».

El Senyor és al teu costat,

judica els pobles arreu de la terra.

Et fa guia del poble, pel camí del seu país;
així redreçarà el cap.

Salm 111 (110)

Lloança de les obres divines

De tot cor enalteixo el Senyor,
amb els justos al cor de l'Església.
Les obres del Senyor són grans,
qui les contempla, les estima.

La seva gesta és gloriosa i esplèndida,
es manté per sempre la seva bondat.
El Senyor, benigne i entranyable,
instituí un memorial dels seus prodigis.

La seva acció és irrevocable i és justa,
les seves decisions són perpètues
i assegurades per sempre més;
ell les compleix fidelment i amb rectitud.

Disposà de redimir el seu poble,
deixà establert un pacte per sempre.
El seu nom és sagrat i venerable.

Venerar el Senyor és primícia de saviesa,
són molt prudents els qui el veneren.
La lloança del Senyor dura per sempre.

Salm 112 (111)

Elogi del just

Feliç l'home que venera el Senyor
i estima de cor els seus preceptes;
la seva bondat consta per sempre.

L'home just, compassiu i benigne,
és llum que apunta en la fosca.

Sortós l'home que presta de bon grat,
que disposa a consciència els seus afers;
viu sense por de males noves.

Se sent ferm confiant en el Senyor,
té el cor incommovible, res no tem.

Reparteix el que té, ho dóna als pobres,
la seva bondat consta per sempre,
pot alçar el front amb dignitat.

Salm 113 (112)

Lloança al nom del Senyor

Servents del Senyor, lloeu-lo,
lloeu el nom del Senyor.
Sigui beneït el nom del Senyor,
ara i per tots els segles.
Des de la sortida fins a la posta del sol
lloeu el nom del Senyor.

El Senyor és excels als ulls de tots els pobles,
la seva glòria és per damunt de tota la creació.
Qui és com el Senyor, el nostre Déu?
Ell es manifesta al cel i a la terra.

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els elegits,
els sants del seu poble.
La qui vivia estèril a casa,
la fa mare feliç amb els fills.

Salm 114 (113) (v. 1-8)

Les meravelles de l'èxode

Quan els fills d'Israel sortiren d'Egipte,
quan se n'anaren del poble estranger,
la terra de Judà fou el seu santuari,
el país d'Israel, la seva possessió.

El mar, en veure'ls, va fugir,
i el Jordà se'n tornà riu amunt;
les muntanyes saltaren com anyells,
enjogassades com petits de la ramada.

¿Què tenies, mar, que vas fugir,
i tu, Jordà, per tornar riu amunt?
¿Per què saltàveu, muntanyes, com anyells,
enjogassades com petits de la ramada?

És davant del Senyor que s'estremí la terra,
davant del Déu-que-salva,
que converteix les roques en estanys,
la pedra dura, en dolls d'aigua viva.

Salm 115 (113) (v. 9-26)

Cant de lloança: fe en el Déu veritable

No ens doneu a nosaltres la glòria,
no ens la doneu, Senyor;
doneu-la al vostre nom,
perquè vós sou fidel en l'amor.

Que no puguin dir els altres:
«On és el seu Déu?»
El nostre Déu és arreu,
i fa tot el que ell es proposa.

Confien els creients en el Senyor;
ell els protegeix i els ajuda.

Que ens recordi el Senyor, i ens beneeixi;
que beneeixi els qui el veneren,
que els beneeixi tots, petits i grans.

Que ens faci créixer el Senyor,
nosaltres i els nostres germans.
Siguem beneïts del Senyor,
del Senyor que ha fet cel i terra.

El Senyor s'ha reservat el cel
i ha donat als homes la terra.

No són els ídols els qui lloen el Senyor,
ni els morts que en Déu no viuen.
Som nosaltres, els qui vivim segons Déu,
els qui beneïm el Senyor, ara i per sempre.

Salm 116 (114-115)

Càntic d'acció de gràcies

Estimo de tot cor el Senyor;
el Senyor ha escoltat la meva súplica,
ha escoltat el meu clam
així que l'invocava.
Vaig invocar el nom del Senyor:
«Ah, Senyor, salveu-me!»

El Senyor és just i benigne,
el nostre Déu sap compadir;
el Senyor salvaguarda els senzills,
jo era feble i m'ha salvat.

Recobra la serenor, ànima meva,
mira el que t'ha fet el Senyor.
Ha alliberat de la mort la meva vida,
els meus ulls, de negar-se en el plor,
els meus peus, de fer un pas en fals.

Continuaré caminant entre els qui viuen
a la presència del Senyor.

•

Crec amb tot el cor, tot i que deia:
«Que en sóc, de dissortat»;
tot i que deia, veient-me perdut:
«Els homes, tots enganyen».

¿Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?
Invocant el seu nom, celebraré la salvació;
ho faré al cor de l'Església.

El Senyor és magnífic amb els qui l'estimen.
Ah, Senyor, sóc el vostre servent,
ho sóc des del dia que vaig néixer.
Vós em trencàreu les cadenes.

Us oferiré l'acció de gràcies,
invocant el vostre nom;
ho faré al cor de l'Església.

Salm 117 (116)

Invitació universal a lloar Déu

Lloeu el Senyor, tots els pobles,
glorifiqueu-lo, totes les nacions.
El seu amor per nosaltres és immens,
la fidelitat del Senyor durarà sempre.

Salm 118 (117)

Himne triomfal d'acció de gràcies

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo!,
perdura eternament el seu amor.

Que clamin els qui veneren el Senyor;
perdura eternament el seu amor.

Enmig del perill vaig clamar al Senyor,
i em va escoltar, i me'n va treure.
Tinc el Senyor a favor, res no em fa por;
els homes, què em poden fer?

Val més emparar-se en el Senyor,
que posar confiança en els homes.
Val més emparar-se en el Senyor,
que fiar-se dels poderosos.

Del Senyor em ve la força i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.
El Senyor fa proeses,
el Senyor em glorifica,
el Senyor fa proeses!

Obriu-me la vostra intimitat, Senyor;
hi entraré a donar-vos gràcies.
Aquest és el gran do del Senyor;
els justos hi poden entrar.
Gràcies, perquè vós m'heu escoltat,
i heu vingut a salvar-me.

La pedra que rebutjaven els constructors,
ara corona l'edifici.
És el Senyor qui ho ha fet,
i els nostres ulls se'n meravellen.

Avui és el dia que ha obrat el Senyor:
alegrem-nos i celebrem-lo.
Ah, Senyor, concediu-nos la salvació!
Ah, Senyor, doneu-nos la vostra Plenitud!

Beneït el qui ve en nom del Senyor.
El Senyor és Déu; que ens il·lumini.
Vós sou el meu Déu, us dono gràcies,
us exalço, Déu meu!

Enaltiu el Senyor: Que n'és, de bo!,
perdura eternament el seu amor!

Salm 119 (118)

Elogis de la Paraula de Déu

Àlef (v. 1-8)

Feliços els homes de conducta irrepreensible,
que segueixen la voluntat del Senyor.

Feliços els homes que guarden la Paraula de Déu
i busquen el Senyor amb tot el cor,
no cometen mai cap mal,
segueixen els seus camins.

Heu donat el vostre Evangeli
perquè sigui observat fidelment.

Tant de bo els meus camins no es desviïn
de guardar la vostra Revelació;
mai no em veuré decebut,
si tinc davant tot el que heu manifestat.

El meu cor us lloarà amb sinceritat,
quan aprengui que heu obrat amb santedat.
Vull guardar la vostra Paraula dins del cor;
no m'abandoneu, no em deixeu sol.

• • •

Bet (v. 9-16)

Com mantindrà pur un jove el seu camí?
Vivint d'acord amb la vostra Paraula.
Us he buscat amb tot el cor,
no deixeu que m'aparti dels manaments.

Guardo al fons del cor el que heu promès,
per no pecar contra vós,
Sou beneït, Senyor,
feu que aprengui la vostra voluntat.

Els meus llavis compten una a una
les sentències que vós heu donat.
Sóc més feliç guardant l'Evangelí
que fruit de grans riqueses.

Vull considerar la vostra Paraula,
i fixar-me en els vostres camins.
La vostra Revelació és la meva delícia,
no oblidaré mai el que heu promès.

• • •

Guimel (v. 17-24)

Feu aquesta gràcia al vostre servidor:
que visqui pensant en la Paraula que heu donat.
Obriu-me els ulls i podré contemplar
les meravelles de la vostra Revelació.

Sóc pelegrí en aquest món,
no m'amagueu els vostres designis.
La meva ànima està assedegada
de sentir a cada moment la Revelació del vostre Evangelí.

Perquè jo guardo la vostra Paraula,
el vostre disseny benivolent fa la meva delícia;
aquesta voluntat vostra és el meu conseller.

• • •

Dàlet (v. 25-32)

Feu-me viure com vàreu prometre.

Us he exposat els meus camins i m'heu atès;
feu que aprengui la vostra voluntat.

Feu-me entendre el camí de l'Evangelí,
i faré l'elogi de les vostres meravelles;
renoveu-me com em vàreu prometre.

Aparteu-me dels falsos camins,
doneu-me, Senyor, la vostra Paraula.
He escollit els camins de veritat,
i he admès els vostres volers.

Estic enamorat de la vostra Revelació;
Senyor, que no em vegi defraudat.
Correré pels camins seguits pel vostre Fill,
si vós m'eixampleu el cor.

• • •

He (v. 33-40)

Mostreu-me el camí de l'Evangelí,
que el vull seguir fins al final.
Feu-me entendre la vostra Paraula,
que la vull guardar amb tot el cor.

Guieu-me pel camí del vostre Fill,
que jo me l'estimo de veritat.
Inclineu el meu cor al vostre amor,
feu que no em deixi subornar.

Aparteu els meus ulls d'allò que és no-res;
és la vostra Paraula la que em donarà la Vida.
Compliu amb mi, servent vostre, la promesa
que va fer als qui creuen en vós.

Sé que són bones les sentències que heu donat
i les Benaventurances del Regne que Jesús ha proclamat.
Mireu com estimo els vostres manaments;
doneu-me la Vida, vós que sou just.

• • •

Wau (v. 41-48)

Que vinguin els vostres favors, Senyor,
salveu-me, com havíeu promès.
Confio en la vostra Paraula.

No em tragueu dels llavis la vostra promesa que no enganya;
confio en el que vós ens heu dit.

Vull complir fins al darrer moment,
vivint amb un cor ample,
jo que medito els vostres Misteris.

Les vostres Paraules fan les meves delícies,
me les estimo de debò.
Alço a vós les meves mans,
elogiant el que Jesús ens ha revelat.

• • •

Zain (v. 49-56)

Recordeu la promesa que em vau fer,
i que manté la meva esperança.
Això és el que em conforta en les penes:
La vostra Paraula, que em promet la Vida.

Quan els superbs es reien tant de mi,
no em decantava del que vós ens heu dit.
Recordava l'Evangelí etern,
i aquest record em confortava.

El que el Fill ens ha revelat
és el tema dels meus cants
i de tots els meus silencis,
mentre em trobo, pelegrí, en el món.

Senyor, fins de nit recordo el vostre nom,
i vetllo pensant en vós.
M'emprenc com a cosa meva
la guarda de la vostra Paraula dins del cor.

• • •

Het (v. 57-64)

El Senyor és la meva heretat;
vull estar atent a les vostres Paraules.
Cerco de tot cor l'absolut de la vostra amistat,
compadieu-vos de mi com vau prometre.

Examino els meus camins,
perquè els meus passos segueixin l'Evangelí.
De pressa, sense torbar-me, avanço
en el compliment de la vostra voluntat.

Jo no oblido la vostra Paraula!
Tot jo sóc per a lloar-vos,
perquè són justos els vostres designis.

M'uneixo amb els fidels
que guarden la Paraula de Jesús.
Senyor, la terra és plena del vostre amor;
feu que conegui els vostres Misteris de salvació.

• • •

Tet (v. 65-72)

Heu fet feliç el vostre servent,
com vós, Senyor, vau prometre.
Doneu-me coneixement i bon sentit,
que jo tinc fe en la vostra Paraula.

Quan encara no sofria, vivia esgarriat,
però ara tinc presents les Benaventurances.
Vós sou bo, vós feu el bé;
feu que aprengui la vostra voluntat.

Guardo amb tot el cor l'Evangelí;
trobo en les Escripures les meves delícies.

M'ha fet bé haver sofert tantes penes:
hi aprenc els vostres designis d'amor.
M'estimo més la Paraula que ve de vós,
que totes les riqueses d'aquest món.

• • •

Yod (v. 73-80)

Vós m'heu fet i m'heu creat,
feu-me capaç d'entendre els vostres Misteris.
Els fidels s'alegraran en veure
que espero el que vós heu promès.

Senyor, sou just, ho reconec,
i és amb raó que he sofert tantes penes.
Que el vostre amor em conforti,
com vau ensenyar al vostre servent.

Quan arribi la vostra Pietat, jo tindrè Vida:
Jesucrist farà les meves delícies;
i jo faré l'elogi del que ell ha fet i ha dit.

Si guardo plenament la vostra Paraula,
no quedaré confós.

• • •

Kaf (v. 81-88)

Quan em senti defallir de tant esperar la salvació,
confiaré en la vostra Paraula.
Esperant la vostra promesa, els meus ulls s'il·luminen!
i exclamo: «És que no vindreu a consolar-me?»

Fins si em quedava tot ressec,
no oblidaria els vostres designis d'amor
i la vostra Revelació bondadosa.

Tot el que vós heu revelat és inefable
i ple del vostre amor.
Per l'amor que em teniu, salveu-me,
i guardaré la vostra Paraula.

• • •

Làmed (v. 89-96)

La vostra Paraula, Senyor, és eterna,
persistirà com el cel.
La vostra fidelitat es manté pels segles,
com es manté la terra que vau crear.

Cel i terra subsisteixen per decisió vostra;
tot l'univers us obeeix.
Si en l'Escriptura no hagués trobat les meves delícies,
m'haurien aclapatat les meves penes.

Pel vostre Fill em doneu la Vida
jo mai, no ho oblidaré!
Sóc vostre, salveu-me,
que jo medito la seva Paraula,
i miro d'entendre el vostre Misteri.

La cosa més perfecta té els seus límits,
però el que vós heu revelat és immens!

• • •

Mem (v. 97-104)

Com estimo la vostra Paraula!
Allò que vós heu dit
és el que medita el meu cor tot el dia.

Em fan assenyat, les Paraules de Jesús;
me les he fetes meves per sempre.
Sóc instruït, de tant que repasso les vostres Escriptures;
la guarda de la Revelació em dóna la Saviesa.

No deixo anar els meus peus pel camí del mal,
vull viure atent a les vostres Paraules.
No he defugit les vostres decisions,
vós me les heu ensenyades.

Quina dolçor, les vostres promeses!
Quan les repeteixo, són més bones que la mel.
El seny em ve del vostre Evangeli;
per això m'aparto dels camins enganyosos.

• • •

Nun (v. 105-112)

La vostra Paraula fa llum als meus passos,
és la claror que m'il·lumina el camí.
Vull complir el que he jurat:
sostindré que són justos els vostres designis.

Feu que visqui, com ho havíeu promès,
i feu que aprengui el que vós heu revelat.

Tindrè sempre per herència el vostre Evangeli,
és l'alegria del meu cor.
Compliré de cor la vostra voluntat,
del tot i per sempre.

• • •

Sàmek (v. 113-120)

Com estimo la vostra Revelació, Déu ocult!
Vós sou qui em protegeu,
la vostra voluntat salvadora és la meva esperança.

Jo vull viure els Misteris del meu Déu!

Rebeu-me, Senyor, segons la vostra Paraula, i viuré!,
que no em vegi decebut en la meva esperança!

Aguanteu-me vós, i em salvaré,

i les vostres Paraules faran les meves delícies.

Vós desaproveu els qui se n'allunyen,

els enganya el seu pensament;

per això estimo tant l'Evangeli del vostre Fill.

Tot el meu cos s'abalteix confiat,

perquè estimo els vostres designis amorosos.

• • •

Ain (v. 121-128)

Els meus ulls no es cansen d'esperar la salvació,

i el compliment dels béns promesos,

Mostreu l'amor que em teniu, a mi, servent vostre,

feu que aprengui el que el vostre Fill ens ha ensenyat.

Sóc el vostre servent,

feu-me capaç de conèixer la vostra Paraula.

Jo aprecio els vostres designis de salvació

més que l'or i més que tot;

per això m'estimo el que vós heu revelat,

i m'aparto dels camins enganyosos.

• • •

Pe (v. 129-136)

És admirable el vostre Evangeli!,
per això el té present la meva ànima.
La vostra Paraula, explicada, dóna llum
i l'entenen els senzills.

Obro els llavis i aspiro amb delit:
m'agraden tant els vostres Misteris!
Feu-vos accessible, compadiu-vos de mi,
vós que us compadiu dels qui estimen el vostre nom.

Que la vostra promesa guardi els meus passos,
que no siguin mai esclaus de males arts;
que pugui complir la vostra voluntat.

Deixeu-me veure la claror de la vostra glòria,
feu que el vostre servent aprengui el que m'heu dit.
Les llàgrimes surten dels meus ulls,
quan penso que no es fa cas de la vostra Revelació.

• • •

Sade (v. 137-144)

Sou just, Senyor,
i són justes les vostres decisions.
Heu establert l'Aliança amb els homes,
amb justícia i amb tota veritat.

Les vostres promeses són de bona llei,
el vostre servent les estima.

Per petit i menyspreat que sigui jo,
no m'oblido de la vostra Paraula.
La vostra justícia serà sempre justa,
serà sempre veritat el que, per Jesús, ens heu dit.

Quan em trobava en perill i en la desgràcia,
em feien feliç les Benaventurances de l'Evangeli.
Els vostres designis seran sempre justos,
feu-me capaç d'entendre'ls, i podré viure.

• • •

Qof (v. 145-152)

Clamo amb tot el cor: Senyor, escolteu-me,
vull complir la vostra voluntat.
A vós us invoco, salveu-me;
guardaré la vostra Paraula.

Encara no és de dia, ja vinc a implorar-vos,
confiant en el que vós ens heu dit.
Abans d'hora es desvetllen els meus ulls,
per considerar els vostres Misteris.

Vós que m'estimeu, escolteu el meu clam;
doneu-me la Vida, Senyor, com vau decidir.

Vós sou a la vora, Senyor,
i es mantenen fermes els vostres designis;
jo sé, fa temps, que la vostra obra d'amor
l'heu assegurada per sempre.

• • •

Res (v. 153-160)

No m'oblido de la vostra Paraula;
doneu-me la Vida, com vau prometre.

La salvació és lluny dels injustos,
perquè no mediten el vostre Evangeli.
És gran, Senyor, la vostra pietat,
doneu-me la Vida, com vau decidir.

No m'he apartat de la vostra voluntat.
Em dol de veure els qui han apostatat
sense fer cas de la vostra Revelació.

Com m'estimo les Sagrades Escripures, Senyor;
per l'amor que em teniu, viuré.
La vostra Paraula és veritat des del principi,
i sempre seran justos els vostres designis.

• • •

Sin (v. 161-168)

La vostra Paraula em fa molt més feliç
que, a un home, la càrrega de botí.

Avorreixo l'engany, el detesto,
i estimo la vostra Veritat.
Us dono lloança tot el dia,
perquè són justes les vostres decisions.

Tenen molta pau els qui estimen les Santes Escripures,
res no els farà ensopegar.
Senyor, compleixo la vostra voluntat,
esperant la vostra salvació.

El meu cor té present el vostre Evangeli,
me l'estimo de debò.
Tinc present el que vós heu revelat,
i els meus camins són davant vostre.

• • •

Tau (v. 169-176)

Que el meu clam arribi fins a vós;
doneu-me la Vida, Senyor, com vau prometre.
Deixeu entrar fins a vós la meva súplica;
tal com vau decidir, allibereu-me.

Tinc a flor de llavis la lloança,
perquè em feu aprendre la vostra voluntat
i el que per Jesús, la vostra Paraula, ens heu fet conèixer.
La meva llengua canta els vostres Misteris,
perquè els vostres designis són justos.

Sigueu vós mateix qui m'ajudi;
jo m'estimo la vostra Revelació.
Anhele la vostra salvació;
el vostre Evangeli, Senyor, em farà feliç per sempre.

Que visqui la meva ànima per a lloar-vos
i que el vostre designi d'amor em defensi.
M'havia allunyat com una ovella perduda;
veniu a buscar-me, Senyor,
que no m'oblido de la vostra Paraula revelada!

Salm 120 (119)

Oració d'un home de pau

Clamo al Senyor,

i ell em respon.

Defenseu-me, Senyor, dels llavis mentiders,
de la llengua impostora.

Ai de mi!, que he de viure

amb els qui no volen pau.

Jo els parlo de pau i de justícia,

i ells pensen en la guerra.

Salm 121 (120)

El guardià fidel

Alço els ulls a les muntanyes:
¿d'on em vindrà l'ajuda?
L'ajuda em vindrà del Senyor,
del Senyor, que ha fet el cel i la terra.

Ell mai no et deixa,
sempre et vigila.
És el Senyor qui et guarda,
el Senyor t'empara al teu costat mateix.

De dia i de nit,
el Senyor guarda tots els teus passos,
ara i sempre més.

Salm 122 (121)

Pelegrinatge per la pau

Quina alegria quan em van dir:

«Anem a l'encontre del Senyor».

Ja han arribat els nostres passos
avant vostre, Senyor.

Augurem la pau:

«Que visquin segurs els qui us estimen,
que sigui inviolable la pau de les nostres llars,
i la quietud dels nostres germans».

Per amor vostre, germans i amics,
deixeu-nos dir:

«Que hi hagi pau en tots nosaltres!
ens desitgem la felicitat!»

Salm 123 (122)

Confiança en Déu enmig del menyspreu

A vós, o Altíssim,
aixeco els meus ulls.

Tenim els ulls posats en el Senyor, el nostre Déu,
fins que s'apiadi de nosaltres.

Compadiu-nos, Senyor, compadiu-nos,
estem saturats de menyspreu.
La nostra ànima n'està ben saturada,
dels escarnis dels altius,
del menyspreu dels insolents.

Salm 124 (123)

El salvador dels febles

Si el Senyor no hagués estat a favor nostre,
quan els homes intentaven assaltar-nos,
ens haurien engolit de viu en viu;
tan gran era la fúria que portaven.

Beneït sigui el Senyor, que no ens deixa.
Hem salvat la vida com l'ocell
que fuig del llaç dels caçadors.
S'ha trencat el llaç, i, del mal, tots n'hem fugit.

El nostre auxili és el Senyor,
el Senyor que ha fet el cel i la terra.

Salm 125 (124)

Déu protegeix

El qui confia en el Senyor mai no caurà.
És incommovible, ferm per sempre.

El Senyor envolta d'afecció el seu poble,
ara i per tots els segles.

Senyor, feu feliços els bons
i els rectes de cor.
Pau a tots els homes!

Salm 126 (125)

Déu tot ho renova

Quan el Senyor renovà la nostra vida,
ho crèiem un somni;
la nostra boca s'omplí d'alegria,
de crits i de rialles.

Els altres es deien: «És magnífic,
el que el Senyor fa a favor d'ells».
És magnífic el que fa el Senyor a favor nostre
amb quin goig ho celebrem!

Renoveu la nostra vida, Senyor,
com l'aigua renova l'estepa.
Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls,
criden de goig a la sega.

Sortien a sembrar tot plorant,
emportant-se la llavor;
i tornaran cantant d'alegria,
duent a coll les seves garbes.

Salm 127 (116)

L'esforç humà és inútil sense Déu

Si el Senyor no construeix la casa,
és inútil l'afany dels constructors.
Si el Senyor no guarda la ciutat,
és inútil que vigilin els guardes.

És inútil que us lleveu tan de matí,
i aneu tan tard a reposar,
per menjar el pa que us guanyeu a dures penes.
Fins quan dormen, Déu el dóna als seus amics.

La millor herència és el do del Senyor;
el seu amor, la millor recompensa.
Feliç l'home que se n'omple el cor:
no haurà de retirar-se avergonyit.

Salm 128 (127)

Auguri de pau

Feliç tu, fidel del Senyor,
que vius seguint els seus camins.

Que el Senyor et beneeixi.
Que tota la teva vida prosperi.

Pau a tu!

Salm 129 (128)

El Senyor protegeix

Quantes vegades, des de jove, m'han combatut,
i mai no em poden vèncer!

M'han llaurat tot el cos,
per obrir-hi solcs ben llargs,
però la justícia del Senyor ha trencat les sogues.

El Senyor m'ha beneït.
Beneixo tothom, en el nom del Senyor!

Salm 130 (129)

Cant de redempció

Des de l'abisme us crido, Senyor.
Escolteu el meu clam.
Estigueu atent,
escolteu aquest clam que us suplica.

Si tinguéssiu en compte les culpes,
qui es podria sostenir?
Però és molt vostre perdonar,
i això ens infon respecte.

Confio en el Senyor,
la meva ànima hi confia.
Espera el Senyor la meva ànima,
perquè són del Senyor l'amor fidel
i la redempció generosa.

És ell qui em redimeix
de totes les meves culpes.

Salm 131 (130)

Abandó humil a Déu

El meu cor no és ambiciós, Senyor,
no són altius els meus ulls;
visc sense pretensions de grandeses,
o de coses massa altes per a mi.

Em mantinc en una pau tranquil·la,
silenciós,
com un nen a la falda de la mare,
tot esperant els vostres dons.

Espero en el Senyor,
ara i per tots els segles.

Salm 132 (131)

Zel de Déu i promesa messiànica

Senyor, recordeu-vos de tot el nostre zel.

Entrem, doncs, a la vostra presència,
venerem la vostra inaccessibilitat.

Veniu, Senyor, a manifestar-vos;

veniu amb tot el vostre amor.

Que els sacerdots es vesteixin de festa
i esclatin els fidels en crits d'alegria.

Pel vostre amor, inefable,

no refusareu d'acollir el vostre Crist.

El Senyor va jurar, i no se'n desdirà:

«Al meu soli hi posaré el meu Fill».

El Senyor s'estima els homes,

se'ls ha escollit per fer-hi estada:

«És en ells on vull quedar-me per sempre,
m'agrada, hi vull residir.

Beneiré els seus pobres.

Vestiré de festa els seus sacerdots,

i els seus fidels esclataran en crits d'alegria.

Per al meu Crist tindrè una llàntia encesa;

i al seu front brillarà la meva diadema».

Salm 133 (132)

L'Església: concòrdia fraterna

Que n'és, de bo i agradable
que tots els homes se sentin germans
i que, tots junts, formin l'Església!

És com perfum que ungeix el cap
i s'escampa pels vestits.
És com la rosada
que s'escampa a les muntanyes.

És aquesta l'Església del Crist,
la que el Senyor beneeix:
li dóna la Vida per sempre.

Salm 134 (133)

Benedicció de nit

Beneïu el Senyor, vosaltres,
servents del Senyor,
que us quedeu de nit vetllant per ell.

Alceu les mans i el cor al Déu Sant;
beneïu el Senyor.

Que el Senyor ens beneeixi,
el Senyor que ha fet cel i terra.

Salm 135 (134)

Exhortació a lloar el Senyor

Lloeu el nom del Senyor,
lloeu-lo, servents del Senyor.
Lloeu-lo. Que n'és, de bo, el Senyor!

Canteu el seu nom. Que n'és d'amable!
El Senyor ens escollí a nosaltres
per possessió seva.

Reconec la grandesa del Senyor,
el nostre Déu és més gran que tot.
El Senyor fa tot el que ell es proposa,
al cel i a la terra,
al mar i al fons dels oceans.

El record del vostre nom, Senyor,
es perpetuarà per totes les generacions:
perquè el Senyor justifica el seu poble.
Beneïu-lo, els qui el venereu.

Salm 136 (135)

Lletania al Déu d'amor

Enaltiu el Senyor: que n'és, de bo!
Perdura eternament el seu amor.

Enaltiu el Déu Altíssim.
Perdura eternament el seu amor.

Enaltiu el Senyor dels senyors.
Perdura eternament el seu amor.

L'únic que fa grans meravelles.
Perdura eternament el seu amor.

L'admirable Creador del cel.
Perdura eternament el seu amor.

Creador dels grans astres lluminosos.
Perdura eternament el seu amor.

El sol, que impera sobre el dia.
Perdura eternament el seu amor.

La lluna i els estels, que governen la nit.
Perdura eternament el seu amor.

Consolidà la terra i féu l'aigua.
Perdura eternament el seu amor.

És ell qui alimenta tots els vivents.
Perdura eternament el seu amor.

Féu obres grans i meravelloses en favor dels homes.
Perdura eternament el seu amor.

Quan vam sofrir humiliacions es recordà de nosaltres.
Perdura eternament el seu amor.

Ens alliberà dels nostres mals.
Perdura eternament el seu amor.

Enaltiu el Déu del cel.
Perdura eternament el seu amor.

Salm 138 (137)

Himne d'acció de gràcies

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor,
us vull cantar a la presència dels àngels.
Em prosterno davant vostre
i enalteixo el vostre nom,
perquè estimeu i sou fidel.

Les vostres promeses sobrepassen
el que havíem sentit de vós.
Sempre que us invocava, m'heu escoltat,
heu enfortit la meva ànima.

En sentir el que heu promès,
tots us lloaran,
i celebraran que vós obreu així:

«Que n'és, de gran, la glòria del Senyor:
el Senyor és excels, però es fa accessible als humils,
mentre que, per als altius, resta inaccessible».

El vostre amor perdura sempre.
Acabeu la vostra obra, Senyor.

Salm 139 (138)

Déu coneix els qui li són fidels

Heu penetrat els meus secrets, Senyor,
i em coneixeu,
Vós sabeu quan m'assec o quan m'aixeco,
exploreu profundament els meus propòsits,
sabeu bé si camino o si reposo,
us són coneguts tots els meus passos.

Encara no tinc als llavis la paraula,
que vós, Senyor, ja la sabeu perfectament.
Em sosteniu per totes bandes,
em posseïu completament.
És admirable com ho sabeu tot •
és tan admirable, que no ho puc entendre.

On aniria que el vostre Esperit no hi fos present?
On fugiria que jo no estigués davant vostre?
Si pujava dalt del cel, vós hi sou,
si m'ajeia als inferns, us hi trobo.

¿Provaré de prendre les ales de l'aurora
per anar a viure a l'altre extrem del mar?
També allà vós m'hi portaríeu,
també allà m'hi vindríeu a buscar.

¿Diré, doncs: «Que m'amaguin les tenebres,
i tingui per llum la negra nit?»
Però per a vós no són fosques les tenebres,
la nit us és tan clara com el dia •
llum o fosca us són igual.

Vós heu creat el meu interior,
m'heu teixit en les entranyes de la mare. .
Us dono gràcies per haver-me fet tan admirable,
és meravellosa la vostra obra.

Us era tot jo ben conegut,
res de meu no us passava per alt,
quan jo m'anava fent secretament,
com un brodat, aquí baix a la terra.

Vós ja coneixíeu els meus actes,
en vós, tots hi eren inscrits;
ja us afiguràveu els meus dies,
abans que n'existís el primer.

Déu meu, qui pot ponderar els vostres designis,
qui pot comptar-los d'un a un!
Si m'hi posava, serien més que els grans de sorra,
i encara, quan m'alcés, em quedaríeu vós.

Déu meu, penetreu els meus secrets
per conèixer el meu cor,
examineu-me per conèixer què desitjo
Mireu que no vagi per camins d'idolatria,
guieu-me pel camí que porta a vós!

Salm 140 (139)

Pregària de protecció d'un «pobre»

Senyor, salveu-me! Vós sou el meu Déu;
escolteu la meva súplica.

Senyor, Déu meu, vós sou qui em defenseu;
vós, qui em protegiu.

Sé que el Senyor farà justícia als afligits,
sentenciarà a favor dels desvalguts.

Els justos enaltiran el vostre nom,
els homes honrats viuran la vostra presència.

Salm 141 (140)

Oració d'ofrena del «pobre»

No tardeu a venir, Senyor.

Jo us invoco, escolteu el meu clam.

Que pugi el meu prec davant vostre com l'encens;
alço aquestes mans com l'ofrena del capvespre.

Senyor, poseu-me vigilància a la boca,

poseu-me atenció als meus llavis,

no deixeu que el meu cor es decanti a res de mal,
a cometre cap mena d'injustícia.

Que em pegui el just, que el piadós em reprengui;

però els afalacs dels injustos no faran altiu el meu cap

Continuo pregant, ara que els veig desgraciats.

Senyor, Déu meu, a vós giro els meus ulls,

en vós em refugio, no em deixeu.

Salm 142 (141)

Oració d'un «pobre»

El meu crit implora l'ajut del Senyor,
el meu crit suplica el Senyor.

El meu esperit està cansat.
Vós sabeu per on camino.

Senyor, us dic: «Sou el meu refugi,
la meva possessió en aquesta vida.

En donaré gràcies, lloant el vostre nom.
Els justos faran corona al voltant meu,
agraint la mercè que m'heu fet».

Salm 143 (142)

Pregària de confiança

Senyor, escolteu la meva pregària,
escolteu la meva súplica;
responeu-me, vós que sou bo i fidel.
No vulgueu judicar el vostre servent:
no podríeu absoldre ningú dels qui han viscut.

Tot evocant el record dels temps antics,
meditant les vostres proeses,
considerant les obres que heu fet,
estenc a vós els braços i us miro.

Que pugui sentir el vostre amor a punta de dia;
confio en vós.
Feu-me conèixer el camí que he de seguir;
a vós elevo la meva ànima.

Ensenyeu-me a fer la vostra voluntat,
vós sou el meu Déu.
Que el vostre Esperit em condueixi
per camins de pau.

Senyor, pel vostre nom, gardeu-me,
vós, que sou bo,
que sóc servent vostre.

Salm 144 (143)

Pregària comunitària

Beneït sigui el Senyor:

és l'amor i la bonesa
que ens deslliura i ens salva,
és Ell mateix qui ens empara.

Senyor, ¿què són els homes, per fixar-vos-hi?

Què són els mortals, per ocupar-vos-en?
L'home s'esvaeix com el fum,
els seus dies es fonen com una ombra.

Senyor, des de la vostra inaccessibilitat, veniu!,

des de la vostra santedat, salveu-nos!,
allibereu-nos de confiar
en divinitats que no existeixen!

Déu meu, us dedicaré un càntic nou;

us salmejaré:
perquè, vos, salveu els vostres servents.
Allibereu-nos de confiar
en divinitats que no existeixen!

Feu pujar els vostres fills

com plançons que es fan grans amb vigor jove;
que les comunitats cristianes siguin plenes
i puguin proveir tot el món;
que es propaguin per tota la terra.

Feliç l'Església, que realitza tot això!

Feliç l'Església, que té el Senyor per Déu!

Salm 145 (144)

Grandesa i bondat de Déu

Us exalçaré, Déu meu i rei meu,
beneiré el vostre nom per sempre.
Us beneiré dia rere dia,
lloaré per sempre el vostre nom.

El Senyor és gran. No ens cansem de lloar-lo,
que la seva grandesa no té límits.
Una generació anuncia a l'altra el que ell ha fet,
i li fa la lloança de les seves proeses.

Ens fa saber la glòria del Senyor,
i jo celebros els seus prodigis;
ells ens parlen de gestes temibles,
i jo conto les grandeses del Senyor;
recorden que és immensa la seva bondat,
i jo aclamo els seus favors.

El Senyor és compassiu i benigne,
gran en l'amor.
El Senyor és bo per a tothom,
estima entranyablement tot el que ell ha creat.

Que us enalteixin, Senyor, les vostres criatures,
que us beneixin els fidels;
que proclamïn la glòria del vostre regne
i parlin de la vostra bondat.

Que facin conèixer als homes les vostres gestes, Senyor,
la magnificència gloriosa del vostre regne.
El vostre regne s'estén a tots els segles,
el vostre imperi, a totes les generacions.

Totes les obres del Senyor són fidels,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor sosté els qui estan a punt de caure;
els qui han ensopegat, ell els redreça.

Tothom té els ulls en vós, Senyor, mirant esperançat,
i al seu temps vós els doneu l'aliment.
Tan bon punt vós us manifesteu,
sacieu de bon grat tots els vivents.

Són camins de bondat els del Senyor,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui l'invoquen,
dels qui l'invoquen amb sinceritat.

Satisfà el desig dels seus fidels,
escolta el seu crit d'auxili, i els salva.
El Senyor guarda els qui l'estimen.

Que surtin dels meus llavis lloances al Senyor,
que tothom beneeixi el seu sant nom,
el beneeixi per sempre més.

Salm 146 (145)

Confiança en l'ajut de Déu

Lloa el Senyor, ànima meva.

Lloaré el Senyor tota la vida,
cantaré al meu Déu mentre sigui al món.

No confieu en els homes poderosos,
homes que són terra, incapaços de salvar.
Quan exhaleu l'esperit, tornen a la terra,
i aquell dia es desfan els seus plans.

Feliç l'home que troba ajuda en el Déu que salva;
espera en el Senyor, el seu Déu,
que ha fet el cel, la terra i el mar;
i tot el que es mou en aquests llocs.

El Senyor, que es manté fidel per sempre,
fa justícia als oprimits,
dóna pa als qui tenen fam.

El Senyor deslliura els presos,
el Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els vençuts,
el Senyor estima els justos.

El Senyor guarda els forasters,
manté les viudes i els orfes,
i capgira els camins dels injustos.

El Senyor regna per sempre,
és el teu Déu, per tots els segles.

Salm 147 (146-147)

Himne a Déu, creador i protector

Lloeu el Senyor, dóna bo de cantar!
Lloeu el nostre Déu, és agradós de lloar-lo!

El Senyor reconstrueix el món,
i aplega els homes dispersats;
conforta els cors desfets
i embena les ferides.

Té comptat el nombre dels estels,
els crida cadascun pel seu nom.
És gran el Senyor, i és molt poderós,
és infinita la seva saviesa.
El Senyor sosté els desvalguts
i abat els injustos fins a terra.

Canteu accions de gràcies al Senyor,
salmegeu al nostre Déu.

El nostre Déu cobreix el cel de nuvolades,
assegura les pluges a la terra,
fa néixer l'herba a les muntanyes,
les plantes, al servei de l'home.
Ell dóna l'aliment al bestiar,
i a les cries dels corbs que l'hi reclamen.

No és en la força dels cavalls que es complau el Senyor,
ni en els peus lleugers del guerrer.
El Senyor es complau en els qui creuen en ell,
en els qui confien en el seu amor.

Glorifica el Senyor, ànima meua!,
canta lloances al teu Déu,
que t'assegura i et beneeix,
et manté en la pau i et sacia.

Envia ordres a la terra,
i la seva paraula corre de pressa, no es detura.

Tira neu com flocs de llana,
escampa com cendra la gebrada;
llança el seu glaç com trossos de pa;
si les aigües es gelen de tanta fredor,
dóna una ordre, i les fon tot seguit,
fa bufar els seus vents, i l'aigua s'escola.

Anuncia les seves paraules als fills dels homes,
els fa conèixer les seves decisions.

Salm 148

Lloança de l'univers al seu creador

Lloeu el Senyor des del cel,
lloeu-lo en les altures;
lloeu-lo tots els seus àngels,
lloa'l, tot l'univers.

Lloeu-lo, sol i lluna;
lloeu-lo, estrelles lluminoses;
lloa'l, cel del cel
amb les immensitats de l'espai.

Que tots lloïn el nom del Senyor:
a una ordre d'ell, tots foren creats,
els donà solidesa perpètua,
els imposà lleis que no traspassaran.

Lloeu el Senyor des de la terra,
monstres marins i tots els oceans,
llamps i pedra, neu i boira,
huracans, que compliu el que us mana;

muntanyes i tots els turons,
arbres fruiters i tota la vegetació del bosc,
feres i animals domèstics,
rèptils i ocells alats;

pobles i reis de la terra,
poderosos i governants de tot el món,
joves i noies,
infants i vells.

Que tots lloïn el nom del Senyor,
l'únic nom que excel·leix sobretot altre;
la seva majestat domina cel i terra.

Càntic de lloança de tots els qui l'estimen,
dels seus familiars, els seus íntims.

Salm 149

Cant de Triomf

Canteu al Senyor un càntic nou,
canteu les seves lloances al cor de l'Església,
amb els qui l'estimen.

Lloeu el seu nom.
Perquè el Senyor estima el seu poble,
coronarà de triomf els humils.

Els fidels celebren la seva glòria
i aclamen plens de goig;
els seus llavis glorifiquen Déu.

És la glòria reservada als qui l'estimen.

Salm 150

Lloança final

Lloeu Déu en la seva santedat,
lloeu-lo, en la seva manifestació;
lloeu-lo per les seves gestes,
lloeu-lo per la seva grandesa.

Lloeu-lo amb cants i aclamacions.
Que lloï el Senyor tot el que respira.

CÀNTICS DE L'ANTIC TESTAMENT

Càntic d'Adam¹

Himne: La creació, el pecat i la redempció

Al principi, Déu era.
Al principi, Déu creà el cel i la terra.
L'Esperit de Déu cobria la creació,
i, amb la seva Paraula, l'ordenava.

Déu digué: «Que hi hagi llum».
I hi hagué llum.

Després Déu digué:
«Que hi hagi l'espai del firmament del cel».
I fou així. I l'omplí d'astres,
i els lluminosos ordenarien el dia i la nit de la terra.

Llavors Déu digué:
«Que hi hagi la terra i que ella sigui productiva».
I fou així. Les aigües dels mars i els continents de la terra
produïren vegetació i animals de tota mena.
Déu ho beneí tot, perquè tot estava bé.

I, finalment, Déu digué:
«fem l'Home a la nostra imatge,
semblant a nosaltres,
i que sotmeti tota la creació».

Home i dona ens creà.

¹ Gn 1,1-2...27; 2,7; 1Co 15,45-48; Gn 1,28-30; Sir 49,16; Gn 2,20-23; 3,20; 1,31; 2,1 6-17; 3,6-11.22.17-24; Rm 5,12-19; 1Co 15,21-22

El Senyor-Déu, ell mateix ens formà
i ens inspirà un alè de vida
-el seu propi Esperiti
l'Home esdevingué un ésser viu,
igual que el Senyor-Déu.

I Déu ens beneí:
per damunt de tot vivent en la creació,
per poblar la terra i dominar-la;
i tot ens ho donà, del que havia creat.

L'Home, doncs, donà nom a tota cosa;
i l'Home digué, de la dona que el Senyor-Déu li donava:
«Ara sí, que aquesta és os dels meus ossos
i carn de la meva carn.
Aquesta s'anomenarà l'esposa,
perquè és una amb l'espòs».
I l'Home posà a la seva dona el nom d'Eva - la «Vivent» -
Perquè era la «Mare» de tothom qui viu.

Déu veié tot el que havia fet
i estava molt bé.
I l'Home tenia familiaritat amb Déu!

Ens féu saber la seva voluntat:
servir-se de la creació era disposició seva;
i ens manà de no diferenciar-la entre cosa bona i dolenta,
i ens digué: «el dia que fareu ús
d'un coneixement discriminatori de bé i de mal
no us escapareu pas de la mort».
És dividir la creació, separant-la del Creador que tot ho
ha fet bé!
És portar-la a la mort, negant-li la bondat de la seva
existència!

Però, cedint a la temptació de voler conèixer el bé i el mal
se'ns obriren els ulls!...
Llavors coneguérem la nuesa del despullament de la vida,
ens sentírem estranys l'un de l'altre en la dualitat,
ens trobàrem confosos, amagats entremig de les criatures,
perduts, no volíem que Déu ens veiés així!

Però el Senyor-Déu va cridar l'Home: «On ets?»
Vaig respondre: «He sentit la vostra presència,
he tingut por!
i m'he amagat perquè vaig nu».

Em replicà: «I qui t'ha fet saber que anaves nu?
El coneixement dual, discriminatori del bé i del mal,
¿és potser el coneixement que et calia per ser com jo, Déu?
¿És que pots viure per sempre, així?, desconeixent-te,
no trobant-te!

I, veus?, la terra i tota la creació en sofrirà també
per culpa teva.
Tota la vida passaràs penes per poder dominar-la
i servir-te d'ella,
fins que tornis d'on has estat tret:
perquè ets u amb ella;
fins que em retrobis en la submissió de l'amor
i del ver coneixement:
perquè ets el meu fill i u amb mi!»

«Espera'm; accepta'm durant tot el curs de la història
de la salvació,
car jo "Sóc"; el Déu que es revela i que salva»,
-ens ha dit el Senyor Déu-.

Càntic de Noè²

Himne: L'aliança eterna

Jo vivia amb Déu,
enmig d'un món corromput,
perquè l'home no es deixava guiar per l'Esperit del Senyor.
La terra s'havia corromput davant de Déu
i era plena de violències
i estava prompte d'arribar la fi de tot allò que respira.

Déu contemplà la terra i la veié ben corrompuda,
tothom a la terra havia corromput la seva conducta.
Fou aleshores que Déu em digué:
«Vull portar a plenitud l'Home.
Fes-te una arca de salvació.
Entra-hi amb tota la teva família
i, de tot allò que viu, els qui han escoltat la teva paraula.
I establiré amb tu la meva aliança eterna».

I ho vaig fer.
Tot ho vaig fer d'acord amb allò que Déu m'havia manat.
Per la meva fe vaig condemnar el món incrèdul i impiadós
i vaig esdevenir hereu de la justícia i santedat
benvolent de Déu.

Sol, amb els meus, a la terra,
conforme al nom que em donà el pare,
vaig ser el «repòs» de la creació trasbalsada
i el «consol» de Déu als homes, purificats i restaurats.

Vaig ser un rescat per les generacions,
una resta a la terra
quan va sobrevenir el diluvi.

² Gn 6,9.3.11.13.12.14; 7,1...; 6,18-22; He 11,7; 1Pe 3,20; 2Pe 2,5; Gn 7,22; 5,29; Sir 44,17; Gn 8,16...21-22; 9,1...6.16; Sir 44,18; Gn 9,7-9.11.26.

Llavors Déu em digué:

«Surt de l'arca tu, i tots els vivents que s'hi han aplegat amb tu;

renoveu la terra,

perquè no la puc pas maleir per culpa de l'home,

perquè els designis del seu cor són dolents

des de la seva joventesa;

mai més no castigaré tots els éssers vivents que he fet!

Mentre duri la terra:

sembres i collites,

fred i calor,

estiu i hivern,

dia i nit no cessaran».

I Déu ens beneí,

i ens donà altra vegada tota la creació

i ens manà de no ser violents:

«ja que a imatge de Déu ha fet Déu l'Home».

I Déu ens digué:

«Jo estableixo la meva aliança eterna amb vosaltres

i amb els vostres descendents,

i amb tots els éssers animats que són amb vosaltres.

Estableixo la meva aliança amb tots vosaltres.

Cap criatura no serà mai més exterminada

per les aigües del diluvi,

no hi haurà cap més diluvi per a devastar la terra.

La creació porta en si mateixa el senyal d'aquesta

aliança eterna».

I ara jo dic:

Beneït el Senyor-Déu,
el Déu dels meus fills que l'invocaran
a la terra per sempre!

Càntic d'Abraham³

Himne: La crida de Déu i la resposta de la fe

Sol, enmig de la meva generació i parentela,
sol, en terra promesa, però encara no posseïda,
oh, el meu Senyor-Déu!
Vós m'heu donat la força de somriure en la meva espera.
Us adreço, ara, el meu himne, Senyor meu,
resposta d'amor d'una joia inefable que em ve del meu Déu.

Una aspiració profunda del més enllà,
eixamplà la meva consciència d'home de la terra,
més enllà de les perspectives religioses ancestrals,
de les creences i les pràctiques del meu ambient habitual.
De l'eixamplament interior de la meva consciència,
en brollà la profunditat del meu cor
i allí es féu sentir per a mi la vostra veu, Senyor-Déu:

«Surt de tot allò que et limita,
vés-te'n del teu país,
deixa la teva família,
camina..., cap a on et mostraré».

Vaig creure a la veu interior, la vostra, Senyor-Déu,
que trasbalsà la meva existència fins al més íntim del meu cor,
i em transformà en un altre home:
el pare d'un gran poble, dels qui creuran;
ja que per mi es beneiran totes les nacions de la terra,

³ Gn 11,30 ss; 15,1-3; He 11,9-13; Gn 23,4; 17,17; Rm 4,17-20; Gn 11,30-32; 15,5-6.12; Ac 7,2-4; Gn 12,1-3; Ga 3,8; Gn 15,6.18; 17,4-5; Ga 3,2-7; Gn 18,18; 22,18...; He 11,8; Gn 12,6...; 18; 14,19-20; 18,23-33; 15,2.12.1.6; 13,1.14-16; 17,1-22; Jn 8,56; Ga 3,16; Gn, 22; He 11,17-19; Rm 4,17; Ga 3,16; Sir 44,21; Gn 15,13-16; Ac 7,6-7; Rm 9,8; Jn 8,30-59; Ga 4,28-31; Rm 9,7-9; Mt 1,1-2, Gn 17,5-8.

i el meu nom mateix servirà de benedicció:
mitjancer d'una benedicció divina per a totes les nacions
de la terra,
tal com m'ho heu fet saber!.

Obeint-vos, vaig partir sense saber on anava!
Però, arreu on anava us retrobava, o Senyor-Déu,
portant en mi la vostra benedicció i rebent la vostra
promesa.
Des del santuari cananeu de l'alzina de Moré
on em vau parlar,
fins a Egipte, i el santuari de Mambré,
on us vau mostrar;
des del trobament amb Melquisedec, que em beneí,
fins a la meva intercessió pels pobles pecadors de Sodoma
i Gomorra,
tot em passava en el misteri,
i, a voltes, en una gran foscor,
que em demanava fe i coratge.

Sol, -fins quan els meus que em seguien em deixaren-
vós, o Senyor-Déu, us apropàreu a mi
i em féreu veure les coses grans futures,
i el vostre Esperit diví em portava fins a entusiasmar-me,
esperant de veure el dia de Crist-Senyor,
en qui es complirien les meves esperances
i les promeses fetes a tots els pobles en mi...
i vaig alegrar-me'n!

Cert que la meva fe fou posada a prova,
però era per l'amor més gran que us tenia, o Senyor-Déu,
que vaig oferir-vos el meu fill únic -Isaac,
sacrificant-lo, si tant calia!
Aquell dia vaig renunciar a veure el terme
de la realització promesa,

perquè la fe en vós -Déu vivent- era més forta,
mantinguda pel goig d'un amor absolut a vós.
«Aquí em teniu» -vaig exclamar-.
I allà, a la muntanya vaig sentir profundament
que es refeia la meua visió,
amb la vostra visió.

Indubtablement, aquell gest fou un misteri per a mi!
i el meu fill, ell mateix, ha esdevingut igualment
un misteri per a la generació futura.
Però vós beneíreu sense mesura la meua obediència de fe.
Aleshores em féreu saber el destí de la meua posteritat:
homes esclavitzats, però alliberats per vós, o Senyor-Déu!
i ells formaran «el poble dels creients»,
«els fills de la promesa»
i, juntament amb el vostre propi Fill,
«els fills d'Abraham»,
el nom etern que vós us heu dignat de donar
al vostre servent.

Himne: El misteri del Fill únic, l'Estimat

El meu nom evoca la vostra bondat,
Senyor-Déu, «Parent meu» i «Terror» dels homes
del meu clan.
En mi van incloses les benediccions i les promeses futures,
i la meua vida ha esdevingut un misteri del Crist, el Fill,
que ho inclourà tot en si mateix.

He conegut la solitud de l'home de la Paraula divina;
he dut el pes de ser el fill únic, el de les promeses;
l'estimat..., jo he restat apartat!
Sol en mi mateix... i amb la vostra Paraula d'aliança!

Jo, el somriure del meu pare i de la meua mare,
portava el pes del feix del meu propi sacrifici,
ignorant com era de ser-ne jo mateix l'anyell
de l'holocaust!
Quan, en realitat, vós, Senyor, us n'havíeu proveït la víctima
aleshores i en el futur dels segles.

Vós voleu que visqui com a foraster en aquesta terra
perquè no busqui sedentarismes perillosos
que ofeguen l'esperança..., i la llibertat de confiar en vós:
ja que vós esteu en mi i em beneïu!
que en vós sol trobi la plenitud meua,
escoltant-vos..., i excavant de nou els pous
del meu desert i de la meua solitud!

⁴ Gn 17,17.19.21; 21,6; 31,42; 15,4-5; 22,16-18; 26,3-4; 22,2...; Ga 3,16; Gn 21,10; 24,6; 25,6; 26,16.27; 17,17; 18,12; 21,6; 22,6-8.12-13; Jn 3,16; Rm 8,32; Gn 26,2-3; He 11,9-10; Gn 26,4-5.18.22.24-25; 27,1.21...27-29; He 11,20.

Oh, els pous de tantes fatigues i baralles, com me'ls estimo!
«Ara sí, que vós, Senyor-Déu, m'heu donat camp lliure»,
vaig exclamar al terme d'aquella constant exploració;
se m'havia dilatat el cor de joia
i em retrobava, altra vegada, nòmada i lliure;
sol amb vós, Senyor-Déu, que em somrèieu.

Del més profund del pou-cor brollà la veu i l'aigua vivent:
«Jo sóc el Déu del teu pare Abraham:
no temis, que jo "sóc" amb tu:
et beneiré i "seràs" per sempre,
per amor...»

Vaig plantar allí la tenda
i vaig excavar de nou un pou...,
perquè vós sol em basteu!
Fins quan en la meva ceguesa
no sé ben bé distingir el que hi ha davant meu,
el meu cor i els meus llavis són plens de belles
benediccions divines.

Retrobar el fill, reconèixer-lo, és gustar del futur
dels homes i de Déu:
«Oh, l'olor del meu fill
és com l'olor d'un camp
que el Senyor-Déu ha beneït!
I tots els pobles serviran aquest Fill
i les nacions es prosternaran davant seu!
I beneït sigui el qui el beneirà!»

Himne: La consciència del diví

Déu misteriós i inaccessible!

«De debò, vós sou en aquest lloc meu
i jo no ho sabia!»

Que n'és, de misteriós, el lloc que l'home ocupa,
quan el redescobreix com a lloc de Déu Sant,
que es manifesta i es revela i es fa accessible,
i està en tot el que l'home fa!

«Jo sóc amb tu,
jo et guardaré pertot arreu on vagis,
no t'abandonaré que no ho hagi acomplert tot per a tu.»

I em vaig desvetllar a la consciència del diví...!

Déu misteriós, Déu dels meus pares, Senyor-Déu.

«Sóc massa petit per a tantes gràcies
i per a tanta fidelitat

com heu tingut envers el vostre servent.»

Tot el que tinc, tot el que sóc és do vostre,

i, això no obstant, sento la por de perdre-ho tot,
i por i terror encara d'enfrontar-me

amb el vostre propi misteri, o Senyor-Déu,

que veniu constantment a mi per assistir-mel,

i quan, de fet, visc per pura gràcia vostra.

⁵ Gn 18,16b-17.12-13.15-16a; 32,11-12.8; 35,3; 28,17a; 35,1; 32,23-32;
35,10; 46,3-4; 37,10-11; 45,5-8; 50,20; 48,15-16.21; 49,10-11; Ap 7,14;
19,13; Is 63,1-3; Gn 49,25-26.

I se'm desvetllà la consciència de no perdre-us mai,
perquè vós, o Déu, us feu u amb mi!

Déu misteriós, que us manifesteu salvador,
i que, provident, feu dels homes
instruments de salvació dels seus germans,
«fins que vingui Aquell de qui és el Regne
i al qual és deguda l'obediència dels pobles».
Ell ens rentarà tots amb la seva sang,
tacant el seu vestit com qui trepitja al cup!
I per ell tot serà beneït i acomplert.
Les vostres benediccions ho omplen tot, Senyor-Déu.
L'univers, la terra, les generacions humanes
no deixaran de ser beneïts per sempre.

I així recobro la consciència que tot és bo,
en vós, o Senyor-Déu!

Victòria del Senyor al pas del mar Roig

Cantem al Senyor, que s'ha cobert de glòria.
Del Senyor em ve la glòria i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.

És el meu Déu, i jo l'he de lloar,
és el Déu del meu pare, i jo l'he d'enaltir.
El Senyor és gran,
el seu nom és «El-Senyor».

Qui és com vós, Senyor de l'Univers?
Qui és tan magnífic entre els sants?
Teniu fama d'obrar prodigis.

Amb amor guieu el poble que heu redimit,
el vostre poder el condueix al lloc sagrat.
Feu-lo entrar a la vostra joia!

El Senyor serà Rei per sempre més.

Cantem al Senyor que s'ha cobert de glòria!

⁶ Ex 15,1-18.

Càntic de Moisès⁷

Déu sempre és fidel!

Calleu, o cels, i sigueu-ne testimoni;
que la terra escolti, i decideixi.

Doneu glòria al nostre Déu,
que ara proclamo el nom del Senyor:
«Ell-és-el-qui-salva».
El seu obrar és irrepreensible;
és sempre just el seu comportament;
és el Déu fidel, sense cap culpa,
és bo i és recte.

Els homes, Déu els ha aplegats,
fent-los el seu poble.
Però no se li han portat bé,
aquests mals fills,
aquesta gent innoble i poc sincera.
¿Al Senyor, el pagues així,
poble que no penses, poble sense seny?
¿No és ell el teu Pare, qui t'ha engendrat,
el Creador, qui t'ha fet?

T'envoltà per protegir-te, i se n'ocupava,
et guardava com un fill molt estimat.
Com l'àguila que desvetlla la niuada,
i voleteja sobre els seus aguillons,
desplegava el seu amor,
et prenia i et portava.

⁷ Dt 32,1-12.18.

El Senyor tot sol et guiava,
no t'ajudaven déus estrangers.
T'oblides del Pare, que et va fer néixer,
no fas cas de Déu, que et va infantar!

Donem glòria al nostre Déu;
ell és el qui ens salva!

Salm: El Senyor és qui salva

Arriba el Senyor vers els homes,
apunta davant d'ells a l'horitzó del món,
resplendeix des de la seva inaccessibilitat santa;
s'acosta cap a ells des que els ha aplegats en un.

Vós envolteu els homes d'afecció,
teniu en vós tots els sants,
es prostren davant vostre
per rebre les vostres paraules.

Ens doneu un oracle en heretatge:
«Ja hi ha el Crist a la terra,
ara que s'apleguen els fills dels homes,
que es reuneixen en Església els pobles del món.»

No hi ha ningú com ell, qui et salvi,
ve de mi, per ajudar-te,
es manifesta, ple de majestat.
És un refugi des de sempre;
aquí baix, ell és la meva benvolença eterna que et sosté».

En ell, reposa segur:
ell, la font d'aigua incontaminada,
el teu pa de blat i vi novell,
que, igual com la rosada, degota del cel.

⁸ Dt 33,2-5.26-29.

Feliç de tu, Església!

Qui és com tu, poble salvat pel Senyor?

Ell et condueix.

Els allunyats busquen el teu favor,

i tu els conduiràs vers els cims: al Pare!

Som la vostra Església, Senyor,

el poble salvat pel Crist!

Càntic de Deborah⁹

Càntic al Déu salvador

Beneïm el Senyor.

Jo vull cantar al Senyor,
un càntic al Senyor, Déu-que-salva.

Quan sortíreu al nostreencontre, Senyor,
quan avançàreu cap als homes,
la terra tremolà i el cel fou generós,
fins als núvols es desfeien,
donant-nos el Salvador.

Les muntanyes regalimaven davant el Senyor-Déu,
davant el Senyor, Déu-que-salva.

Als dies que les caravanes dels mortals
i els vianants seguien camins tortuosos,
els pobles quedaven desemparats,
fins que vós ens heu desvetllat,
fins que tu t'has desvetllat,
poble de Déu!

Déu escull tàctiques noves
quan el mal és a les portes;
no apareix ni escut ni llança,
ni apareixen voluntaris per a salvar;
és el Senyor, ell mateix, qui ve a salvar.

El meu cor batega pel Senyor:
Beneïm Déu!

⁹ Jt 5,2-13.18.20.21.31

Com els qui vénen engalanats de festa,
com els qui avancen per camins de verdor
entre els cants dels qui van pouant,
celebrarem els favors del Senyor.

Desvetlla't, desvetlla't, poble de Déu!
Desvetlla't, desvetlla't, entona un cant!
Aixeca't, fes captiu el qui et tenia captiu.
Llavors la petita resta se sent ennoblida,
el poble de Déu avança amb ell
com un heroi,
el petit poble que menyspreava la seva vida
fins a la mort!

Del cel estant, t'il·luminen les estrelles;
avança victoriosa, ànima meva!...
perquè els qui estimen el Senyor
són com el sol,
quan surt amb tota la seva majestat.

Desvetlla't, desvetlla't Església, poble de Déu!

Himne: La plena de gràcia

La meva ànima us retroba, o Senyor-Déu,
quan m'allunyo de la vida fàcil del meu poble
amb els seus «jo» i els seus «déus».

Vinc d'un món on he conegut la desgràcia
-és el meu país, amb els seus ídols-
he arribat al vostre poble, Senyor-Déu,
al començament de la sega de l'abundor vostra.

Pobra, l'amor al pròxim, més pobre encara, m'ha guiat
i m'ha conduït a vós, Senyor, qui no coneixia encara,
vós, que ompliu de gràcia
els qui se senten desvalguts i en la buidor.

¿Com és que he trobat gràcia davant vostre
i que us interesseu per mi, Senyor,
quan em sabia pobra i estrangera?

Cert, que he abandonat el passat meu
per venir a un present vostre
que fins ara no coneixia.

Si vós, Senyor, heu recompensat la meva acció,
sento que és ben plena la paga que em reserveu:
és pura gràcia
poder venir a abrigar-me sota la vostra protecció.

¹⁰ Rt 1,10.15.22.20-21; 2,10-13; 3,9; 1,16-17; 4,13-17; Mt 1,5.

Oh, que trobi gràcia davant vostre, Senyor-Déu!
Les vostres crides m'han omplert de confiança,
m'heu parlat al cor, a mi, la vostra serventa,
que no arribo a ser com una de les vostres serventes.

«Sí, sóc jo, la vostra serventa.»
Desplegueu el vostre amor damunt meu
perquè el meu rescat depèn tan sols de vós!
Puc seguir-vos? «Pots», em dieu.

I ara, Senyor, Déu meu,
que res no m'obligui a abandonar-vos
ni a allunyar-me de vós;
on aniria jo?

On sou vós, hi sóc jo;
viuré on vós us manifesteu vivent;
el vostre poble, Senyor-Déu, serà el meu poble,
i vós, l'únic Déu, sereu el meu Déu.

Res, ni en vida ni en mort, no ens separarà!
I del meu si, agraciat i rejuvenit,
en vindrà el Messies futur, el Salvador!

Que trobem gràcia davant vostre, Senyor-Déu!

***Càntic d'Anna*¹¹**

El Senyor abaixa els poderosos i exalta els humils

Celebro de tot cor el Senyor,
i alço el meu front en honor d'ell.
La meva boca riu,
feliç de veure que ell m'ha salvat.
Ningú no és sant com el Senyor,
ningú no salva com el nostre Déu.

No digueu tantes paraules arrogants,
i que no us surtin de la boca aquestes insolències,
perquè el Senyor-Déu tot ho sap,
té sospesat tot el que feu.

Als més valents els decau la virior,
mentre els més covards se cenyeixen de coratge;
els qui tenien pa de sobres, es lloguen per menjar,
mentre els afamats ja no els falta aliment;
la dona estèril infanta,
mentre decau la mare fecunda.

És el Senyor qui fa morir i qui fa viure,
qui fa baixar al país dels morts i qui en treu fora.
És el Senyor qui dóna pobresa i qui enriqueix,
qui abaixa i qui enalteix.

Aixeca de la pols el desvalgut,
treu el pobre de la cendra,
per asseure'l entre els sants,
i donar-li possessió d'un nom gloriós.

¹¹ 1Sa 2,1-10

El guarda els passos dels qui l'estimen,
mentre els injustos queden immòbils a les tenebres;
ningú no triomfa per la pròpia força.

El Senyor desconcerta els rebels,
el Senyor judica el món d'un cap a l'altre;
dóna la victòria al seu estimat,
alça el front del seu elegit.

Ningú no és sant com el Senyor,
ningú no salva com el nostre Déu!

Acció de gràcies de David¹²

Jo et faré, de tu, Església

Qui sóc jo, Senyor-Déu,
perquè m'hàgiu fet arribar fins a vós?
Però encara us sembla poca cosa, Senyor-Déu,
i em parleu de fer-me Església,
en una comunió per sempre!

Vós coneixeu el vostre servent, Senyor-Déu.
Per amor del vostre servent,
seguint el vostre cor,
heu tingut l'esplendidesa de fer-ho saber al vostre servent.

Sou gran, Senyor-Déu;
no hi ha ningú com vós;
fora de vós no hi ha déu capaç de fer
el que nosaltres hem sentit contar.

¿I què hi ha a la terra com la vostra Església?
Vós heu vingut a redimir-la
per fer-la vostra,
per donar-li el vostre nom,
per fer amb els homes coses grans i prodigioses,
per expulsar del seu davant ídols i divinitats;
vós, us heu fet el seu Déu.

Ara, doncs, Senyor-Déu, manteniu per sempre més
la paraula que heu pronunciat
sobre el vostre servent i l'Església del vostre Crist,
i acompliu el que heu promès;
perquè vós heu fet aquesta revelació:
"jo et faré, de tu, Església".

¹² 2Sa 7,18-29.

Cert, Senyor, que vós sou Déu,
i que les vostres paraules són veritat.
Ja que heu comunicat, doncs, al vostre servent
aquesta bona paraula,
digneu-vos ara a beneir l'Església del vostre Crist,
perquè realitzi, en vós, la seva plenitud
i sigui sempre beneïda,
en la seva unitat!

Us donem gràcies, Senyor,
perquè ens heu fet Església!

Salm de confiança

L'Esperit del Senyor parla al meu cor,
tinc la seva paraula a la boca,
Déu que salva m'ha dit:

«El qui es condueix amb amor, que actua amb temor de Déu,
és com la llum del matí,
com el sol d'un matí sense núvols
que després de la pluja fa brillar l'herba de la terra».

La meva ànima es manté ferma en Déu,
perquè ell ha fet amb mi un pacte etern,
disposat clarament i ben guardat.

¿No és ell que fa germinar la meva salvació
i les meves delícies?
Però l'home que es desvia del Senyor
és com l'argelaga... i el crema el foc!

El Senyor fa germinar la nostra salvació.

¹³ 2Sa 23,2-7.

Himne al Senyor, sobirà de tot el món

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares,
des de sempre i per sempre.

Són vostres, Senyor, la grandesa i el poder,
la glòria, l'esplendor, la majestat;
perquè al cel i a la terra tot és vostre,
i són vostres els regnes amb els seus sobirans.

Vós doneu la riquesa i els honors,
teniu la sobirania sobre tot el món;
està en vostre poder donar força i valentia,
fer créixer tota cosa i confortar-la.

Per això us enalтим, Déu nostre,
i lloem el vostre nom gloriós.

Són vostres, Senyor, la grandesa, el poder i la majestat!

¹⁴ 1Cr 29,10-13.

La pau messiànica

Als darrers temps s'alçarà ferma
la presència del Senyor
al cim de les muntanyes
i per damunt dels turons.

Totes les nacions hi afluiran,
hi aniran tots els pobles dient:

«Veniu, fem-nos a la presència del Senyor,
el Déu que ens salva,
que ens ensenyi els seus camins
i seguim les seves rutes».

Ell posarà pau entre les nacions
i farà de Mestre a tots els pobles.
Veniu,
caminem a la llum del Senyor.

Venim a la vostra presència, Senyor!

¹⁵ Is 2,2-5.

Cant de la vinya

Vull cantar per al meu Amat
un cant del seu amor per l'home.

Vingué a casa seva, i els seus no l'acolliren!

L'Amat s'havia escollit els homes
-com qui s'escull la millor vinya!-.
Per tal de redimir-los dels seus mals
vingué a trobar-los.
Enmig d'ells plantà la seva tenda,
i n'esperava la seva amistat;
però no el reconegueren!

Vingué a casa seva, i els seus no l'acolliren!

Ara, doncs, habitants del món
i homes de la terra,
sigueu jutges, us ho demano,
entre jo i la humanitat!
¿Què podia fer pels meus amics,
que no ho hagi fet?
¿Per què n'esperava amistat,
i no m'han reconegut?

Vingué a casa seva, i els seus no l'acolliren!

¹⁶ Is 5,1-4.7; 27,2-6.

Sí, la vinya del Déu de l'univers
és tota la raça dels homes,
i jo en sóc el plançó preferit!
Els, les sarments, i jo, el cep!
N'esperava el dret,
i no es veuen més que abusos;
n'esperava justícia,
i no es veuen més que injustícies!

Vingué a casa seva, i els seus no l'acolliren!

Aquell dia:
la vinya deliciosa, canteu-la!
Jo, el Senyor, sóc el qui la guardo,
a cada instant la rego.
De por que no l'assaltin,
jo mateix la guardo,
no tinc cap altre recer per a ella.

Vingué a casa seva, i els seus no l'acolliren!

Oh!, si reconeguessin els seus mals,
si es trobessin com sarments tallades,
que m'hi llançaria sobre,
els cremaria tots,
si no s'acollien a la meva protecció
i no feien les paus amb mi;
la pau, l'han de fer amb mi!

Vingué a casa seva, i els seus no l'acolliren!

Dies a venir, cadascú
-empeltat de nou amb mi-
tindrà nova vida,

la humanitat traurà flors i rebrots
i omplirà de fruits la superfície del món.

De la seva plenitud, tots n'hem rebut,
i gràcia per gràcia!

El naixement del Messies

El poble que va a les fosques
veu una gran llum;
sobre els habitants del país a l'ombra
la llum resplendeix.

Els heu omplerts de goig,
sí, d'una alegria immensa;
s'alegren a la vostra presència
com s'alegren a la sega,
tot igual corn fan festa
quan es parteixen el botí.

Perquè el jou que portava a sobre
els tellols de la seva espatlla,
i l'agullada del qui l'arriava,
els trenqueu.

Perquè tota bota que pica amb retruc
i tot mantell rebolcat en la sang
seran cremats, devorats pel foc:

«Perquè ens és nat un Infant,
un Fill ens ha estat donat,
que porta la insígnia de príncep
sobre l'espatlla.

¹⁷ Is 9,1-6.

I Déu li ha posat aquests noms:
Conseller-prodigios, Heroi-Diví,
Pare-per-sempre, Príncep-de-la-pau,
Déu-etern».

El seu principat s'estendrà per tot l'univers,
i la pau no tindrà fi;
sí, l'establirà i el mantindrà
amb el dret i la justícia,
des d'ara i per sempre.

El zel del Senyor-Déu-de-l'univers farà tot això!

Perquè un Fill ens ha estat donat!

Acció de gràcies a Déu salvador

Us dono gràcies, Senyor,
perquè m'heu consolat.

El Senyor és el Déu que em salva,
confio, no m'espanto.
Del Senyor em ve la força i el triomf,
és ell qui m'ha salvat.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua
de les fonts de Salvació,
i direm aquell dia:
«Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom,
feu conèixer entre els pobles les seves gestes».

Recordeu que el seu nom és excels,
canteu al Senyor que ha fet coses glorioses.
Que ho publiquin per tota la terra.

Aclameu-lo, plens de goig,
perquè el Sant, el Senyor,
és gran enmig del seu poble.

Cantant de goig sortirem a buscar l'aigua
de les fonts de Salvació!

¹⁸ Is 12,1-6.

Acció de gràcies per la salvació messiànica

Senyor, vós sou el meu Déu,
us glorifico i celebros el vostre nom;
perquè heu executat designis meravellosos,
formats de molt de temps, fidels, exactes:

Vós heu estat un refugi per a l'humil,
un refugi per al pobre en l'infortuni,
un aixopluc contra els tirans,
una ombra contra els insolents;
vós humilieu els cants triomfals dels poderosos.

El Senyor-de-l'univers ha preparat
per a tots els pobles un festí de noces.
Farà desaparèixer el vel de dol que tapa tots els pobles
i el sudari que embolcalla totes les nacions;
farà desaparèixer per sempre la Mort?

El Senyor-Déu eixugarà
les llàgrimes de cada cara;
traurà l'oprobri de damunt de tota la terra,
perquè el Senyor ha parlat, s'ha revelat!

Aquell dia diran:
«Vet aquí al nostre Déu,
aquell de qui esperàvem que ens salvés.
Celebrem-ho, alegrem-nos
que ens hagi salvat!»

¹⁹ Is 25,1.4-10.

Ja que la bondat del Senyor
reposarà sobre els homes!

Celebrem-ho i alegrem-nos
que ens hagi salvat!

Pregària per la justícia i la pau

Tenim la ciutat de Déu!
Obriu les portes!
Que entrin els qui guarden la fidelitat!

L'home de caràcter ferm,
el conserveu en la pau,
perquè confia en vós, Senyor.

Confieu sempre en el Senyor,
perquè el Senyor és la fermesa eterna.

Ell ha fet ajupir els altius;
ha fet abaixar els poderosos;
els ha fet tocar els peus del pobre,
els passos de l'humil.

La ruta del just és dreta,
vós aplaneu el camí del just.

Sí, us esperem Senyor;
en el camí dels vostres judicis
el vostre nom i la vostra memòria
són l'aspiració de l'ànima.

La meva ànima us desitja,
em deleixo íntimament per vós.

²⁰ Is 26,1-10.12.

Perquè així que els vostres judicis
apareguin sobre la terra,
els habitants del món
aprendran la justícia.

Senyor, doneu-nos la pau,
que tot el que fem
sou vós qui ho realitzeu!

Confiem sempre en vós, Senyor;
vós ens doneu la pau!

Pregària i confiança

Senyor, perdoneu-nos, esperem en vós!,
sigueu la nostra ajuda, cada matí i cada nit;
sí, la nostra salvació al temps de la tribulació.

El Senyor, que és inaccessible!,
ens ha omplert de gràcia i de salvació;
la nostra durada serà segura.

Les riqueses que salven són la saviesa
i el coneixement del Senyor;
el temor de Déu és el nostre tresor.

Vós, Senyor, ens heu omplert de gràcia i de salvació!

²¹ Is 33,2.5-6.

Judici de Déu

«Escolteu, els de lluny, això que he fet
-diu el Senyor-,
sapigueu, els de prop, la meva gesta.»

Els pecadors estan esfereïts,
la basarda s'apodera dels injustos:
«Qui de nosaltres podrà estar-se al Foc que devora?
Qui de nosaltres podrà estar-se a les Flames eternes?»

El qui es comporta amb justícia
i parla lleialment,
que no accepta guanys usurers,
i aparta la mà de regals corruptors;
que es tapa les orelles per no sentir
propostes de crims,
i acluca els ulls per no mirar el mal.

Qui obra així residirà dalt del cel.
Els seus ulls veuran el Rei
en tota la seva bellesa,
contemplaran una glòria immensa.
El seu cor recordarà les gestes passades.

Us beneïm, Senyor, per les vostres meravelles

²² Is 33,13-18.

Lloança a Déu que allibera de la mort

Jo pensava: «A la meitat de la vida
me n'he d'anar;
em veig a les portes de la mort,
privat dels anys que em quedaven».

Pensava: «No veuré més el Senyor
en aquesta vida,
no contemplaré ningú més
dels habitants del món».

S'emporten lluny de mi la meva vida,
com una tenda de pastors;
ell enrotlla com un teixidor els meus dies
i en talla l'ordit.

Si el Senyor mateix s'ha fet un rescat
per salvar-me,
per què parlo i li dic això?,
si és ell qui ho ha fet!

Senyor, viurà per a vós el meu cor,
hi viurà el meu esperit.

Heu deturat la meva vida,
perquè llanceu rere vostre
tots els meus pecats.

²³ Is 38,10-14.17-20.

La mort no us donaria gràcies,
no espera la vostra fidelitat.
Els qui viuen sí que us donen gràcies,
com jo ho faig avui.

Els pares fan conèixer als seus fills
la vostra fidelitat.
Senyor, veniu a salvar-nos,
cada dia de la nostra vida.

Senyor, veniu a salvar-nos,
cada dia de la nostra vida!

La vinguda del Senyor

El Senyor-Déu arriba amb poder,
domina tota cosa,
porta ell mateix el fruit de la seva victòria,
i el precedeixen els seus trofeus.

Vetlla, com un pastor, pel seu ramat,
l'aplega amb la força del seu amor,
l'estima, com qui porta al pit els anyells,
i el condueix, com qui acompanya les ovelles que crien.

¿Qui ha mesurat amb la mà l'aigua del mar,
i ha pres a pams les mides del cel?
¿Qui podria avaluar la pols que hi ha a la terra,
i pesar amb les balances els turons
o les muntanyes amb el canastró?

¿Qui podria abastar l'Esperit del Senyor,
i assessorar-lo com a conseller?
¿Amb qui ha deliberat, que l'ajudés a entendre,
que li ensenyés el camí just
i li fes conèixer el bon encert?

Les nacions són com la gota que s'escorre d'un poal,
no compten més que la pols a les balances;
les illes no pesen més que un tel.
Davant d'ell tots els pobles són no res;
no compten més que el caos o que un món fonedís.

Beneït sigui el Senyor que arriba.

²⁴ Is 40,10-17.

La gesta del Senyor

Canteu al Senyor un càntic nou,
que la seva lloança es faci sentir
des de l'extrem de la terra!
Que l'aclami el mar amb tot el que s'hi mou,
les illes amb els seus habitants!

Que s'alegri el desert amb els seus poblats,
que cridin de goig els habitants de la plana,
i aclamin des de les muntanyes,
donant glòria al Senyor
i fent sentir la lloança als confins del desert.

El Senyor sortirà a salvar, com un valent:
«Fa segles que estava silenciós,
que callava i em contenia.
Ara cridaré amb la meva Paraula,
em revelaré amb el meu Esperit.

Conduiré els cecs pel camí,
els guiaré per rutes que no coneixien;
davant d'ells, convertiré la fosca en claror
i el terreny escabrós, en una plana».

Cantem al Senyor un càntic nou,
que la seva lloança es faci sentir
des de l'extrem de la terra!

²⁵ Is 42,10-16.

Espera del Redemptor

Cels, degoteu des de dalt,
i que els núvols ploguin el Salvador!
Que la terra s'obri perquè floreixi la justícia,
i faci germinar alhora la deslliurança.

-«Jo, el Senyor, ho he fet!»

Cels, clameu joiosos, perquè el Senyor ho ha fet;
celebreu-ho, profunditats de la terra;
esclateu, muntanyes, en crits d'alegria,
i tu, bosc, amb tots els teus arbres.

Perquè el Senyor ha redimit el seu poble
i ha manifestat la seva glòria als homes.

-«Jo, el Senyor, ho he fet!»

Sí, el Senyor ho ha fet!

²⁶ Is 45,8; 44,23.

El Senyor és l'únic salvador

Déu que s'amaga, Déu salvador,
realment és en tu.

Queden defraudats i avergonyits els qui no el volen,
se'n van confosos els qui fabriquen els ídols,
però a tu, el Senyor et salva,
et salva per sempre més;
no et veuràs defraudat ni avergonyit.

Això diu el Senyor, creador del cel,
ell que és Déu,
que ha fet la terra i l'ha formada
i no l'ha deixada buida, sense cap ordre,
sinó bona per a habitar:

«Jo sóc el Senyor, i no n'hi ha d'altre.
No he parlat en secret,
en un indret d'un país tenebrós.
No dic als descendents dels homes:
"Busqueu-me en un món buit i sense cap ordre".

Sóc el Senyor, parlo amb justesa
i anuncio les coses en llenguatge planer.
Ningú no és Déu fora de mi;
de Déu just i que salvi,
no n'hi ha cap sinó jo.

²⁷ Is 45,15-26.

Veniu a mi d'un cap a l'altre de la terra,
i jo us salvaré, que jo sóc Déu, i ningú més.
Tothom dirà de mi:
"Només el Senyor em dóna la força i el triomf"».

Se li acosten avergonyits els qui no el volien,
i tota la descendència dels homes
se sent triomfant i gloriosa gràcies al Senyor.

Realment Vós sou un Déu amagat i Salvador!

Promesa de redempció

Així parla el Senyor, el Redemptor, el Sant,
al menyspreat de cor que els grans abominen,
a l'esclau dels tirans:

«Quan ho vegin, s'aixecaran, es prosternaran,
a causa del Senyor, que és fidel,
del Sant, que t'ha elegit.

Al temps del favor, t'escoltaré
el dia de salvació, t'ajudaré
-ja que t'he format i t'he destinat
a ser aliança del poble-
a renovar el món,
a dir als presoners: "Sortiu!",
i als qui estan en les tenebres: "Mostreu-vos!"

No se sentiran més desemparats,
perquè jo, que me'n compadeixo, els guiaré
i els conduiré cap a mi.
De pertot arreu faré camins,
estaré amb ells en les seves rutes.
Mireu: els uns vénen de lluny,
d'altres, del Nord i de l'Occident;
d'altres, del país del Sud i de l'Orient!»

Cels, clameu joiosos: celebra-ho, terra;
esclateu, muntanyes, en crits d'alegria!,
ja que el Senyor consola el seu poble
i es compadeix dels seus afligits!

El Senyor consola el seu poble!

²⁸ Is 49,7-13.

Cant de consolació

Obriu, obriu, aplaneu el camí,
lleveu tot obstacle del camí del meu poble!
Perquè així parla el qui és Alt i Sublim,
que omple l'Univers i té un nom sant:

«Excels i Sant, jo ho omple tot!,
però em faig sentir a prop del contrit i humil,
per revifar l'esperit dels humils,
per revifar els cors contrits.

Ja que no vull pas discutir amb l'home,
perquè davant meu sucumbirien l'esperit
i les ànimes que jo he fet.

Per la seva cupiditat culpable,
amagant-se de mi,
rebel, ell seguia el seu camí propi;
els seus camins, els he vistos! Diu el Senyor.

Però el curaré, el faré descansar,
li donaré ple consol, a ell i als seus afligits,
faré descloure la lloança sobre els seus llavis.
La pau, la pau per al qui és lluny i el qui és a prop».

²⁹ Is 57,14-21.

Però els impius són com el mar agitat,
que no pot estar tranquil,
i l'aigua del qual remou fang i llot:
No hi ha pau, diu el meu Déu,
per als impius!

Vós, Senyor, doneu la pau al contrit i humil!

Càntic de joia per la salvació

Aclamo el Senyor ple de goig,
la meva ànima celebra el meu Déu.

Que m'ha mudat amb vestits de joia i de salvació.
M'ha cobert amb un mantell de felicitat i de glòria,
com el nuvi coronat amb una diadema,
com la núvia que s'engalana amb joiells.

El Senyor farà germinar la salvació
i la glòria davant tots els pobles.
Com la terra fa créixer la brotada
o el jardí fa néixer la sembra.

Per amor a tu, no vull callar,
no vull reposar per tu, Estimat meu,
fins que no aparegui com un raig de llum el teu bé,
i la teva salvació com una torxa encesa.

Tots veu ran el teu bé,
tots els homes veuran la teva glòria.

I a mi em donaran un nom nou
que el Senyor designarà.
Seré una corona magnífica per al Senyor,
i una diadema reial per al meu Déu.

³⁰ Is 61,10-62,5.

No em podran dir mai més «L'abandonat»,
no podran dir «El desgraciat-a-la-terra»;
ans en diran «Jo-me-l'estimo»,
i ja a la terra «Unit-amb-Déu».
Perquè el Senyor m'estimarà!

El qui m'haurà salvat em prendrà per a Ell
com un jove esposa una donzella;
el meu Déu estarà content de mi,
com el nuvi està content de la núvia.

La meva ànima celebra el meu Déu,
que m'ha revestit de joia i de salvació!

Cant al Redemptor

-Qui és aquest que arriba amb la roba tacada de porpra?

¿Aquest tan pomposament vestit
que avança tot ple de força?

-Sóc jo, que professo la justícia,
jo, que tinc prou força per a salvar!

-¿Per què vas vestit de vermell
i portes la roba com un que trepitja al cup?

-Al cup, he trepitjat jo tot sol;
dels pobles, no n'hi havia cap amb mi.
Me n'he esquitxat la roba
i me n'he tacat tots els vestits.

Perquè tenia al cor un dia de redempció,
l'any dels meus redimits havia arribat.
He mirat, i no hi havia qui m'ajudés,
m'ha estranyat que no em sostingués ningú!
Aleshores, la meva força d'estimar m'ha socorregut
i m'ha sostingut el meu zel.

Amb la vostra Sang, Senyor Jesucrist, ens heu redimit!

³¹ Is 63,1 -5.

Salm de confessió de culpa

Vull celebrar les gràcies del Senyor,
les proeses de Déu,
segons tot allò que ha fet per nosaltres
el Senyor, gran en bondat,
que ha fet per nosaltres en la seva misericòrdia
i en la immensitat de les seves gràcies.

El Senyor havia dit:
«Verament són el meu poble,
uns fills que no falliran».
I es va fer el seu Salvador
en totes les tribulacions.

No fou ni un missatger ni un àngel
sinó ell mateix qui els salvà.

En el seu amor i la seva clemència,
ell mateix els va redimir,
se'ls carregà i els portà
tots els dies del passat.

Però ells es rebel·laren
i contristaren el seu Esperit Sant!

El meu cor es recorda d'antany,
dels temps antics:
«Féreu reposar sobre els homes,
Senyor, el vostre Esperit;
així conduïreu el vostre poble
per fer-vos un nom gloriós!... »

³² Is 63,7-11.14-16.19-64,1-8.

Contempleu i vegeu
des de la vostra santedat i magnificència.
Que no es continguin les vostres misericòrdies,
ja que vós sou el nostre Pare!
Sou vós, Senyor, que sou el nostre Pare,
el nostre Redemptor des de sempre.

Ah, si la vostra inaccessibilitat es manifestés,
si la vostra santedat es fes accessible,
si davant vostre tot es purifiqués,
com el foc ablama la feixina,
com el foc fa bullir l'aigua!

Farien conèixer el vostre nom a les nacions
quan féssiu inesperadament coses sublimes
i que no se n'ha sentit parlar mai!

Cap orella no ha sentit,
cap ull no ha vist
un Déu, fora de vós,
que salvi el qui en ell confia.

Vós aneu a l'encontre dels homes!

Érem, tots nosaltres, com l'impur,
i totes les nostres virtuts, com roba bruta.
Tots ens hem pansit com les fulles,
i les nostres culpes se'ns han emportat com el vent.

¿Qui de nosaltres hi ha que invoqui el vostre nom,
que reaccioni i es faci fort en vós?

I ara, Senyor, vós sou el nostre Pare,
nosaltres som l'argila,
i vós, el nostre terrissaire;
tots som l'obra vostra.

No penseu, Senyor, en la culpa.
Oh, vulgueu, si us plau, contemplar-ho,
perquè tots nosaltres som el vostre poble!

Sou vós mateix, Senyor, qui ens heu salvat!

Joia de la redempció

Alegreu-vos en el Senyor,
feu festa, tots els qui l'estimeu!
Estigueu contents amb ell,
tots els qui porteu dol.

Sereu alletats amb l'abundància del seu consol,
i xuclareu les delícies de la seva amistat.

Això diu el Senyor:
«Jo decantaré cap a tu,
com un riu, la benevolència,
la riquesa de la redempció,
com un torrent desbordant.

Els teus nodrissons seran portats cap a mi,
i amanyagats pel meu amor.
Com un fill que la seva mare consola,
jo també us consolaré:
sereu consolats.

Quan ho veureu, el vostre cor bategarà de goig,
i reviuran com l'herba els vostres ossos».
El Senyor es farà conèixer
als seus servidors.

Alegrem-nos en el Senyor, tots els qui l'estimem!

³³ Is 66,10-14.

Plany i pregària

Que es fonguin els meus ulls en llàgrimes,
de nit i de dia,
que no s'estiguin de plorar.
Un gran desastre desfà el meu poble,
un cop molt dolorós.

Si surto al camp, veig víctimes!,
si entro a la ciutat, veig les tortures!
Sí, tant el profeta com el sacerdot
van captant pel poble el seu honor!
I no han entès!

Esperàvem la pau, i som infeliços;
esperàvem solucions, i tot són alarmes.
Reconeixem, Senyor, que som culpables,
i ho eren també els nostres pares;
hem pecat contra vós.

Recordeu-vos del vostre amor envers nosaltres,
no l'anul·leu!

Feu que ens recordem sempre, Senyor,
del vostre amor envers nosaltres!

³⁴ Jr 14,17-21.

Felicitat del poble redimit

Escolteu, estrangers, una paraula del Senyor,
anuncieu-la lluny a les illes:
«El seu poble que s'havia dispersat, l'aplegarà,
i el guardarà com un pastor el seu ramat;
el Senyor ha redimit el seu poble,
l'allibera de tots els seus mals.

Vindran cridant de goig,
sota la llum de l'abundor del Senyor.

Dansaran d'alegria les noies,
i estaran contents joves i vells;
canviaré el dol en dies de festa,
els consolaré de les penes i els alegraré;
satisfaré amb el bo i millor els sacerdots,
i l'abundor meva saciarà el meu poble».

Venim, cridant de goig, Senyor,
sota la llum de la vostra abundor!

³⁵ Jr 31,10-14.

Lamentació cinquena³⁶

Plany i pregària

Recordeu, Senyor, què s'ha fet de nosaltres,
contempleu i vegeu el que ens passa!

Els nostres pares han pecat: ja no hi són;
som nosaltres, que portem les seves culpes.

L'alegria ha desaparegut del nostre cor.
Ai de nosaltres, que hem pecat!

Per això, sofreix el nostre cor;
per res més tenim els ulls entelats.

Però vós, Senyor, sou excels,
i regneu sobre els homes en totes les èpoques!

¿Per què ens oblidaríeu per sempre,
ens abandonaríeu definitivament?

Feu-nos tornar a vós, Senyor, i tornarem;
renoveu els nostres dies en el vostre amor de sempre!

Renoveu-nos, Senyor, amb el vostre amor de sempre!

³⁶ Lm 5,1.7. 15-17.19.21.

Càntics d'exhortació i de consol

«Anima't, poble de Déu!
Havíeu ofès el qui us ha fet,
fent-vos ídols, d'allò que no és Déu.
Havíeu oblidat el qui us ha engendrat,
el Déu etern!, el vostre Pare!
Heu contristat també la qui us ha cridat,
l'Església, la vostra mare!

Escolteu:

He vist la captivitat dels meus fills i de les meves filles,
que ells mateixos s'han infligit!
Els havia nodrits contenta,
els he dit el seu pecat, plorosa i trista,
ja que s'han apartat
de l'Amor de Déu!

No han conegut les seves ordenances,
no han anat pels camins dels seus preceptes,
ni han seguit les sendes de l'educació en la seva justícia.
Veniu: considereu l'esclavatge dels meus fills
i de les meves filles;
que ells mateixos s'han infligit!
Com no els ploraré?

Però jo, com us podria ajudar?
Us heu anat, fills, us heu anat!
Jo em quedo com abandonada, solitària!
M'he tret la roba de pau
i m'he revestit del sac de la meva aflicció;
clamaré a l'Etern,
el qui us pot salvar!

³⁷ Ba 4,5 .7-14.17.19-24.27-30.36-37; 5,1-6.9.

Animeu-vos, fills, clameu a Déu:
ell us deslliurarà del vostre esclavatge!
Perquè espero de l'etern que us salvi,
que em vingui l'alegria de la part del Sant,
per la misericòrdia que us arriba de l'Etern,
el vostre Salvador.

Sí, us he dit el vostre pecat amb llàgrimes i tristesa,
però Déu us restituirà a mi,
amb el goig i l'alegria, per sempre.
Com he vist ara la vostra captivitat,
així veuré aviat la salvació, vinguda del vostre Déu,
que us sobrevindrà amb gran glòria
i esclat de l'Etern.

Animeu-vos, fills, clameu a Déu:
el qui us ha vist en el pecat pensa en vosaltres.
Com teníeu la dèria d'esgarriar-vos lluny de Déu,
torneu ara a cercar-lo deu vegades més fort.
Ja que ell us portarà, salvant-vos,
l'alegria eterna.

Anima't, poble de Déu:
et consolarà, el qui t'ha donat un nom!»

Aplegats en tu, o Església, tornarem cap al Senyor!

«O Església!, guaita cap a l'orient,
mira a ponent, al nord i al migjorn,
veges la joia que et ve de Déu!
Vénen els fills els quals ploraves,
vénen aplegats per ordre del Sant,
exultants en veure
la glòria de Déu.

Església, treu-te la roba de tristesa i aflicció,
revesteix-te per sempre de la gala de la glòria de Déu!
Embolca't amb el mantell de la justícia de Déu,
posa't al cap la diadema de la glòria de l'etern!
Ja que Déu mostrarà la teva resplendor arreu sota el cel.
Perquè de la part de Déu el teu nom serà per sempre:
"Pau-de-la-justícia"
i "Glòria-de-la-pietat!"

Església, aixeca't, ten-te sobre l'altura,
guaita cap a l'orient i veges els teus fills aplegats
de ponent a llevant, del nord al migjorn
per ordre del Sant,
exultants, perquè Déu s'ha recordat d'ells!
Havien sortit de tu!...
però Déu els recondueix cap a tu,
portats gloriosament
pel seu Esperit Sant!»

-Sí, Déu guiarà el seu poble amb goig
a la llum de la seva Glòria,
junt amb la misericòrdia i la justícia
que vénen d'ell.

Anima't, Església;
aplegats en tu venim exultants en veure la glòria de Déu!

Retorn i renovació

Us prendré d'entre els pobles estrangers,
us aplegaré de tots els països
i us faré venir cap a mi.

Vessaré sobre vosaltres una aigua pura,
perquè sigueu purs de tot el que us taca,
i us purificaré de tots els vostres ídols.

Us donaré un cor nou
i posaré un esperit nou dins vostre;
trauré de vosaltres aquest cor de pedra
i us en donaré un de carn.

Posaré dins vostre el meu Esperit,
i faré que seguiu els meus decrets,
que compliu i observeu les meves decisions.

Vosaltres sereu el meu poble,
i jo seré el vostre Déu.

Doneu-nos, Senyor, un cor nou;
poseu en nosaltres el vostre Esperit Sant!

³⁸ Ez 36,24-28.

Oració de confiança

Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares,
i el vostre nom és lloat i glorificat eternament.

Perquè sou just en totes les coses que heu fet, Senyor,
totes les vostres obres són veritat,
els vostres camins són rectes,
tots els vostres judicis són veritat.

Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares,
i el vostre nom és lloat i glorificat eternament.

Sí, allunyant-nos de vós,
hem pecat i hem errat en tot.
Oh, no ens abandoneu,
per amor del vostre nom,
no repudieu la vostra aliança!

Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares,
i el vostre nom és lloat i glorificat eternament.

No ens retireu el vostre favor,
per l'amor d'Abraham, el vostre amic,
d'Isaac el vostre servidor
i de Jacob, el vostre sant; els nostres pares.

Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares,
i el vostre nom és lloat i glorificat eternament.

³⁹ Dn 3,26.27.29.34-35.39-43.45.

Que, si més no, amb l'ànima contrita
o amb l'esperit humiliat,
ens sigui donat de trobar acolliment;
que aquest sigui avui el nostre sacrifici davant vostre.

Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares,
i el vostre nom és lloat i glorificat eternament.

Concediu-nos que us seguim amb completa fidelitat,
perquè no ens vegem mai defraudats
els qui esperem en vós.
I ara us obeïm de tot cor,
us temem i us cerquem.
Obren amb nosaltres segons la vostra indulgència
i segons la plenitud de la vostra misericòrdia.

Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares,
i el vostre nom és lloat i glorificat eternament.

Salveu-nos segons les vostres obres meravelloses,
i doneu glòria al vostre nom, Senyor!,
perquè tots sàpiguen que solament vós,
Senyor, sou Déu, gloriós sobre tot el món.

Beneït sou vós, Senyor, Déu dels nostres pares,
i el vostre nom és lloat i glorificat eternament.

Càntic dels tres joves⁴⁰

Lloança de l'univers al Creador

Sou beneït, Senyor, Déu dels nostres pares.

És beneït el vostre sant nom.

Sou beneït en la vostra santa Església.

Sou beneït en la vostra sobirania.

Sou beneït quan penetreu les immensitats.

Sou beneït al firmament del cel.

Beneïu el Senyor, totes les criatures.

Canteu-li lloances per sempre.

Beneïu-lo, àngels del Senyor;

beneïu, cels, el Senyor.

Beneïu el Senyor, immensitats de l'espai;

beneïu-lo, univers del Senyor.

Beneïu el Senyor, sol i lluna;

beneïu-lo, estrelles del cel.

Beneïu el Senyor, pluges i rosades;

beneïu-lo tots els vents.

Beneïu el Senyor, foc i calor;

beneïu-lo, freds i gelades.

Beneïu el Senyor, flocs de neu i gebre;

beneïu-lo, glaç i calamarsa.

Beneïu el Senyor, neus i geleres;

beneïu-lo, dies i nits.

Beneïu el Senyor, llum i tenebres;

beneïu-lo, núvols i llamps.

⁴⁰ Dn 3,.52-88.

Que la terra beneeixi el Senyor,
que li canti lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, muntanyes i turons;
vegetació de la terra, beneeix-lo.

Beneïu, fonts, el Senyor;
beneïu-lo, rius i mars.
Beneïu el Senyor, peixos i monstres marins;
beneïu-lo, tots els ocells.

Beneïu el Senyor, feres i ramats,
canteu-li lloances per sempre.
Beneïu el Senyor, tots els homes;
beneeix-lo, poble de Déu.

Beneïu-lo, sacerdots del Senyor;
beneïu-lo, servents del Senyor.
Beneïu el Senyor, sants i humils de cor;
ànimes i esperits dels justos, beneïu-lo.

Beneïm el Pare i el Fill amb l'Esperit Sant,
cantem-li lloances per sempre.
Sou beneït, Senyor, al cel i a la terra;
glòria i lloança per sempre.
Cantem-li lloances per sempre!

Cantem-li lloances per sempre!

La conversió que Déu demana

-«Veni, tornem-nos-en al Senyor,
el nostre Déu;
perquè és ell que ens curarà;
ell ens salvarà.

Ens tornarà la vida al cap de dos dies,
al tercer dia ens ressuscitarà,
perquè visquem a la seva presència
i coneguem la seva deslliurança.

Anirem darrere del Senyor,
el trobarem així que demanarem per ell,
i vindrà per a nosaltres com la pluja,
com el ruixat que amara la terra.»

-«Què haig de fer amb vosaltres?
-diu el Senyor-.
La vostra pietat és com la boira del matí,
com la rosada que es dissipa d'hora.

Per això, ho he gravat en els profetes;
ho he promulgat amb oracles,
el meu dret ha sortit com el sol:

És la pietat, que jo vull,
no pas els sacrificis;
el coneixement del Senyor,
més que els holocaustos!»

Tornem-nos-en al Senyor, el nostre Déu,
perquè ell ens salvarà!

⁴¹ Os 6,1-6.

Himne al «Senyor-de-l'univers»

El qui bastí al cel tot l'univers,
i ha fundat el firmament amb l'estelada;
el qui toca la terra per modelar-la
i fer-la habitable als homes:

Déu, «El-Senyor-de-l'univers», és el seu nom!

El qui canvia el caos en llum
i el dia, en una nit obscura;
el qui fa brillar Sírius i Orió i tots els estels
i fa que surti i es pongui el sol:

Déu, «El-Senyor-de-l'univers», és el seu nom!

El qui crida l'aigua del mar
i l'aboca sobre la terra;
el qui forma el tro i crea el vent,
que fa estendre els rius sobre les terres:

Déu, «El-Senyor-de-l'univers», és el seu nom!

El qui crea tots els éssers vivents
i els desconcerta amb la seva inaccessibilitat,
però que els estima i se'ls manifesta
i que va amb ells sobre la terra:

Déu, «El-Senyor-de-l'univers», és el seu nom!

Sí, Déu, «El-Senyor-de-l'univers», és el seu nom!

⁴² Am 9,5-6; .5,8-9; 4,13.

Salm de confessió des de les entranyes

Des de la tribulació he clamat a ell,
al Senyor, i m'ha respost;
des de les meves entranyes he cridat auxili,
i vós heu sentit la meva veu!

M'havíeu llançat dins el gorg,
al cor del meu ésser;
m'envoltaven els corrents de la creació
-totes les vostres formes i les vostres criatures-,
han passat sobre meu!

I jo deia: «Etic bandejat
de davant la vostra transcendència.
Ah, no contemplaré mai més
la vostra inaccessibilitat santa!»

Les onades de la creació m'arribaven al coll,
la immensitat m'envoltava;
les criatures se m'entortolligaven al cap
com un adorn per sempre.
Havia baixat al fons dels corrents de les formes,
al món de les imatges d'esclavatge.

Quan ja em veia perdut,
he pensat en el Senyor,
i la meva pregària ha vingut cap a vós,
més enllà de tota forma santa.

⁴³ Jo 2,3-10.

Aleshores m'heu fet pujar de la fossa de la meva pròpia
forma,
Senyor, Déu meu!

Jo, doncs, amb accents de gratitud
us seré una lloança de glòria:
«Del Senyor és la victòria!»

Des de l'abisme clamo a vós, Senyor!

El Bon Pastor

Feu pasturar, Senyor, el vostre poble,
el vostre ramat propi,
que viu desacompanyat a l'erm!
Que pasturin com els dies antics;
com els dies d'antany, feu-nos veure meravelles!

Que els mortals ho vegin,
i, confosos per la poca cosa del poder de l'home,
que els seus cors retornin a vós,
Senyor, el nostre Déu!

¿Qui és, com vós, que llevi la culpa
i perdoni magnànim la infidelitat;
perquè troba gust a ser benigne?

Compadiu-vos de nosaltres,
Anul·leu les nostres culpes,
llenceu al fons de la vostra immensitat
tots els nostres pecats!

Ara i sempre demostreu la vostra fidelitat als homes,
la pietat a les vostres criatures,
com ens ho heu jurat
des dels dies d'antany!

Senyor, vós sou el Bon Pastor,
que doneu la vida per les vostres ovelles!

⁴⁴ Mi 7,14-20.

Bondat de Déu

Bondadós és el Senyor,
gran en la força de perdonar!,
i no deixa impune!

La terra s'acota davant d'ell,
s'acota el món i tots els qui l'habiten.
Qui es manté ferm davant seu?
Qui aguanta la seva presència?

Ell, que és com el foc,
té cura dels qui confien en ell,
quan la riuada es tira a sobre;
perquè ell actua fins a fer net del tot.

¿Quina idea us feu del Senyor,
Déu gelós, capaç d'abrusar-ho tot
en el seu amor?

Per a ell, els poderosos de la terra
són simples bardisses entrelligassades,
passen com la palla seca.

Bondadós sou vós, Senyor;
gran en la força de perdonar!

⁴⁵ Na 1,3 .5-10.

Càntic d'Habacuc⁴⁶

Ve el Senyor a salvar

Senyor, he sentit dir el que havíeu fet,
he vist, Senyor, la vostra obra.
Manifesteu-la al nostre temps,
al nostre temps feu-la conèixer;
no us oblideu de compadir.

S'acosta Déu, el Sant arriba;
la seva glòria cobreix el cel,
i amb la seva majestat omple la terra.
Veniu, Senyor, a salvar-nos!

Jo celebraré el Senyor,
feliç de veure que Déu em salva.
El Senyor sobirà m'ha fet valent,
i amb peus lleugers com els dels cérvols,
m'encamina cap als cims invencibles.

Veniu, Senyor, a salvar-nos!

⁴⁶ Ha 3,2-3.13.18-19.

La resta humil del poble

«Espereu-me -diu el Senyor pel
dia que vindré,
ja que el meu decret és de reunir nacions,
d'aplegar reialmes,
per abocar sobre ells el meu zel;
perquè tota la terra serà devorada
pel foc del meu amor.

Aleshores canviaré el llavi del meu poble
en un llavi purificat,
perquè tots invoquin el Senyor
i perquè el serveixin unànimes.
De totes les bandes de la terra
portaran les oblacions per a mi.

Aquell dia, no t'hauràs d'averkonyir
de cap de les teves accions
amb què m'havies estat infidel,
perquè aleshores llevaré del teu si l'orgull;
ja no seràs més altiu a la meva presència santa,
perquè deixaré enmig teu
un cor humil i modest.»

La petita resta del meu poble
s'empararà en el nom del Senyor;
no faran cap injustícia
ni diran mentides;
no es trobarà a la seva boca
la llengua que enganya;
perquè podran recolzar-se en el Senyor.

⁴⁷ So 3,8-20.

Aleshores cridaràs de goig,
clamaràs, joiós, t'alegraràs;
petita resta, triomfa de tot cor,
car el Senyor regna enmig teu,
no et veuràs més en la infidelitat.

Aquell dia et diran:
«No has de tenir por,
no et deixis caure de braços!
El Senyor, el teu Déu, és enmig de tu
un Salvador poderós;
es transporta per tu d'alegria,
renova el seu amor.

Salta de goig amb cants de joia,
com al dia de festa;
a favor teu ha posat fi al dia d'antany
en què havies estat infidel».

«Jo ho faré amb tu per mi:
salvaré els teus perduts,
i aplegaré els teus esgarriats,
i en faré un motiu de lloança
i un memorial per a tota la terra,
quan canviaré la seva sort.

Aleshores jo, el Senyor, el teu Déu,
regnaré enmig teu per sempre.»

Regneu, Senyor-Déu, enmig de nosaltres per sempre!

Vinguda del Messies

Entusiasme't fort, home de la terra;
 crida de joia, fill de l'Església;
 vet aquí que et ve el teu Rei:
 un deslliurador victoriós,
 humil i muntat sobre un ase,
 sobre un pollí, fill de somera.

Suprimirà la violència,
 que no et salvaria!
 Dictarà la pau als pobles,
 la seva dominació anirà fins a l'extrem de la terra.
 A tu també -per la seva sang d'aliança-
 et soltarà del teu esclavatge.

Torneu, presos que teniu esperances!
 També hi ha avui qui anuncia:
 «Us tornaré el doble!».
 Ja que el Senyor, el vostre Déu,
 farà tornar com les ovelles
 el seu poble cap a ell.

Que n'és, de bo; que n'és, de bonic!
 Ja que el pa del Convit fa créixer els fills
 i el vi de la Nova Aliança sadolla els fidels.
 Hosanna, beneït el qui ve en nom del Senyor!

⁴⁸ Za 9,9-12.16-17.

Càntic de confessió dels pecats

Beneïm el Senyor, el nostre Déu per sempre.

Beneïm el seu nom gloriós
que és per damunt de tota benedicció
i lloança.

Vós sou el Senyor, vós sou l'Únic.

Vós heu fet el cel i tots els seus estols,
la terra i tot allò que hi habita,
els mars i tot allò que hi viu.

A tot això vós hi doneu vida,
i els estols del cel us magnifiquen.

Vós sou el Senyor, vós sou el Déu
que escollireu Abraham.

Vau trobar el seu cor fidel davant vostre
i va fer amb ell l'aliança.

Vós mantinguéreu la paraula,
perquè sou just.

Vós veieu l'aflicció dels homes:

per això heu fet miracles i prodigis
per tal de conduir-los i salvar-los.

Us els heu mostrat de moltes maneres,
i els heu parlat
des del cor.

⁴⁹ Ne 9,5-10.13.16-20.32-33.

Però els homes han estat altius i rebels.
Han refusat d'escoltar,
i s'obliden de les meravelles que heu fet
a favor seu.
D'aquesta manera retornen a l'esclavatge!

Però vós sou un Déu que perdona
compassiu i benigne,
ric en l'amor:
Vós no els heu abandonat,
fins quan es fabriquen déus,
fins quan profereixen grans blasfèmies.

Vós, per la vostra gran compassió,
heu fet que no es despistessin per sempre
i que no els faltés la llum:
els heu donat el vostre Esperit Sant
perquè fossin assenyats.

I ara, Déu nostre, Déu gran,
poderós i inefable,
que gardeu l'aliança i l'amor,
no tingueu per poca cosa totes les nostres penes,
que ens han vingut als homes
perquè hem pecat!

Tots nosaltres hem pecat!

Acció de gràcies

Sou beneït, Déu,
amb tota benedicció pura i santa;
que us beneixin tots els vostres sants
i totes les vostres criatures
per tots els segles.

I sou beneït perquè m'heu omplert de joia,
car ens heu tractat
segons la vostra gran bonesa.

I sou beneït perquè heu tingut compassió
de tots els vostres fills.
Siguiu-los compassiu, Senyor; salveu-los;
i que acabin la seva vida
amb joia i en la vostra gràcia.

Beneït sou vós, Senyor!

⁵⁰ Tb 8,15-17.

L'Església, el Poble de Déu en la diàspora

Que sigui beneït el Senyor,
Déu que viu eternament;
el seu regne dura per sempre.
Ell es compadeix,
i ningú no pot fugir d'ell.

Fills dels homes, enaltiu-lo davant dels altres pobles,
perquè és ell qui ens ha escampat per totes les nacions.
Feu-los conèixer la seva grandesa,
glorifiqueu-lo davant de tots els vivents.

Ell és el vostre Senyor, i el vostre Déu,
és el vostre Pare per sempre.
Ell, compadit de vosaltres,
us reunirà de les nacions on esteu dispersats.

Si us convertiu de tot cor i amb tota l'ànima,
disposats a ser-li fidels,
ell es reconciliarà amb vosaltres,
i mai més no us amagarà la seva pietat.

Veureu el que farà per vosaltres
i proclamareu amb totes les forces el vostre agraïment;
beneireu el Senyor que fa justícia
i enaltireu el rei dels segles.

⁵¹ Tb 13,2-10.

Jo canto la seva lloança,
al país on visc;
proclamo la seva majestat i el seu poder,
al cor d'un poble pecador.

Convertiu-vos, pecadors,
feu el bé a la seva presència;
ell us tractarà amb benvolença
i es compadirà de vosaltres.

Enaltiré el meu Déu, el rei del cel,
celebraré la seva grandesa.
Lloeu el Senyor, tots els seus elegits;
celebreu festes de joia i glorifiqueu-lo.

Pare, compadiu-vos de nosaltres,
i porteu-nos a la unitat vostra!

Càntic de lloança per l'Església

Lloeu el Senyor, tots els seus elegits;
que tothom lloï la seva grandesa,
celebrem festes de joia i glorifiquem-lo.

Donem gràcies al Senyor dignament
i lloem el Rei dels segles,
perquè tinguem la joia que en tu, o Església,
sigui reconstruït el seu poble.

I que tots els dispersats s'alegrin en tu, Església,
i en tu trobin acontentament tots els desgraciats
per totes les generacions.

Una llum esclatant il·luminarà tots els països de la terra.
Molts pobles vindran cap a tu de lluny.
Els qui habiten els punts extrems de la terra
vindran cap al Senyor-Déu.

Generacions i generacions s'ompliran de joia en tu,
i proclamaran el nom de «Poble de Déu»,
elegit per tots els segles.

En tu, seran beneïts els segles.
Aleshores, exultaràs i t'alegraràs dels teus fills;
perquè tots s'aplegaran en tu,
per beneir el Senyor dels segles.

⁵² Tb 13,10-15.17-18.

Feliços els qui t'estimin;
i els qui s'alegrin en tu.
Ànima meva, beneeix el Senyor, el gran Rei.

Aplegueu, Senyor, en la unitat, tots els dispersats
de la vostra Església!

El cant del cristià

Em sé beneït, com a fill, pel Déu Altíssim:
i jo el beneeixo, el meu Senyor, Déu i Pare,
que m'ha conduït amb èxit
a tallar el cap del qui menava la meva ment
-el nostre enemic-.

Perquè l'esperança que he tingut
no s'allunyarà del cor,
que recordarà la força de Déu
per sempre més.

Déu meu, feu que això sigui eternament
la meva comunió d'amor;
que no he pas regatejat la meva vida
per causa de l'abatiment de l'Església
-la Santa Mare!-.

Sinó que he fet front a la nostra caiguda humana,
caminant pel camí dret de l'Evangeli:
amb els pobres, els humils i els pecadors
davant vostre, o Déu meu,
l'U, l'Absolut!

Manteniu, Senyor, la vostra comunió d'amor!

⁵³ Jdt 13,18-20.

A Déu, creador i protector

Dedico al meu Déu un càntic nou:

Senyor, sou gran i gloriós,
és admirable el vostre poder,
sou invencible.

Que us veneri tota la creació.

Per la vostra Paraula, va existir;
per construir-la, enviàreu l'Esperit.
Res no es rebel·la contra la vostra Paraula!

Quan les onades sacsejaren els fonaments de les muntanyes

i les roques es fondran com cera davant vostre,
encara sereu propici als vostres fidels.
El qui creu en el Senyor és gran per sempre.

Us lloem, Pare, per la glòria de la vostra Paraula

i el poder del vostre Esperit!

⁵⁴ Jdt 16,13-16.

Pregària: Manifesteu-vos, Senyor!

Senyor, Senyor, Rei que domineu sobre tot l'univers,
tot està sotmès al vostre poder
i no hi ha qui us pugui resistir,
quan voleu salvar els homes.

Perquè vós féreu el cel i la terra,
i tot el que hi ha d'admirable sota el firmament;
vós sou Senyor de l'univers
i no hi ha qui us resisteixi, Senyor!

Vós sabeu, Senyor, vós ho coneixeu tot:
no podem posar la glòria de cap criatura
per damunt de la glòria vostra, Déu nostre!
Reveleu-vos, doncs, Senyor; manifesteu-vos, Senyor!

Deixeu-vos conèixer, i salveu els homes,
que des del principi són el vostre heretatge
i que vós mateix rescatàreu de l'esclavatge!
Que tinguin la vostra joia
a fi que, vivents eterns,
siguin lloança de la vostra glòria, Senyor.

Reveleu-vos, Senyor, manifesteu-vos, Senyor!

⁵⁵ Est 4,17a-h.

Súplica del poble pelegrí per la unitat

Salveu-nos, Déu de tot l'univers.

Feu que els pagans,
i el poble estranger,
vegin la vostra força.

El que heu fet amb nosaltres va mostrar-los que sou Sant,
mostreu-nos també en ells la vostra grandesa
i que reconequin, com nosaltres,
que ningú no és Déu, fora de vós.

Renoveu els prodigis, repetiu els miracles
d'aquella força magnífica,
d'aquell amor poderós.
Avanceu el moment, feu venir l'hora.

Reuniu totes les nacions,
doneu-los el vostre Regne!
Compadiu-vos dels qui porten el vostre nom,
que anomenen «primogènit» i «germans».

Reuniu-nos i doneu-nos el vostre regne!

⁵⁶ Sir 36,1-5. 10-11.

Pregària per l'Església

Tingueu pietat, Senyor, del poble que porta el vostre nom,
que heu tractat igual que un primogènit.

Tingueu compassió de la vostra Església;
ompliu-la de la vostra lloança,
i el vostre poble, de la vostra glòria.

Doneu testimoniatge a favor de les vostres primeres
criatures.

Compliu les profecies fetes en nom vostre.

Doneu la paga als qui esperen en vós,
que els vostres profetes resultin verídics.

Escolteu, Senyor, la pregària dels vostres servents,
atorgueu la benedicció al vostre poble.

I que tothom, arreu de la terra, reconegui
que vós sou el Senyor, el Déu etern.

Escolteu, Senyor, la pregària dels vostres servents!

⁵⁷ Sir 36,11-17.

Himne de lloança a Déu creador

Beneïu el Senyor per totes les seves obres.

Magnifiqueu el seu nom,
proclameu la seva lloança
amb els cants dels vostres llavis.

Les obres del Senyor són totes molt bones,
totes les seves ordres són completes al seu temps.
No cal pas dir: «¿Què és això? ¿Per què és això?»
Perquè tot és revelat al seu temps.

Es compleix tot allò que ell vol,
no hi ha ningú que pugui impedir la seva salvació.
Les obres de tothom són davant d'ell,
no és possible d'amagar-se del Senyor.

Ell abasta d'un extrem a l'altre de l'eternitat,
res no és sorprenent davant d'ell.
No cal pas dir: «¿Què és això? ¿Per què és això?»
Perquè tot ha estat creat per a la seva manifestació.

La seva benedicció s'ha desbordat com un riu
i com un diluvi ha inundat la terra.
Així les nacions heretaran la seva salvació,
com quan va canviar l'oprobri del seu poble.

Els seus camins són planers per als piadosos,
així com són plens d'ensopecs per als injustos.

⁵⁸ Sir 39,14-16.18-24.27.33-35.

Tot és un bé per als bons,
però per als pecadors es converteix en un mal.

Les obres del Senyor són totes bones,
proveirà a tot el que calgui a la seva hora.
No cal pas dir: «Això és pitjor que allò»,
perquè tot serà reconegut bo al seu temps.

I ara, de tot cor i a plena boca, canteu
i beneïu el nom del Senyor.

Us beneïm, Senyor, per les vostres obres!

Lloança a Déu, omnipotent i omniscient

Vull recordar les obres del Senyor,
i contaré tot allò que he vist.
Per la Paraula del Senyor han estat fetes les seves obres,
i l'obra del Senyor és plena de la seva glòria.

El Senyor ha donat als seus sants
de contar totes les seves meravelles,
que el Senyor totpoderós assegura fermament,
perquè l'univers subsisteixi en la seva glòria.

Ha ordenat les grandeses de la seva saviesa,
perquè és abans dels segles i pels segles;
res no hi ha estat afegit, res no n'ha estat tret,
no necessita cap conseller.

Que en són, de desitjables, les seves obres!,
com una espurna s'han de contemplar.
Tot això viu i resta per sempre,
per a tot el que calgui tot obeeix.

Totes les coses són diferents, l'una de l'altra;
no ha fet res que li falli.
Cada cosa consolida el bé de l'altra,
¿qui es cansarà de contemplar la seva glòria?

Per la Paraula del Sant es mantenen segons el seu decret,
per la seva Paraula tot és ben ordenat.

⁵⁹ Sir 42,15-17.21-25; 43,10.26-33.

Com ponderar les seves obres?, si no acabaríem!
En darrer terme: ell és tot!

On trobaríem la força per a glorificar-lo?
Perquè ell és el Gran, superior a totes les seves obres.
El Senyor és inaccessible, immensament gran,
el seu poder és admirable.

Glorifiqueu el Senyor, exalteu-lo,
tant com pugueu, que encara està pel damunt.
Qui l'ha vist per poder-lo descriure?
Qui el pot glorificar com mereix?

Per damunt de les seves obres, més amagades;
més enllà del tot conegut, i que hem vist;
el Senyor se'ns ha manifestat en el seu Fill,
i ha donat el seu Esperit Sant als piadosos.

Les vostres obres, Senyor, són plenes de la vostra glòria!

Salm d'acció de gràcies

Us vull donar gràcies, Senyor, Rei,
us vull lloar, Déu, Salvador meu;
dono gràcies al vostre nom.
Perquè heu estat per a mi un protector i un socors,
i m'heu alliberat de la ruïna,
segons l'abundor de la vostra misericòrdia
i del vostre nom.

Les moltes afliccions que he patit
m'envoltaven per tots costats,
i ningú no em socorria.
Aleshores em vaig recordar, Senyor,
de la vostra misericòrdia,
de la vostra obra des de sempre,
que aixequen els qui esperen en vós, i els salveu.

Vaig invocar el Senyor, Pare del meu Senyor,
perquè no m'abandonés als dies de l'angoixa,
als temps dels orgullosos i de l'abandó.
I la meva pregària fou escoltada:
em salvàreu,
em deslliuràreu del temps dolent.

Per això, us donaré gràcies i us lloaré,
i beneiré el vostre nom, Senyor:
el cantaré amb acció de gràcies.

Us lloem, o Déu, Pare de Nostre Senyor Jesucrist!

⁶⁰ Sir 51,1-3.7-8.10-12.

Pregària per la Saviesa

Déu dels pares i Senyor de bondat,
que ho heu creat tot amb la vostra Paraula,
que per la vostra Saviesa formàreu l'home,
perquè fos amo del que vós vau crear,
i governés el món amb santedat i justícia,
i dictés sentències amb rectitud:
doneu-me la vostra saviesa.

No m'exclogueu dels vostres servents.
Perquè jo sóc el vostre esclau,
nascut de la vostra esclava,
incapaç de comprendre els judicis i les lleis.
Si n'hi hagués cap de perfecte,
al capdavant, entre els homes,
el tindrien per no res
si li faltava la saviesa que ve de vós.

Amb vós hi ha la Saviesa, que coneix les vostres obres,
que era present, quan creàveu el món,
i sap què us és plaent,
i què és segons els vostres manaments.
Feu-la brollar en el meu cor,
envieu-la des de la vostra glòria.

Que estigui al meu costat ajudant el meu esforç,
i jo conegui què us agrada.
Perquè ella ho sap tot i tot ho comprèn.
i em guiarà prudentment en les meves empreses
i amb el seu poder gloriós em guardarà.
Llavors les meves obres seran acceptables.

⁶¹ Sv 9,1-12.17-18.

¿Qui hauria conegut el vostre voler,
si vós no haguéssiu donat la saviesa,
i no haguéssiu enviat el vostre Esperit Sant?
D'aquesta manera van ser redreçats els camins
dels qui viuen a la terra,
els homes aprengheren allò que us és plaent,
i la Saviesa els va salvar.

Doneu-me la Saviesa, que ens ve del vostre Fill!

L'oració del Senyor⁶²

«Pare nostre»

Fidels al manament del Senyor,
diem, tal com ho hem après d'ell:

«Pare nostre del cel,
manifesteu la vostra glòria
fent que vingui el vostre Regne,
duent a terme el vostre Pla d'amor
a la terra, tal com ho feu al cel.

Doneu-nos avui el pa que ens cal;
perdoneu-nos tota culpa
com nosaltres hem perdonat els qui ens han ofès;
i no ens deixeu caure a la Temptació,
ans guardeu-nos de pactar amb el Maligne».

Car a vós us pertanyen el Regne, el Poder
i la Glòria per sempre.

⁶² Mt 6,9-13.

Proclamació del Regne de Déu

Feliços de la joia del Pare, els qui tenen
l'esperit pobre,
perquè d'ell és el Regne de Déu.

Feliços de la joia del Pare, els humils de cor,
perquè en ells es realitzen les esperances
dels homes i les promeses de Déu.

Feliços de la joia del Pare, els qui ploren,
perquè d'ells és el consol de la joia de Déu.

Feliços de la joia del Pare, els qui tenen
fam i set de ser justos,
perquè els sacia la plenitud de Déu.

Feliços de la joia del Pare, els compassius,
perquè en ells hi ha la compassió de Déu.

Feliços de la joia del Pare, els nets de cor,
perquè veuen Déu.

Feliços de la joia del Pare, els qui porten la pau,
perquè seran reconeguts fills de Déu.

Feliços de la joia del Pare, els perseguits
per causa de la justícia del Regne,
perquè d'ells és el Regne de Déu.

⁶³ Mt 5,3.12.

Feliços de la joia del Pare, quan ens insultin
i ens persegueixin i diguin falsament
tota mena de mals contra nosaltres,
per causa del Crist;
alegrem-nos i celebrem-ho,
perquè la nostra recompensa és gran en Déu.
(Que així és com van perseguir els profetes i el Crist
que ens han precedit.)

Altres benaurances que es troben en el Nou Testament

Feliç el qui llegeix i feliços els qui escolten
les paraules de la Revelació
i guarden les coses que hi ha escrites,
perquè coneixeran la Revelació de Jesucrist
que Déu li donà per mostrar als seus servents
i que es fa ja present.

(Ap 1,3)

Feliç el qui guarda les paraules profètiques
de la Revelació,
perquè veurà realitzar-se les coses
que han de passar de pressa,
i no el sorprendrà el Senyor que ve de pressa.

(Ap 22,7)

Feliços els qui escolten la paraula de Déu
i la guarden,
perquè són mare i germans de Jesús.

(Lc 11,28; 8,21)

Feliços els qui, sabent les coses de Jesús,
les compleixen,
perquè els deixebles seran com el Mestre;
seran iguals que Jesús.

(Jn 13,16-17)

Feliços els qui creuran sense haver vist Jesús,
perquè posseiran el misteri de la persona de Jesús,
i esdevindran fills de Déu.

(Jn 20,29; 1,12)

Feliços de la joia de Jesús, els senzills,
perquè els seus noms són inscrits al cel,
i reben del Pare tot coneixement i tot poder.

(Lc 10,20-21)

Feliços els ulls que hi veuen des del cor de deixeble
i les orelles que hi senten en el cor de deixebles,
perquè en ells es compleixen les aspiracions
de tots els profetes i les de tots els justos.

(Mt 13,16-17; Lc 10,23-24)

Feliç el qui, mogut pel Pare, confessa
que Jesús és Fill de Déu,
perquè en ell hi ha la fe i la fidelitat
de tota l'Església del Crist.

(Mt 16,17-18)

Feliç el qui s'alegra que Jesucrist sigui anunciat,
perquè això li aporta la salvació i un augment de joia.

(Fl 1,18-19; 1Jn 1,4; Jn 3,30)

Feliç el qui suporta la temptació,
perquè una vegada n'haurà triomfat,
rebrà la corona de vida que el Senyor
ha promès a aquells qui l'estimen.

(Jm 1,12)

Feliços els qui sofreixen amb paciència
i amb un cor ferm posat en el Senyor,
perquè es compleixen en ells els sofriments
i la paciència dels profetes,
i es revela en ells la misericòrdia
i clemència de Déu.

(Jm 5,10-11)

Feliços els qui pateixen per causa de la justícia evangèlica,
perquè és millor sofrir, fent el bé
-si aquesta és la voluntat de Déu que
no pas fent el mal,
i així es manifesta més clarament l'esperança
posada en el Senyor
i la manera de viure en el Crist.

(1Pe 3,14-17)

Feliç el qui se sacrifica per la fe dels germans,
perquè, en retorn, rebrà la mateixa
joia dels germans, que s'alegraran amb ell.

(Fl 2,17-18)

Feliços els ultratjats pel nom del Crist,
perquè l'Esperit de la Glòria, que és l'Esperit de Déu,
reposa damunt d'ells.

(1Pe 4,14)

Feliç el qui no s'escandalitza del Crist,
perquè no es frustrarà en ell el disseny de Déu,
i la Saviesa serà justificada
en ell com a fill seu.

(Lc 7,23.30-35; Mt 11,6-19)

Feliç el qui no dubta de si mateix
quan examina allò que ha de fer,
perquè obra segons la convicció de la fe,
i tot esdevé pur al seu cor.

(Rm 14.22.20)

Feliços els qui renten els seus vestits
en la sang de l'Anyell,
perquè podran tenir dret sobre l'arbre de la vida,
i podran entrar a la ciutat santa del cel.

(Ap 22,14; 7,14)

Feliços els servents que tenen el cos cenyit
i els llums encesos,
bo i esperant el seu Senyor que torni de les noces,
i que quan arribi els trobi vetllant,
perquè els farà seure a la seva taula i els servirà.
(Lc 12,35-37)

Feliços, encara més, si venint el Senyor
a la segona i tercera vetlla de la nit,
els troba així,
perquè la vinguda del Fill de l'Home serà
llur recompensa gran, mai frustrada,
i no els serà mai presa la seva intimitat.
(Lc 12,38-40)

Feliç el qui vetlla sense treure's de sobre els vestits,
quan vingui el Senyor com un lladre,
perquè no se n'haurà d'anar tot nu
i no en serà confós,
sinó que, revestit de vestit blanc,
rebrà el Senyor que entrarà a casa seva
i menjarà amb ell, i ell amb el Senyor.
(Ap 16,15; 3,4-5.20)

Feliç el servent fidel i prudent que el Senyor,
quan vingui, el trobi distribuint el pa del Regne
als fills de l'Església,
perquè se li donarà la plena possessió
i administració del misteri de Déu.
(Mt 24,46-47; Lc 12,43)

Feliços els qui són convidats al banquet
de les noces de l'Anyell,
perquè, igual que l'Esposa, se'ls concedeix
de poder vestir-se de lli ben blanc, esplèndid,
que són les bones obres dels sants.

(Ap 19,8-9)

Feliç el qui, fent un convit, hi crida pobres,
esguerrats, coixos, cecs,
perquè no li'n poden recompensar,
i li serà recompensat en la resurrecció dels justos.

(Lc 14,13-14)

Feliços els pobres, esguerrats, cecs, coixos
i els pagans que acullen la invitació
d'entrar al Regne,
perquè ells menjaran del Sopar del Senyor
al Regne de Déu.

Lc 14,15-21.23-24)

Feliç el pecador que es converteix,
perquè completa la joia del cel
i la dels àngels de Déu.

(Lc 15, 7-10)

Feliços els qui tenen la joia messiànica⁶⁴,
perquè proclamen la joia de la salvació en la fe⁶⁵,
i la joia de Crist ressuscitat és totalment⁶⁶
compartida per ells en ell.

⁶⁴ Lc 1,14.28.44.47; 2,10; Jn 15,11; Mt 25,21.23; Ac 2,46; 16,34.

⁶⁵ Ac 5,41; 8,8.39; 11,23; 13,48.52; 15,3.31; 16,34.

⁶⁶ Jn 17,13; 1Jn 1,4; 2Jn 12; Fl 4,4.

Feliços de la joia del Pare, els qui han fet el bé a Jesús,
en la mesura en què ho han fet
a un dels seus germans tan petits,
perquè rebran en herència el Regne
preparat per a nosaltres
-des de la Creació del món-
i aniran a la Vida eterna.

(Mt 25,34.40.46)

Feliços els qui moren en el Senyor,
perquè reposen dels seus treballs,
ja que les seves obres els acompanyen.

(Ap 14,13)

Feliç i sant el qui participa en la primera resurrecció,
perquè la segona mort no té poder sobre ell,
sinó que serà sacerdot de Déu i del Crist,
i regnarà amb ell per sempre.

(Ap 20,6)

Feliç el qui ha cregut que es complirà
tot allò que li ha estat dit
de part del Senyor,
perquè, des d'ara, totes les generacions
proclamaran la seva benaurança
per les meravelles que ha obrat en ell el Totpoderós!

(Lc 1,45.48-49)

Feliços de la joia del Pare, els solitaris
que viuen en la unitat,
perquè realitzen la seva semblança amb Déu.

(Evangeli copte de sant Tomàs, S. II)

Himnes des del desert i la presó

Aquests darrers dies, des del fons de la meva presó,
on he sabut de nou les vostres obres, o Crist!,
igual que aquells primers dies des del si de la mare
on vaig sentir que vós éreu,
us pregunto ara, Senyor Jesús:
«No sou vós, El-qui-ha-de-venir?»
«És que podem esperar-ne un altre, que ens alliberi?»

M'envieu la benaurança joiosa de no escandalitzar-me
de vós;
ni ara, que tot declina a l'entorn meu,
ni abans en el desert i en el Jordà,

⁶⁷ * El Càntic de sant Joan Baptista s'ha bàsicament desenvolupat conforme al següent ordre de lcs referències bíbliques:

Mt 11,2; Lc 1,41.44; Mt 11,3.6; Jn 3,29-30; Lc 1,80; Jn 1,32-34; Lc 1,44; Jn 1,32.34; Lc 4,18; Jn 1,33-34.29.36; Jn 3,29-30.

Cant I: Lc 1,7-13; Ef 2,25-26.37.38; Lc 1,13.62.64.72.66; Lc 1,15-17; Mt 11,10; Lc 1,13.16-17.41-44; Lc 1,14-19; Lc 1,15-17.76-79; Mt 11,14;17,11-13; Lc 1,80; 3,12; 7,24 ss.

Cant II: Mt 3,1/Mc 1,4; Mt 11,7-8 (Lc 7,24-25); Lc 3,2; Mt 11,9; Lc 1,76; 7,26; Mt 11,14; 17,10-11 (Lc 1,17; Jn 1,21); Mt 3,1-10 (Lc 1,16-18.76-79); Mt 3,11-17; Jn 1,29-36; Lc 3,19-20; 7,24; Mt 14,3-5.8-12 p; Lc 1,77; Mt 11,4-6 p; Lc 1,78-79; Lc 1,17.79.76; Mt 11,10.14; Mt 3,3/ Mc 1,2/ Mt 11,10 p/Jn 1,23; Lc 3,4-6; Mt 3,2/Jn 1,19; Mt 3,1.6; 11.19; Mc 1,4; Ac 13,24; 19,4; Lc 3,15; Jn 1,9; Ac 13,25; Mt 17,12; Jn 5,35; Mt 3,13-15; Jn 1,29 (Is 53,12); Lc 3,10-14; 7,29; Lc 3, 11-13; 7,29-30; Mc 1,8 p; Mt 23, 22-26; Mt 9,10,13/Lc 7,39; 18,9-14; Mt 22,23; Ac 23,8; Mt 21,32/Lc 7,29-30; Mc 1,7/Lc 3,16/Ac 13,25; Mt 3,7-12/Lc 3,16-17; Ac 1,5.11.16; 10,37; Mt 3,14; Jn 3,27; 10,41; Lc 3,15; Ac 13,25; Jn 1,19.

Cant III: Mt 11,18; Jn 5,33; Ef 1,7-8; Jn 1,6-7.8; Jn 10,41-42/Ac 19,4; Jn 5,35; 1,8-9.20-26; Lc 3,21; Jn 1,32; 3,34; Mt 3,17; Jn 1,33-34.20.27; Mc 1,7/Lc 3,16; Jn 1,30.15.31; Jn 1,29.36; Jn 1,31; Mt 3,12; Jn 5,34.36.32-33; 10,41; Jn 3,30; 5,35; Ef 1,7-8.

Cant IV: Lc 9,19; 3,15/Mt 16,14; 17,12-13 p; Jn 3, 27-28; Ef 1,15.30; Jn 3,29-30.25-26; 4,1; Mt 9,14; Jn 1,35.40 (cf Ac 19,3;18,35); Jn 1,36; 3,30; Mt 11,2-3/Lc 7,18-20; Mt 11,11,16-19; 17,10-13; Jn 3,30; Mt 11,4-6/ Lc 7,22-23; Ac 13,25; Mt 17,10-13/ Mc 9,11-13; Mt 14,1-12 p (Mc 9,13); Mt 3,13-15; 11,3; 3,14; 11,11.13; 21,25; Jn 3,20...

on m'omplí de joia l'Esperit i la vostra veu;
com tampoc, al principi, les estretors del si
que em portava
no m'impediren de saltar ben joiós.

Oh, ben cert, vós sou el Messies, en qui reposa
l'Esperit Sant;
vós sou l'Esperat, que ens allibera i ens salva;
vós qui ens porteu el Regne i l'Esperit;
vós sou l'Anyell de Déu i el Fill del Pare!

Reclòs, em sé totalment dependent de vós: en el meu ésser,
en la meva missió i en el meu destí.
I la meva joia és, ara, ben completa.
Vet aquí el meu càntic: el de l'amic a l'Amat,
a l'Espòs en esposalles.

Cant I: Els preludis del Precursor

D'abans de formar-me al ventre estèril de la mare,
vós, o Déu, m'heu conegut.
Fruit de la pregària sacerdotal del meu pare
de veure realitzades les antigues esperances
fundades en les promeses i profecies;
el meu nom, imposat per l'àngel,
conservat en el cor emmudit de Zacaries,
el meu pare sord i mut,
i proclamat per la meva mare i el pare, que ja ha retrobat
la veu de la fe per beneir-vos,
o Déu, el meu nom recorda que «Jahvé
ha concedit gràcia»
i que «vós obreu bondadosament».

Amorosament, la vostra mà, Senyor, era amb mi.
Abans que sortís del si matern, m'havíeu posat a part:
m'heu omplert de l'Esperit Sant i m'heu fet
precursor del Crist;
em cridàreu pel meu nom i m'iniciàreu en la missió.

Mogut per l'impuls de l'Esperit, en la foscor,
vaig poder reconèixer-vos, Senyor Jesús,
que veníeu portat pel si virginal de Maria,
i vaig saltar d'entusiasme dins les entranyes
d'Elisabet, la mare,
compartint amb ella la revelació dels misteris divins.

I, aleshores, en mi tots començàveu ja a tenir la joia
dels temps messiànics,
i en el meu naixement vessàreu gràcia a tothom,
i, en mi mateix, la bondat vostra desbordava.
Començava, llavors, a ser el profeta dels temps acomplerts
i escatològics,
el «Profeta de l'Altíssim», com en proclamà el meu pare.

Creixia i m'enfortia en el meu esperit,
i, noi encara, estava als deserts, retirat i recollit,
meditava la Llei i els Profetes,
i esperava la il·luminació que ens vindria
de l'Esperit vostre,
i la purificació i la santificació escatològica
per obra de l'Esperit Sant,
fins al dia de la meva manifestació a Israel.

Cant II: Profeta i més que profeta

Home del desert, jo el sóc!

En el desert, la canya -resseca pel sol- sacsejada
pel vent s'esmicola!,
i els vestits delicats i sumptuosos es malmeten,
s'esfilagarsen i es desfan, deixant-te nu del tot!
La solitud m'unificà els sentits, el cor i l'esperit.

Ocult en el desert, «monjo» vaig aprendre a escoltar-vos,
o Esperit de Jahvè,
que m'ensenyàreu a contemplar; a mirar i a veure-us,
i el meu cor, amb aparences d'austeritats,
es féu humil i benigne;
capaç d'entusiasmar-se amb efusions de dolcesa
per als senzills i pecadors,
amorosit amb la joia inefable per a vós, o Crist:
l'Anyell de Déu que pren sobre seu el pecat del món
i l'en treu fora,
l'Amic dels homes i l'Espòs de l'Església:
la Humanitat salvada.

«**M**onjo» silenciós, vós em concedíreu el do
de la vostra Paraula al desert.
Així, en la solitud, vaig descobrir ensems
la seva pròpia identitat,
i la vostra, o Crist Jesús!

Era «profeta» i «més que profeta», com vós m'anomenàreu,
«Elies en esperit», vaig complir la seva doble missió:
la de preparar el poble amb la conversió
i la de manifestar el Messies a Israel.

Vaig comprendre: la meva missió profètica
no era tant la de denunciar les situacions d'injustícia
- tot i que això m'ha valgut l'empresonament
i, probablement, la mort com
la de proclamar la joia messiànica de l'alliberament
que ens porteu vós, o Crist!
«Convertir els cors, perquè els descreguts tinguin
sentiments justos»,
és el previ pas «a fi de preparar al Senyor
un poble ben disposat»,
tal com l'àngel digué amb justesa al meu pare Zacaries.

De «monjo» avesat a no parlar,
amb un cor tot ell fet orella, ull i boca,
vaig esdevenir «la Veu d'un que crida en el desert»:
«Prepareu la ruta del Senyor, aplaneu-li els camins.
Tota vall serà aixecada,
tot serrat i turó serà abaixat,
els llocs pendents es convertiran en plana,
i els escabrosos, en camins anivellats,
i tothom veurà la salvació de Déu».
«Convertiu-vos! Que el Regne de Déu és a la vora!»

Em preguntaven els jueus, Senyor: Qui sóc jo?
Sé ben bé qui sóc jo;
com sé molt bé qui sou vós, Jesús.

L'Home que introdueix els homes a l'espera
del Regne de Déu:
jo, Precursor vostre, o Crist alliberador,
m'estimava els meus germans pecadors
i feixucs d'injustícies.
El meu baptisme els portava el perdó, la penitència
i la conversió del cor,

camí per a rebre el do inestimable del vostre Esperit Sant,
ritu d'entrada al grup dels «anawim»:
dels qui es convertien de cor al Senyor
i dels qui ho esperaven tot d'ell;
era l'admissió dels humils i sofrents al nou poble de Déu:
la futura Església vostra, o Crist, Anyell i Espòs!

Dins meu, el cor se'm trasbalsà aquell dia,
que vós us presentàreu a mi perquè us bategés!
«Sóc jo que hauria de ser batejat per vós,
¿i vós, veniu a mi?» -vaig oposar-me-.
Recordo la resposta: «Deixa'm fer, ara;
és així com ens convé dur a terme tota justícia»:
el pla del Pare!
Aleshores us vaig deixar fer! Vós, l' «Anaf» (el «Pobre»),
el qui portava els pecats de tots,
el qui volia ser comptat entre els infidels i sofrents!

Em sabia jo un home de cor, i molt benigne,
fins i tot tímid amb la munió del poble humil
que se m'acostava.
Amb esperit ample, sols els exigia la misericòrdia
i la justícia:
«Qui tingui dues túniques, que en doni al qui no en té,
i qui tingui menjar, que faci el mateix.»
«No exigiu més del que està prescrit.»
«No maltracteu ningú ni feu falses denúncies,
i acontenteu-vos amb la vostra soldada.»
«No frustreu en vosaltres mateixos
el designi amorós de Déu,
reconeixeu-lo, escoltant la meua veu
i rebent el baptisme que us dono.»
«l'espereu el qui us batejarà amb l'aigua
i en l'Esperit Sant;
... aneu-hi!»

Sí, ben cert, em mostrava dur i amenaçador
amb els fariseus,
que, meticulosos i formalistes, negligien la justícia
i la misericòrdia,
i es tenen per justos i menyspreen els pecadors;
i amb els saduceus -i també el rei- oportunistes
i ambiciosos,
que es preocupen del propi benestar i ambicions terrenes,
incrèduls de les coses de l'esperit i del més enllà
i que neguen la resurrecció,
i no admeten la tradició dels llibres sagrats,
-fora de la Llei acceptada fredament i sense esperit-.

Enardit per llur incredulitat, els amenaçava
amb la ira i el foc:
«Cria d'escurçons, ¿qui us ha ensenyat a fugir
de la ira que s'acosta?
Feu, doncs, un fruit propi de la conversió,
i no penseu que podeu dir-vos:
«Tenim per pare Abraham»,
perquè jo us dic que Déu pot fer sortir fills a Abraham
d'aquestes pedres.
Ja la destal és posada a l'arrel dels arbres:
tot arbre que no dóna bon fruit serà tallat i llençat al foc.
Jo us batejo ara amb aigua perquè us convertiu;
però aquell qui ve darrere meu, és més fort que jo,
tant, que no sóc digne de portar-li les sandàlies
ni d'ajupir-me als seus peus;
ell us batejarà en l'Esperit i el foc.
A la mà, té la pala per ventar la seva era;
aplegarà el seu blat al graner
i cremarà la palla amb un foc que no s'apaga».

Res no obliga la missió profètica a fiscalitzar la justícia;
no li basta denunciar,
tampoc no li escau atribuir-se l'acció alliberadora,
-no ha fet cap miracle!, han dit de mi-,
ans li pertoca particularment de testimoniar allò
que li ha estat donat del cel,
allò que ha vist i sentit en el reialme de l'Esperit.

Tot obeint-vos, fidel a la missió rebuda,
fou així com vaig portar els homes a l'expectació.
Ara, bé podria donar-los el testimoniatge
decisiu i definitiu
que els alliberaria tots!

Cant III: L'home del testimoniatge

Pres, llavors, Senyor Jesús, d'un entusiasme inefable
ni imaginat pels humans
l'Esperit em transformà en l'Home del testimoniatge.
En això, jo m'hi reconec:

Enviat de vós, o Déu meu,
vaig venir al món com a testimoni
a testimoniar de la Llum,
a fi que tots creguessin.
No era jo la Llum;
era, només, la llàntia que crema i fa llum
-talment que els homes van consentir d'entusiasmar-se
un moment amb la meva claror-.
Jo havia de testimoniar de la Llum,
aquella Llum veritable que ja existia,
i que, venint ella al món, il·lumina tot home!

Reconeixent-ho, com dubtar-ne?

«Jo no sóc el Messies. Ni Elies tampoc no el sóc ni el Profeta», de qui Moisès havia parlat.

«Jo sóc la veu d'un que clama en el desert: aplaneu el camí del Senyor.»

«Jo batejo amb aigua; però enmig de vosaltres
-els deia-
ja hi ha aquell qui vosaltres no coneixeu.»

Jesús, Senyor, però jo mateix ¿quin coneixement tenia de vós?

No, jo no us coneixia tampoc, en un cert nivell de demostració profètica.

Per a això, em calia la darrera declaració de l'Esperit, que em parlava en el desert; em calia l'última demostració del Pare, que em parlaria en el Jordà.

El qui em va enviar a batejar amb aigua em va dir:

«Aquell damunt del qual veuràs davallar i posar-se l'Esperit, aquest és el qui bateja en l'Esperit Sant».

I en la vostra pregària silenciosa al Pare -allà a les aigües-

us vaig reconèixer, Jesús,

quan el cel s'obrí...: que n'estàveu de transfigurat, Senyor!

I vaig veure l'Esperit que davallava

i es posava damunt vostre permanentment i sense límit.

I vingué del cel la veu:

«Aquest és el meu Fill, l'Estimat, en qui tinc posada la meva complaença».

Cert, i jo, que ho he sentit, i ho he vist,

he testificat que «aquest és el Fill de Déu», vós, Jesús.

Sí, i m'era dolç al cor de reconèixer la veritat vostra
als jueus!

«Aquest és aquell de qui vaig dir:
el qui ve darrere meu, de qui no sóc digne de deslligar
la corretja de la sandàlia,
m'ha passat al davant, perquè era primer que jo»,
en dignitat, i per la seva existència abans del temps,
en el si del Pare.

Però, si he vingut a batejar amb aigua
és perquè ell fos manifestat a Israel i al món:
«Mireu, l'Anyell de Déu que pren sobre seu
el pecat del món!»

Únic, Fill i Anyell, us havia vist i us havia reconegut!,
¿què em quedava encara per dir-los?
El testimoniatge que vaig donar de vós, Senyor Jesús,
-revelant qui éreu vós-
junt amb l'anunci del baptisme en l'Esperit Sant,
fou el punt on culminava la missió que jo tenia
rebuda de Déu.

Sé que vós, Jesús, no depeneu d'un testimoniatge humà;
vós teniu un testimoniatge més gran que el meu:
el del Pare que us ha enviat, i que obra amb vós
i per vós.

Així i tot, el meu testimoniatge era verídic,
perquè responia a la veritat vostra;
i a mi m'omplia el cor de joia de donar-lo,
fins a eclipsar-me a la vostra i en la vostra llum,
fins a minvar-me a la vostra i en la vostra grandesa.

Cant IV: L'home lligat al Crist

Finalment, minvant, desapareixent, he esdevingut
l'Home lligat a vós, o Crist,
en vida i en mort!

Ignorat, amic de l'Espòs, no m'he engelosit de vós, Jesús.
Sé que l'home no pot atribuir-se res, si no li ha estat
donat del cel.

Els mateixos deixebles meus són testimonis que vaig dir:
«No sóc jo, el Messies, sinó que he estat tramès
davant seu».

Tinc ben plena la joia de participar en les vostres
esposalles, o Crist:

«Qui té l'esposa és l'Espòs,
però l'amic de l'Espòs, que es troba allà i el sent,
s'entusiasma de goig en sentir la veu de l'Espòs.
Aquesta meva joia, doncs, és ara ben completa»,
i ningú no me la treu! La joia d'escoltar-vos!

L'escolta, implica atenció i obediència
i la benaurança de no escandalitzar-se:
«Sortós aquell qui no s'escandalitzarà de mi»
-hàvieu dit als meus deixebles, més promptes
que jo mateix
d'escandalitzar-se de la vostra actitud, Crist Jesús-.

La meva, era joia d'amic i de precursor; joia de cedir-vos
el lloc i els deixebles.

He empès els millors dels meus a seguir-vos
darrere vostre:

«Mireu l'Anyell de Déu», vaig dir-los;
i als qui estaven gelosos de mi:

«Cal que ell creixi i que jo minvi»,
i als recalcitrants i temorencs, us els vaig enviar
a preguntar-vos:
«¿Sou vós El-qui-ha-de-venir,
o n'hem d'esperar un altre?»

De veres, jo sabia que els petits del Regne del Cel
són més grans que jo mateix,
perquè la seva missió és molt més gran que la meua
de precursor vostre.
L'època nova del Regne és incomparablement més gran
que la precedent
-la de les promeses i esperances-.

Encara que, des que jo mateix l'he anunciada,
el Regne de Déu no troba més que violències!
I, ara, en la presó, objecte d'aquesta mateixa violència,
tinc sempre ben plena la meua joia,
que em converteix en la Veu que s'apaga
en favor de l'home de cor silenciós que acull
la bona nova evangèlica,
proclamada per vós, la Paraula!

De la meua cursa, trobant-me en vista de la meta,
descobreixo el més gran do rebut inestimable;
haver esdevingut el que sóc ara mateix:
l'Home-presagi dels sofriments vostres, o Crist!
No m'han reconegut i han fet de mi
tot el que han volgut els homes!,
igual que a vós mateix!,
«tal com ha estat escrit», de vós i de mi, Crist Jesús!
Amén. Al·leluia!

És així, confiadament, silencios i sense revolta,
que accepto aquesta situació meva
i m'accepto a mi mateix,
igual que us accepto a vós, Jesús, i la vostra acció.
Com si em trobés només al llindar del vostre misteri
i en la proximitat de la vostra persona,
quan en realitat la fe en vós fa que valori granment
la meva sort privilegiada:
de precursor, de testimoni i de senyal.
Oh, Anyell, alliberador de les nostres situacions de pecat,
l'Ungit, que ens bategeu i ens doneu sense mesura
el vostre Esperit Sant,
el Fill de Déu, que ens porteu el Regne
i ens introduiu al Pare.

Unificat a la vostra sort, sento que en mi mateix
jo avanço la vostra Pasqua:
allò que em dóna sentit,
i la Pentecosta de l'Esperit Sant:
allò que em completa.

Exultació de l'ànima en el Senyor

La meva ànima magnifica el Senyor,
i el meu esperit celebra Déu que em salva,
perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa.

Des d'ara totes les generacions
em diran benaurada,
perquè el Totpoderós obra en mi meravelles.

El seu nom és sant,
i l'amor que té als qui creuen en ell
s'estén de generació en generació,
a tots els qui el temen.

Les seves obres són potents:
dispersa els homes de cor altiu,
derroca els poderosos,
i exalça els humils.
Omple de béns els pobres,
i els rics se'n tornen sense res.

Ens ha estimat, a nosaltres, els seus servents
com ho havia promès als nostres pares;
s'ha recordat del seu amor a Abraham
i a la seva descendència per sempre.

⁶⁸ Lc 1,46-55.

Exultació messiànica: Acció de gràcies per la redempció

Beneït sigui el Senyor, Déu nostre.
Ha visitat el seu poble i l'ha redimit.
Fa que s'aixequi un Salvador poderós
enmig de nosaltres,
corn ho havia anunciat, de temps antic,
per boca dels seus sants profetes.

Així ens salva,
mogut per l'amor que el fa fidel als nostres pares,
i pel record de l'aliança santa,
que jurà al nostre pare Abraham,

prometent de concedir-nos que,
sense por, lliures,
li donem culte amb santedat
i justícia tota la vida.

I anirem al davant del Senyor
a preparar els seus camins.
Farem saber al poble que li ve la salvació,
el perdó dels seus pecats,
per l'amor entrançable del nostre Déu.

Perquè ens estima,
ens ha visitat El-qui-ve del cel,
per il·luminar els qui viuen a la fosca,
a les ombres de la mort,
i guiar els nostres passos per camins de pau.

⁶⁹ Lc 1,68-79.

Càntic de Simeó⁷⁰

Jesús, llum de les nacions i glòria del món

Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent
se'n vagi en pau, com li havíeu promès.

Els meus ulls han vist el Salvador
que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles;
llum que es reveli a les nacions,
glòria del vostre poble i del món.

⁷⁰ Lc 2,29-32 .

La joia del secret de Jesús i la seva invitació

Us donem gràcies, Pare, Senyor del cel i de la terra,
perquè heu amagat les coses del Regne als savis i entesos,
i les heu revelades als senzills.
Sí, Pare, perquè així us ha plagut a vós.

Tot ha estat donat al Crist pel seu Pare,
i ningú no coneix qui és el Fill, sinó el Pare,
i ningú no coneix qui és el Pare, sinó el Fill,
i aquell a qui el Fill el vol revelar.

Sortosos nosaltres, que veiem el que veiem,
i sentim el que sentim.
Perquè molts han desitjat de veure el que nosaltres veiem,
i no ho veieren,
i sentir el que sentim,
i no ho sentiren.

Sortosos nosaltres, que hem anat al Crist
cansats i afeixugats,
i Jesús ens ha alleugerit.
Hem pres el seu jou damunt nostre
i ens hem fet deixebles seus.

Que ell és benigne i humil de cor,
i les nostres ànimes en ell han trobat repòs,
perquè el seu jou és suau
i la seva càrrega, lleugera.

Entusiasmats en l'Esperit Sant,
us donem gràcies, Pare, per les vostres decisions!

⁷¹ Lc 10,21-24; Mt 11,28-30.

**Himne al Verb de Déu:
Preexistència del Fill de Déu i la seva encarnació**

Al començament, existia el Verb
i el Verb estava amb Déu,
i el Verb era Déu.
Estava amb Déu al començament.

Totes les coses han vingut a l'existència
per mitjà d'Ell,
i ni una sola de les que han vingut a l'existència,
no hi ha vingut sense Ell.
En Ell hi ha la Vida,
i la Vida és la Llum dels homes.

I la Llum resplendeix enmig de les tenebres,
sense que les tenebres l'hagin poguda atènyer mai.
I aquesta Llum vera, venint al món,
il·lumina tot home.
Era present al món,
i per mitjà d'Ella el món havia vingut a l'existència.

Però el món no la reconegué en Jesucrist,
i aquest vingué a casa seva,
però els seus no l'acolliren.
Però a tots els qui el reberen va donar poder
d'esdevenir fills de Déu,
als qui creuen en el seu nom.

⁷² Jn 1,1-5.9-14.16-18

Ell, que ha nascut,
no pas de la sang,
ni del voler carnal
ni del voler de l'home,
sinó de Déu.
El Verb es va fer carn
i posà entre nosaltres el seu tabernacle.

I podem contemplar la seva glòria,
glòria que té del Pare
com a Fill únic, ple de gràcia i de veritat.
Cert, de la seva plenitud, tots n'hem rebut,
i gràcia per gràcia,
perquè la gràcia i la veritat ens han vingut
per Jesucrist.

I Déu, ningú no l'ha vist mai,
si no és l'Unigènit, que és al si del Pare.
Ell és qui l'ha revelat,
i al si del Pare, és Ell qui hi ha conduït.

I hem contemplat la seva glòria,
glòria que té del Pare com a Fill únic,
ple de gràcia i de veritat.

La pregària de Jesús⁷³

Glorificació del Fill i unitat dels homes

Pare, gloriifiqueu el vostre Fill
a fi que el vostre Fill us glorifiqui,
segons el poder que li heu donat sobre tot home,
perquè doni la vida eterna a tots els qui li heu donat.

I això és la vida eterna:
que us coneguem a vós, únic Déu veritable,
i el qui heu enviat, Jesús, el Crist.
I així, amb ell, us glorifiquem a la terra,
duent a terme l'obra que ens heu donat a accomplir.

I, ara, Pare, junt amb el vostre Fill,
gloriifiqueu-nos vós al costat vostre
amb aquella glòria que al costat vostre hem tingut en ell
abans que el món existís.

Jesús ha manifestat el vostre nom a nosaltres,
els homes que li heu donat del món.
Som vostres i del Crist Jesús,
perquè guardem la vostra paraula.

Sabem que tot el que el Crist ens ha donat ve de vós,
perquè ens ha donat les paraules que li havíeu donat;
i les hem admeses.
I admetem veritablement que ell ha sortit de vós
i creiem que vós ens l'heu enviat.
I així, som d'ell i ell és glorificat en nosaltres.

⁷³ Jn 17,1-11.13-26.

Pare Sant, conserveu-nos en el vostre nom
perquè siguem U com vós i Jesús sou U;
i perquè tinguem ben plena en nosaltres
la seva pròpia joia divina de Fill.

D'ell hem rebut la vostra paraula
i ara el món ens odia,
perquè no sorn del món,
com Jesús tampoc no és del món.

En el món on ens trobem
preserveu-nos del Maligne.
Consagreu-nos en la veritat;
la vostra paraula és veritat.

Així com heu enviat el vostre Fill al món,
ell també ens ha enviat al món
per consagrar-lo en la veritat ·
i que molts creguin per la seva paraula.

Que tots siguem U;
corn vós, Pare, sou en Jesús i ell en vós,
que nosaltres també siguem U en vosaltres,
i que el món cregui que vós l'heu enviat.

Jesús ens ha donat la glòria que vós li heu donat
perquè siguem U, com vós i ell sou U;
Jesús en nosaltres, i vós en ell,
perquè siguem tots perfectament U.

I el món conegui que vós l'heu enviat,
i que ell ens ha estimat a nosaltres
com l'heu estimat a ell;
i que vós li ho heu donat tot.

Pare, Jesús vol que tots els qui li hem estat donats,
on ell està, també hi estiguem amb ell,
i així vegem la seva glòria
i l'amor que li teniu des d'abans de la creació del món.

Pare just, el món no us ha conegut,
però Jesús, el vostre Fill, sí que us ha conegut,
i nosaltres hem conegut que vós ens l'heu enviat,
i ell ens ha fet conèixer el vostre nom!

O Pare, i ens el fa conèixer encara
amb el do del seu propi Esperit de Fill,
perquè l'Amor amb què vós l'heu estimat a ell
estigui en nosaltres, i Jesús en nosaltres.

Pare, glorifiqueu el vostre Fill,
portant-nos a la Unitat vostra!

***Càntic de les cartes als romans,
primera i segona a Timoteu i primera als corintis***⁷⁴

Professions de fe a Crist ressuscitat

Jesucrist,
nascut del llinatge de David,
segons la carn,
constituït Fill de Déu en poder,
segons l'Esperit de Santedat,
des de la seva resurrecció d'entre els morts,
és constituït Senyor nostre.

Judicarà els vius i els morts
en la seva manifestació,
ell que ha establert en ell mateix
el seu Regne.

Hi ha un sol Déu,
hi ha també un sol mitjancer
entre Déu i els homes,
el Crist Jesús-Home,
el qual es donà a si mateix
en rescat per a tothom;
aquest és el testimoniatge donat
al moment apropiat.

Que Crist morí pels nostres pecats
segons les Escriptures;
fou sepultat i ressuscità el tercer dia
segons les Escriptures;
i s'aparegué vivent als deixebles
segons les Escriptures.

Proclamem que Déu ha constituït Jesús
Crist i Senyor nostre!

⁷⁴ Rm 1,3-4 (= 2Tm 2,8); 2Tm 4,1; 1Tm 2,5-6; 1Co 15,3-5.

Càntic de la carta als romans⁷⁵

Càntic de fe

Creiem en Aquell qui féu ressuscitar d'entre els morts,
Jesús, Senyor nostre,
el qual fou alliberat per les nostres iniquitats,
i ressuscitat per la nostra justificació.

Justificats, doncs, per la fe,
tinguem pau en Déu
per nostre Senyor Jesucrist.

Que per ell també hem tingut accés, per la fe,
en aquesta gràcia en què ens mantenim,
i ens gloriem en l'esperança de la glòria de Déu.

Ens gloriem en l'esperança de la glòria de Déu!

⁷⁵ Rm 4,24-5,2.

Himne a l'amor de Déu

Si Déu està per nosaltres, ¿qui estarà contra nosaltres?
Ell, que no va plànyer el seu propi Fill,
sinó que el lliurà per tots nosaltres,
¿com no ens ho donarà tot amb ell?

Qui podrà acusar els escollits de Déu?
Déu és el qui justifica: ¿qui és el qui podrà condemnar?
¿El Crist Jesús, el qui va morir,
més ben dit, el qui fou ressuscitat,
el qui està associat a la glòria de Déu,
el mateix que intercedeix per nosaltres?

Qui ens podrà separar de l'amor del Crist?
¿La tribulació, l'angoixa, la persecució,
la fam, la nuesa, el perill o l'espasa?
Tal com està escrit: «Per vós som portats a la mort
tot el dia,
se'ns considera com ovelles destinades a morir».
Però en totes aquestes coses vencem plenament
per aquell qui ens ha estimat.

Perquè estem segurs que ni la mort ni la vida,
ni els àngels ni els principats,
ni el present ni el futur,
ni poders ni altitud ni profunditat,
ni cap altra criatura
no podrà separar-nos de l'amor de Déu,
revelat en el Crist-Jesús, Senyor nostre.

Res no podrà separar-nos de l'amor de Déu!

⁷⁶ Rm 8,31-39.

Lloança als admirables designis de Déu

O profunditat de la riquesa,
de la saviesa i de la ciència de Déu!
Que en són, d'inescrutables, les seves decisions,
i d'inexplorables, els seus camins!

Qui ha conegut mai el pensament del Senyor?
Qui ha estat mai conseller seu?
¿Qui li ha donat primer,
perquè n'hagi de fer retribuït?

Perquè d'Ell, per Ell, i per a Ell
són totes les coses.
A Ell la glòria pels segles. Amén.

A Déu la glòria pels segles!

⁷⁷ Rm 11,33-36.

Lloança per la manifestació del misteri

Lloança

al Pare que ens ha enfortit en l'Evangeli,
que ens ha estat anunciat
i en la doctrina predicada sobre el seu Fill Jesucrist,
segons la revelació del Misteri,
guardat en el Silenci durant segles eterns,
però manifestat ara.

Misteri que,

per mitjà dels escrits profètics,
i llibres sagrats de tots els pobles
i de tot temps,
per ordre del Déu etern,
ha estat notificat
a totes les nacions perquè acceptin la fe;

A Déu Pare, l'únic Savi,

a Ell, per Jesucrist,
sigui la glòria pels segles dels segles. Amén.

Us lloem, o Pare, per haver-nos revelat Jesucrist!

⁷⁸ Rm 16,25-27.

***Càntic de la primera carta als corintis*⁷⁹**

Càntic a la vocació cristiana

Beneïm sempre Déu, Pare,
per la seva gràcia que ens ha estat donada
en el Crist Jesús,
perquè en ell hem estat enriquits en tot,
de tot do de revelació i de tot do de coneixement;

en la mesura en què el testimoniatge sobre el Crist
s'ha consolidat en nosaltres,
no ens manca cap mena de gràcia,
mentre esperem la manifestació de nostre Senyor Jesucrist,

el qual ens consolidarà fins a la fi,
talment, que siguem irrepressibles
el dia de nostre Senyor Jesucrist.

Fidel és Déu,
per qui hem estat cridats a associar-nos
al seu Fill Jesucrist,
Senyor nostre.

Beneït sigueu, Pare nostre,
que ens heu beneït en Crist!

⁷⁹ 1Co 1,4-9.

Càntic de la primera carta als corintis⁸⁰

Himne: L'economia de la salvació

Un sol Déu, el Pare,
de qui provenen totes les coses i nosaltres,
amb destinació a ell.

I un sol Senyor, Jesucrist,
per mitjà del qual provenen totes les coses i nosaltres,
amb destinació al Pare
per mitjà d'ell.

Pare, us reconeixem, doncs, com a Senyor nostre,
i proclamem la nostra filiació!

⁸⁰ 1Co 8,6.

Càntic de la primera carta als corintis⁸¹

Himne a l'amor fratern

Si parléssim les llengües dels homes i dels àngels,
però no tinguéssim caritat,
seríem com la campana que toca
o el címbal que dringa.

I, si tinguéssim el do de profecia
i sabéssim tots els misteris i tota la ciència,
si tinguéssim la fe ben íntegra
fins a fer canviar de lloc les muntanyes,
però no tinguéssim caritat,
no seríem res.

I, si distribuíssim tots els nostres béns entre els pobres,
si oferíssim el nostre cos perquè el foc ens consumís,
però no tinguéssim caritat,
de res no ens serviria.

La caritat és pacient, és bondadosa;
la caritat no té enveja, no es vanagloria,
no s'enorgulleix;
no és insolent, no busca el propi interès,
no s'irrita, no té en compte el mal,
no s'alegra de la injustícia,
sinó que s'alegra amb la veritat;
tot ho excusa, tot ho creu, tot ho espera,
tot ho suporta.

⁸¹ 1Co 13,1-13.

La caritat no caducarà mai.

En canvi, si es tracta de profecies, esdevindran inútils;
si es tracta de llengües, cessaran;
si de ciència, esdevindrà inútil.

Perquè per la ciència coneixen només en part,
i per la profecia profetitzem només en part.
Però, quan vindrà allò que és perfecte,
serà inútil allò que és parcial.

Quan érem infants parlàvem com uns infants,
pensàvem com uns infants,
raonàvem com uns infants;
però, quan ens hem fet homes,
hem deixat de banda les coses d'infants.

Ara hi veiem com per mitjà d'un mirall,
en enigma,
però aleshores hi veurem cara a cara;
ara coneixem només en part,
però llavors coneixerem del tot
amb la perfecció amb què hem estat coneguts.

Mentrestant, subsisteixen aquestes tres coses;
la fe, l'esperança i la caritat;
però la més gran de totes elles
és la caritat!

Beneït sigueu, Pare nostre, perquè sou l'Amor!

Himne: Mort i resurrecció

Desvetlla't, tu que dorms,
aixeca't d'entre els morts,
i el Crist t'il·luminarà!

Quan aquest cos nostre corruptible
s'haurà revestit d'incorruptibilitat,
i aquest cos nostre mortal
s'haurà revestit d'immortalitat,
aleshores es complirà la paraula profètica.

«La mort ha estat engolida en la victòria.
On és, o mort, la teva victòria?
On és, o mort, allò que t'esperona?»

L'esperó de la mort és el pecat,
i el que fa fort el pecat és la llei.
Donem, però, gràcies a Déu,
que ens concedeix la victòria
per mitjà de nostre Senyor Jesucrist.

Desvetlla't, tu que dorms,
aixeca't d'entre els morts,
i el Crist t'il·luminarà!

⁸² 1Co 15,54-57; Ef 5,14.

***Càntic de la segona carta als corintis*⁸³**

Himne de consolació

Beneït sigui Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist,
el Pare entranyable i Déu de tot consol,
que ens consola en totes les nostres afliccions;
per tal que nosaltres puguem consolar
els qui es troben en qualsevol aflicció,
gràcies al consol amb què nosaltres mateixos
som consolats per Déu.

Perquè així com els sofriments del Crist
són abundants en nosaltres,
així també, gràcies al Crist,
abunda el nostre consol.

Si som afligits,
és per al consol dels germans i la seva salvació;
i, si som consolats,
és per al seu consol, que ells experimenten
precisament quan suporten amb paciència
els mateixos sofriments
que patim també nosaltres.

I el Déu de la pau que ha fet tornar d'entre els morts,
amb la sang d'una aliança eterna,
el gran pastor de les ovelles, el Senyor nostre Jesús,
ens fa ben aptes per a fer la seva voluntat
en tota mena de bé;
obrant en nosaltres allò que li és plaent
per Jesucrist,
a qui sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

Beneït sigueu, Pare entranyable
i Déu de tot consol!

⁸³ 2Co 1,3-6; He 13,20-21.

***Càntic de la segona carta als corintis*⁸⁴**

El temps de salvació. El nostre ministeri de reconciliació del món

Ara és el temps favorable,
ara és el dia de Salvació.
Recomanem-nos com a ministres
de la reconciliació divina;

amb molts sofriments
tribulacions, necessitats, angoixes,
cops, presons, disturbis,
fatigues, vetlles, dejunis;

per la puresa, ciència,
longanimitat, benignitat;
per l'abundància de l'Esperit Sant,
per la caritat no fingida,
per la paraula de veritat,
pel poder de Déu;
per les armes de la justícia,
ofensives i defensives;

en la glòria i la ignomínia,
en la mala i bona fama;
com impostors, per bé que verídics;
com desconeguts, tot i que som ben coneguts;
com a punt de morir, però, de fet, vivim;
com castigats, però no ens han matat;
com afligits, i sempre joiosos;
com pobres, i que n'enriqueixen molts;
com els qui no tenen res, i tot ho posseeixen!

⁸⁴ 2Co 6,2.4-10.16-18.

Nosaltres, en efecte, som el temple del Déu vivent,
tal com Déu va dir:
«Habitaré i viuré enmig d'ells,
i seré el seu Déu, i ells seran el meu poble».

Per això: «Sortiu d'enmig dels infidels
i separeu-vos-en, per la fe,
-diu el Senyor- i no toqueu res d'impur;
jo us acolliré,
us seré un pare,
i vosaltres en sereu fills i filles»,
diu el Senyor totpoderós,
quan tot serà aplegat en l'amor.

Perquè el Pare ens ha reconciliat amb ell pel Crist
i ens ha confiat el ministeri de la reconciliació del món
en el Crist!

Càntic de la carta als gàlates⁸⁵

Càntic d'acció de gràcies per la vocació cristiana

La gràcia i la pau ens venen de part de Déu
-Pare nostre- i del Senyor Jesucrist,
que es va donar a si mateix pels nostres pecats
a fi d'alliberar-nos d'aquest món actual pervers,
segons la voluntat del Déu i Pare nostre.

Per tal de servir el Déu viu i veritable
i esperar del cel el seu Fill,
que el Pare ressuscità d'entre els morts,
Jesús, que ens allibera de la ira que ha de venir.

I el Déu mateix de la pau ens santifica plenament,
fent que tot el nostre ésser,
l'esperit, l'ànima i el cos,
es conservin irrepreusibles per a la vinguda
de nostre Senyor Jesucrist.

El qui ens dóna la vocació és fidel,
i ell ho farà:
segons la voluntat del Déu i Pare nostre,
al qual sigui donada la glòria
pels segles dels segles. Amén.

Segons la voluntat de Déu i Pare nostre!

⁸⁵ Ga 1,3-5;1Te 1,9-10; 5,23-24.

El pla diví de salvació

Beneït sigui el Déu,
i Pare de nostre Senyor Jesucrist,
que ens ha beneït en Crist
amb tota mena de benediccions espirituals
dalt del cel.

Ens elegí en ell,
abans de crear el món,
perquè fóssim sants,
irrepressibles davant seu, en l'amor.

Per amor ens destinà
a ser fills seus per Jesucrist,
segons la seva benèvola decisió,
que dóna lloança a la glòria dels seus favors
i és en el seu Estimat que ens ha afavorit.

En ell, per la seva sang,
obtenim la redempció,
la remissió dels pecats,
segons la riquesa de la seva gràcia,
que féu desbordar damunt nostre
en plenitud de saviesa i d'enteniment.

Ens ha fet conèixer el misteri de la seva voluntat,
d'acord amb la decisió benvolent,
que s'havia proposat en ell;
per realitzar-la en la plenitud dels temps:
reunir totes les coses en el Crist, com a cap,
tant les del cel com les de la terra.

⁸⁶ Ef 1,3-14.

És també en ell que hem estat fets possessió seva,
predestinats
segons el disseny d'aquell qui ho fa tot
segons la decisió de la seva voluntat,
a fi que fóssim lloança de la seva glòria,
nosaltres que de bon començ
tenim posada en el Crist la nostra esperança.

És també en ell que nosaltres,
després d'haver sentit la paraula de la veritat,
el missatge joiós de la nostra salvació,
i d'haver-hi cregut,
hem estat segellats amb l'Esperit Sant promès,
que constitueix les arres de la nostra herència,
per a redempció del poble que s'ha adquirit,
a lloança de la seva glòria.

Beneït sigueu, Pare nostre,
que ens heu beneït en Crist!

Himne a la supremacia del Crist

El Déu de nostre Senyor Jesucrist,
el Pare de la glòria,
ens dóna un esperit de saviesa
que ens revela l'autèntic coneixement d'ell,
i ens il·lumina els ulls del nostre cor
perquè sapiguem a quina esperança
ens ha cridat;

quina riquesa de glòria ens reserva
a la seva herència entre els sants,
i quina immensa grandesa pren el seu poder
envers nosaltres, els creients,
obrant amb aquella poderosa força
amb què va obrar en el Crist;

quan el ressuscità d'entre els morts
i li féu compartir la seva glòria, al cel,
per damunt de tot principat i tota potestat,
de tot poder i tota dominació,
i de tot nom que es pugui pronunciar
no sols en el món present,
sinó també en el futur;

«tot ho ha sotmès sota els meus peus»,
i a ell, que està per damunt de tot,
l'ha donat corn a cap a l'Església,
que és el seu cos,
la plenitud d'aquell qui és plenitud total de tot.

Cridats a la Plenitud del Crist,
que és Plenitud total de tot.

⁸⁷ Ef 1,17-23.

Càntic: De la mort a la vida

Nosaltres érem morts per les nostres faltes
i els nostres pecats,
en els quals visquérem en altre temps
d'acord amb el tarannà d'aquest món,
d'acord amb el príncep del mal,
l'esperit que ara actua en els rebels.

Però Déu, que és ric en bondat,
pel gran amor amb què ens va estimar,
malgrat ser nosaltres morts pels pecats
ens tornà a la vida amb el Crist
-és per gràcia que hem estat salvats-.

Amb ell ens ressuscità
i amb ell ens féu compartir la seva glòria,
al cel, en el Crist Jesús,
per manifestar en els segles venidors
la immensa riquesa de la seva gràcia,
per la seva bonesa envers nosaltres
en el Crist Jesús.

Perquè és per la gràcia que hem estat salvats
mitjançant la fe;
i això no ve pas de nosaltres:
és de Déu, el do;
no ve de les obres perquè ningú no se'n gloriï.

⁸⁸ Ef 2,1-2.4-10.

En efecte, som obra seva,
creats en el Crist Jesús
amb vista a les obres bones
que Déu preparà per endavant
perquè les practiquéssim.

I és per gràcia que hem estat salvats!

Tots reunits en el Crist

En altre temps érem sense el Crist;
estrangers als pactes de la promesa,
mancats d'esperança
i sense Déu en el món.

Però ara, en el Crist Jesús,
nosaltres, que en altre temps érem lluny,
ens hem apropiat en la sang del Crist.
Perquè ell és la nostra Pau.

Jesucrist, qui de dos pobles n'ha fet un
destruint el mur de separació,
abolint l'enemistat, en la seva carn,
abrogant lleis, manaments i decrets;
a fi de crear en ell, amb tots dos,
un sol home nou.

I fer la pau
i, units tots els homes en un sol cos,
reconciliar-los amb Déu
per mitjà de la Creu,
matant en ell l'enemistat.

Així, en venir ell, va anunciar la pau:
la pau a nosaltres que érem lluny,
i la pau als qui eren a prop;
per ell, uns i altres tenim accés al Pare
en un sol Esperit.

⁸⁹ Ef 2,12.22.

Així, ja no som més estrangers ni forasters,
sinó que som conciutadans dels sants
i familiars de Déu,
edificats sobre el fonament dels apòstols i dels profetes,
amb el mateix Crist Jesús per pedra angular.

En ell, tota construcció,
ajustada harmoniosament,
s'alçarà per ser temple sant en el Senyor;
en ell, també nosaltres formem part de l'edifici
per esdevenir mansió de Déu
en l'Esperit.

Us donem gràcies, Pare,
perquè per Jesucrist tenim accés a vós!

Ministres del Misteri del Crist

El Misteri del Crist,
que no havia estat manifestat als homes
en altres generacions,
ara l'Esperit l'ha revelat a nosaltres:

que tots els pobles són cohereus,
membres del mateix cos
i coparticipants de la promesa
en el Crist Jesús
per mitjà de l'Evangeli.

D'aquest Evangeli, tots n'hem esdevinguts ministres,
per donació de la gràcia de Déu,
que ens ha estat concedida
per l'obra eficaç del seu poder.

Per anunciar a tots els pobles les insondables riqueses
del Crist,
i posar a plena llum
quines són les disposicions del Misteri
amagat des de tots els segles en Déu,
Creador de totes les coses.

A fi que ara coneguin els principats i les potestats dalt del cel,
per mitjà de l'Església,
els variadíssims recursos de la saviesa de Déu,
segons l'etern disseny que s'havia proposat
en el Crist.

⁹⁰ Ef 3,4-12.

Crist Jesús i Senyor nostre,
en qui tenim la seguretat d'acostar-nos-hi
amb confiança,
per mitjà de la fe en ell.

Estem cridats a anunciar
les insondables riqueses del Crist!

Càntic: La plenitud del Crist

Déu i Pare nostre, de qui pren el nom tota família
al cel i a la terra,
segons la riquesa de la seva glòria,
ens concedeix de ser enfortits vigorosament
en l'home interior,
per mitjà del seu Esperit.

Crist habita per la fe en els nostres cors,
i, arrelats i fonamentats en la caritat,
podem comprendre, amb tots els sants,
quina és l'amplària i la llargària,
l'altitud i la profunditat seves.

Conèixer, en una paraula, la caritat del Crist
que sobrepuja tot coneixement
perquè, totalment plens,
entrem a la plenitud de Déu.

A ell, que, amb el poder que actua eficaçment en nosaltres,
pot fer infinitament més de tot el que demanem
o pensem,
sigui donada la glòria en l'Església
i en el Crist Jesús,
per totes les generacions dels segles dels segles. Amén.

La caritat del Crist ens porta
a la Plenitud de Déu!

⁹¹ Ef 3,14-21.

Càntic de la carta als efesis⁹²

Exhortació a la unitat de la fe

Un sol Senyor, una sola Fe, un sol baptisme,
un sol Déu i Pare.

Cridats a portar tots els germans amb caritat,
en la humilitat i mansuetud,
cantem i proclamem:
un sol Senyor, una sola Fe, un sol baptisme,
un sol Déu i Pare.

Cridats a conservar la unitat de l'Esperit,
en el vincle de la pau,
cantem i proclamem:
un sol Senyor, una sola Fe, un sol baptisme,
un sol Déu i Pare.

Cridats a formar un sol cos
en un sol Esperit,
cantem i proclamem:
un sol Senyor, una sola Fe, un sol baptisme,
un sol Déu i Pare.

Cridats a participar en una sola esperança
en el Crist Senyor,
cantem i proclamem:
un sol Senyor, una sola Fe, un sol baptisme,
un sol Déu i Pare.

La vocació a què hem estat cridats
ens fa proclamar:
un sol Déu i Pare de tots,
que és damunt de tots,
per tots i en tots.

⁹² Ef 4,1-6.

Himne: Exemple del Crist

Jesucrist, que era de condició divina,
no es volgué guardar gelosament
la seva igualtat amb Déu.

Sinó que es va fer no-res,
fins a prendre la condició d'esclau
i fer-se semblant als homes.

I quan començà de capténir-se com home qualsevol,
s'abaixà i es féu obedient
fins a acceptar la mort
i una mort de creu.

És per això que Déu l'ha exalçat
i li ha concedit aquell nom
que està per damunt de tot altre nom.

Perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra,
doblegui el genoll al nom de Jesús,
i tots els llavis reconequin:
Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare!

⁹³ Fl 2,6-11.

**Acció de gràcies pel coneixement que ens dóna
l'Evangeli**

Donem gràcies a Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist,
per la fe en Crist Jesús que tenim
i per la caritat envers tots els sants,
per l'esperança que ens és reservada al cel,
i que ja coneixíem per la paraula de la veritat,
és a dir de l'Evangeli.

Evangeli que, d'ençà del dia que vam sentir
i conèixer veritablement la gràcia de Déu,
és ja present entre nosaltres,
com també ho és a tot el món,
on va fructificant i creixent
igual que entre nosaltres.

Nosaltres, que hem estat cridats
a tenir el ple coneixement de la seva voluntat
en tota saviesa i en tota intel·ligència espiritual,
a fi que ens portem d'una manera digna del Senyor,
complaent-lo en tot;

fructificant en tota mena d'obres bones
i creixent en el coneixement de Déu;
enfortits en tota fortalesa pel poder de la seva glòria,
a fi que obtinguem una perfecta paciència
i una fermesa d'esperit,
donant gràcies amb joia al Pare.

Us donem gràcies, Pare, pel coneixement
que per Jesucrist tenim.

⁹⁴ Col 1,3-6.9-12.

Himne: Preeminència de Jesucrist

Amb joia donem gràcies al Pare
que s'ha dignat d'incloure'ns
en la porció d'herència dels sants
en la llum.

Ell ens salvà de la potestat de les tenebres
i ens transportà al Regne del seu Fill estimat,
en qui tenim la redempció,
la remissió dels pecats.

Ell és imatge del Déu invisible,
engendrat abans de tota la creació,
ja que en ell foren creades totes les coses,
les del cel i les de la terra.

Tot ha estat creat per ell i destinat a ell,
les coses visibles i les invisibles;
ell és abans de totes les coses,
i totes subsisteixen en ell.

Ell és també el cap del cos, de l'Església;
és el principi,
engendrat d'entre els morts, abans que tot altre,
a fi que en tot tingui la primacia.

Perquè va plaure a Déu
de fer habitar en ell tota la plenitud,
i de reconciliar per mitjà d'ell totes les coses
amb destinació a si mateix.

⁹⁵ Col 1,12-20.

Després de pacificar amb la sang de la seva creu,
per mitjà d'ell,
tant les coses de la terra com les del cel.

Glòria a vós, Primogènit d'entre els morts!

Càntic de la carta als colossencs⁹⁶

Himne: Victòria de la creu

Crist,

després de perdonar-nos amb benignitat totes les faltes,
va esborrar el document on constava en contra nostre
el deute que teníem amb els preceptes,
el va anul·lar
clavant-lo a la creu.

I va espoliar dels seus drets els principats i les potestats
i els va exposar públicament en espectacle
enduent-se'ls en el seu seguici triomfal.

Ens gloriem de la Creu de nostre Senyor Jesucrist,
pel qual el món és crucificat per a nosaltres,
i nosaltres per al món!

⁹⁶ Col 2,13-15.

Càntic de la carta als colossencs⁹⁷

Vida d'unió amb Crist

Si hem ressuscitat amb el Crist,
busquem les coses de dalt
on és el Crist, compartint la glòria de Déu;
les coses de dalt,
no pas les de la terra.

Perquè vam morir,
i la nostra vida està amagada amb el Crist en Déu.
Quan el Crist, la nostra vida, es manifestarà,
també nosaltres ens manifestarem amb ell
en plena glòria.

Ens adherim a vós, o Crist, Al·leluia!

⁹⁷ Col 3,1-4.

El Misteri de la Pietat

El Misteri de la Pietat és gran:

es féu visible en la carn,
fou justificat en l'Esperit,
aparegué als àngels,
fou predicat als pagans,
fou cregut en el món,
fou endut a la glòria.

La qual farà aparèixer,
en el temps apropiat,
el benaurat i únic Sobirà,
el Rei dels reis i Senyor dels senyors,
l'únic que posseeix la immortalitat,
que habita una llum inaccessible,
que cap home no ha vist mai ni pot veure mai;

Jesucrist,
a qui pertany l'honor
i el poder per sempre. Amén

Glòria a vós, o Crist!

⁹⁸ 1Tm 3,16; 6,15-16.

Himnes de professió de fe

Déu ens ha salvat

i ens ha cridat amb una vocació santa,
no pas per les nostres bones obres,
sinó segons el seu disseny i la seva gràcia,

que ens fou donada en Crist Jesús

abans dels temps eterns
i que s'ha manifestat ara
amb la manifestació del nostre Salvador Jesucrist,

que va destruir la mort

i féu resplendir la vida
i la incorruptibilitat
per mitjà de l'Evangeli.

Per això, ens fatiguem i lluitem

perquè tenim posada la nostra esperança
en el Déu vivent,
que és Salvador de tots els homes,
sobretot dels creients.

I proclamem que el Crist Jesús

vingué al món
per salvar els pecadors.

Al Rei dels segles,

al Déu únic,
immortal, invisible,
honor i glòria pels segles dels segles. Amén.

Proclamem que el Senyor ens ha salvat!

⁹⁹ 2Tm 1,4-10; 1Tm 4,10; 1,15-17 .

Himne de perseverança

Si morim amb Crist,
amb ell també viurem;
si sofrim amb Crist,
també regnarem amb ell;

si neguem el Crist,
també ell ens negarà;
si som infidels al Crist,
ell continua fidel,
ja que no pot pas negar-se a si mateix.

Encara una estona,
una estona només,
i el qui ha de venir vindrà,
i no trigarà.

El meu just viurà de la fe;
però, si es fa enrere,
no s'hi complaurà pas la meva ànima,
diu el Senyor.

Us confessem, o Crist, Salvador nostre!

¹⁰⁰ 2Tm 2,11-13; He 10,37-38.

Himnes: El misteri cristià

Quan es manifestà la benignitat i l'amor als homes
de Déu, Salvador nostre,
no pas a causa de les obres de justícia
que nosaltres haguéssim fet,

sinó per la seva bondat,
ens va salvar
per mitjà del bany de regeneració
i de renovellament de l'Esperit Sant.

Que ell vessà abundantament en nosaltres
per Jesucrist, Salvador nostre,
a fi que, justificats per la seva gràcia,
esdevinguem hereus de la vida eterna
que esperem.

S'ha manifestat, en efecte, la gràcia salvadora de Déu
a tots els homes,
i ens instrueix,
perquè, renunciant a la impietat i als designis mundans,
visquem en aquest món amb sobrietat,
justícia i pietat,

mentre estem en expectació de la benaurada esperança
i de la manifestació de la glòria
del gran Déu i Salvador nostre Jesucrist,
que es donà a si mateix per nosaltres,

¹⁰¹ Tt 3,4-7; 2,11-14.

a fi de rescatar-nos de tota iniquitat
i purificar-se per a ell un poble,
possessió seva,
zelós de bones obres.

Us donem gràcies, Senyor, que ens heu salvat!

Himne: Primat del Crist

Després que en tots els temps Déu ha parlat als homes
molt sovint i de moltes maneres
per mitjà dels profetes
i savis inspirats,

ara ens ha parlat a nosaltres
per mitjà del Fill,
que ha constituït hereu de totes les coses,
pel qual va fer també el món.

Ell, que és la resplendor de la seva glòria
i l'empremta de la seva substància,
que sustenta totes les coses
amb la seva paraula poderosa;

després d'haver acomplert l'expiació dels pecats,
comparteix la glòria del Pare, al cel,
tant més superior als àngels,
com més diferent del d'ells és el nom
-de Fill- que ha heretat.

Glòria a vós, Fill i Revelador del Pare!

¹⁰² He 1,1-4.

Himne: Exemple del Crist

Jesucrist no s'ha atribuït a si mateix la glòria
sinó que la hi ha donada el que li va dir:
«Tu ets el meu Fill, avui t'he engendrat»;

Ell, que durant la seva vida mortal,
amb grans clamors i llàgrimes
va oferir pregàries i súpliques
a aquell qui podia salvar-lo de la mort,

i fou escoltat a causa de la seva submissió,
tot i ser Fill,
va aprendre pels seus propis sofriments l'obediència;

i, arribat al terme,
esdevingué per a tots els qui l'obeeixen causa
de salvació eterna,
proclamat per Déu Pontífex segons l'orde de Melquisedec
i Fill seu, en la mateixa glòria.

I és en virtut d'aquesta voluntat del Pare
que nosaltres som santificats per Jesucrist!

¹⁰³ He 5,5.7-10; 8,1; 10,10.

Himne d'acció de gràcies pasqual: joia per la salvació

Beneït sigui el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist,
que per la seva gran bondat
ens ha engendrat de nou,
mitjançant la resurrecció de Jesucrist d'entre els morts:

per a una esperança vivent,
per a un heretatge incorruptible,
conservat al cel per a nosaltres,
que el poder de Déu guarda
per mitjà de la fe, per a la salvació,
prompte a manifestar-se en aquest temps darrer.

Per això, ens n'alegrem,
encara que ara hàgim de ser afligits,
per poc temps amb diverses proves,
a fi que la prova de la nostra fe,
més preciosa que l'or corruptible,
resulti un motiu de lloança,
en la revelació de Jesucrist.

Jesucrist, que estimem sense haver-lo vist,
en qui ara sense veure'l, però creient-hi,
ens alegrem amb una joia inefable i esplendorosa,
segurs d'assolir el terme de la fe:
la salvació de les nostres ànimes.

¹⁰⁴ 1Pe 1,3-12.

Entorn d'aquesta salvació han indagat
i han investigat els profetes
que profetitzaren sobre la gràcia destinada a nosaltres.
Els han esbrinat a quin temps
i a quines circumstàncies
es referia l'Esperit del Crist,
que estava en ells,
quan els anunciava per endavant les sofrències del Crist
i les glòries que les seguirien.

Els fou revelat que no era per a ells mateixos,
sinó per a nosaltres,
que administraven aquest missatge
que ara ens anuncien els qui ens prediquen la bona nova,
portats per l'Esperit Sant tramès del cel,
missatge que els àngels desitgen de contemplar.

Beneït sigueu, Pare nostre,
que en Jesucrist ens heu engendrat de nou!

Fonament i missió de l'Església

Acostem-nos al Crist, pedra viva,
rebutjada pels homes,
però escollida per Déu, honorada;

també nosaltres, com pedres vivents,
prestem-nos a l'edificació d'una casa espiritual
-l'Església per
formar un sacerdoci sant,
i oferir sacrificis espirituals,
agradables a Déu, per Jesucrist.

Per això es troba a l'Esriptura:
«He posat a l'Església una pedra angular,
escollida, honorada;
i el qui cregui en ella
no serà confós».

Per a nosaltres, doncs, els qui creiem, és l'honor.
Però per als incrèduls, la pedra que havien
rebutjat els constructors
ha esdevingut pedra angular,
pedra d'ensopec i roca d'escàndol.
Hi ensopeguen perquè no obeeixen la Paraula;
i és a això que han estat destinats.

¹⁰⁵ 1 Pe 2,4-10.

Nosaltres, però, som un llinatge escollit,
un sacerdocí reial,
una nació santa,
un poble adquirit
per anunciar les meravelles
d'aquell qui ens ha cridat de les tenebres
a la seva llum admirable.

Nosaltres que en altre temps no érem poble,
i ara som poble de Déu;
nosaltres, que no havíem assolit misericòrdia
i ara hem assolit misericòrdia!

Us donem gràcies, Senyor,
perquè ens heu fet Església!

Himne: El Crist, Salvador

Crist va patir per nosaltres
i ens deixà exemple,
a fi que seguíssim les seves petjades.

Ell no va cometre pecat,
ni es trobà engany a la seva boca;
injuriat, no tornava injúria;
maltractat, no amenaçava;
sinó que es confiava a aquell
qui judica justament.

Ell ha portat els nostres pecats
en el seu cos
damunt el patíbul,
a fi que, morts al pecat,
visquem per a la justícia;
amb les seves ferides, hem estat guarits!

Amb les seves ferides, hem estat guarits!

¹⁰⁶ 1 Pe 2,21-24.

Càntics d'exhortació a viure la vida cristiana

La fi de totes les coses és a prop.
Siguem, doncs, assenyats i sobris
amb vista a l'oració.
Tinguem els uns amb els altres una caritat ardent.

Segons la gràcia rebuda,
distribuïm entre els germans
la múltiple gràcia de Déu,
a fi que en totes les coses Déu sigui glorificat
per Jesucrist.

Elegits segons presciència de Déu Pare,
en la santificació de l'Esperit,
per obeir Jesucrist i rebre l'aspersió de la seva sang,
la gràcia i la pau ens són atorgades
abundosament.

Així, tots, els uns envers els altres, revestim-nos d'humilitat.
Descarreguem en Déu tota preocupació nostra,
perquè ell té cura de nosaltres,
a fi que ens exalti al seu temps
per Jesucrist.

El Maligne, l'adversari que ronda cercant engolir la creació,
resistim-li, fermes en la fe,
sabent que els mateixos sofriments,
els han de suportar tots els nostres germans
que hi ha al món.

¹⁰⁷ 1Pe 4,7-8.10-11; 1,2; 5,5-11 .

I quan haurem sofert una mica,
el Déu de tota gràcia,
que ens ha cridat en el Crist a la seva glòria,
acabarà l'obra, ens afermarà,
ens enfortirà i ens farà estables
per Jesucrist.

A qui pertany la glòria
i el poder pels segles dels segles. Amén.

Us glorifiquem, Pare nostre,
per Jesucrist, nostre Senyor!

Himne: El Verb de Déu s'ha manifestat

Allò que era des del començament.

Allò que hem sentit,
que hem vist amb els nostres ulls,
que hem contemplat.

Allò que les nostres mans han palpat
referent al Verb de la Vida,
ho anunciem.

- Perquè la Vida s'ha manifestat,
i l'hem vista
i en donem testimoniatge
i anunciem la Vida eterna,
la que era prop del Pare
i se'ns ha aparegut-.

Allò que hem vist i sentit,
ho anunciem també a tot el món,
a fi que també ell tingui comunió amb nosaltres.

I la nostra comunió és amb el Pare
i amb el seu Fill Jesucrist.
A fi que la nostra joia sigui plena.

I hem contemplat la seva glòria;
glòria que té del Pare com a Fill únic,
ple de gràcia i de veritat.

¹⁰⁸ 1Jn 1,1-4.

La filiació divina

Mireu quina prova d'amor
ens ha donat el Pare,
que siguem anomenats fills de Déu,
i, de fet, ho som!
Per això el món no ens reconeix;
perquè no l'ha reconegut a ell.

Ara som fills de Déu,
i encara no s'ha manifestat
allò que serem.
Sabem que quan es manifesti,
serem semblants a ell,
perquè el veurem tal com és.

Beneït sigueu, Pare nostre,
que ens heu fet fills vostres!

¹⁰⁹ 1Jn 3,1-2.

Càntic: Déu és Amor

Estimem-nos mútuament,
perquè l'amor ve de Déu,
i tot aquell qui estima ha nascut de Déu
i coneix Déu.
El qui no estima no coneix Déu,
perquè Déu és Amor.

L'amor de Déu envers nosaltres
s'ha manifestat en això:
que Déu ha enviat el seu Fill unigènit al món
a fi que visquem per ell.

En això consisteix l'amor:
no som nosaltres qui hem estimat Déu,
sinó que és ell qui ha estat el primer d'estimar-nos,
i ha enviat el seu Fill
com a apropiació pels nostres pecats.

Si Déu ens ha estimat tant,
també nosaltres hem d'estimar-nos mútuament.
I nosaltres hem conegut l'amor
que Déu té envers nosaltres,
i hi hem cregut.
Déu és Amor,
i el qui està en l'amor està en Déu,
i Déu està en ell.

Beneït sigueu, Pare nostre, perquè sou l'Amor!

¹¹⁰ 1Jn 4, 7-11.16.

Càntic de la carta de sant Judes¹¹¹

Lloança

Al Pare, qui pot guardar-nos d'ensopegar
i presentar-nos íntegres,
exultants, davant la seva glòria,

a l'únic Déu,
Salvador nostre per Jesucrist nostre Senyor,
glòria, majestat, força i poder
abans de tots els temps,
ara i en tots els temps.

Amén!

¹¹¹ Jud 24-25.

Al Déu creador i a Jesucrist, l'Anyell de Déu

Digne sou, Senyor i Déu nostre,
de rebre la glòria, l'honor i la força.
Perquè vós heu creat totes les coses
i, pel vostre voler,
elles, que no existien, foren creades.

Digne sou, Senyor, Jesucrist,
de prendre el document i d'obrir-ne els segells,
perquè fóreu degollat,
i amb la vostra sang
vau comprar per al nostre Déu
gent de tota tribu, llengua, poble i nació.
I els vau fer reialme i sacerdots
per al nostre Déu
i regnaran sobre la terra.

Digne és l'Anyell, que ha estat degollat,
de rebre el poder, la riquesa,
la saviesa, la força,
l'honor, la glòria i la benedicció.

Al nostre Déu i a l'Anyell, doncs,
siguin donats la benedicció i l'honor,
la glòria i el poder pels segles dels segles.
Honor, glòria i benedicció a Déu i a l'Anyell de Déu.

¹¹² Ap 4,11; 5,9-10.12-13.

Càntic de l'Apocalipsi¹¹³

Arriba el regne de Déu

Us donem gràcies, Senyor, Déu Totpoderós,
El-Qui-és-i-el-Qui-era,
perquè heu pres el vostre gran poder
i ja regneu.

Les nacions estaven furioses,
però ja ha vingut la vostra decisió,
i el temps de ser jutjats els morts.

De donar la recompensa als vostres servents,
els profetes, els sants,
i els qui temen el vostre nom,
petits i grans.

Ara s'ha realitzat la salvació, la potència,
el regnat del nostre Déu
i el poder del seu Crist.

Perquè ha estat expulsat
l'acusador dels nostres germans,
aquell qui els acusava nit i dia
davant del nostre Déu.

L'han vençut per la sang de l'Anyell
i per la paraula del seu testimoniatge,
i han menyspreat la seva pròpia vida
fins a la mort.

Estigueu-ne joiosos, o cel,
i els qui hi habiteu.

Us donem gràcies, Senyor, Déu Totpoderós!

¹¹³ Ap 11,17-18; 12,10-12.

***Càntic de l'Apocalipsi*¹¹⁴**

Càntic dels vencedors

Grans i meravelloses són les vostres obres,
Senyor, Déu Totpoderós!
Justos i fidels els vostres camins,
o Rei de les nacions.

¿Qui no temerà, Senyor,
i no glorificarà el vostre nom?
Perquè vós sol sou Sant!

Perquè totes les nacions vindran,
i es prosternaran davant vostre,
perquè s'han fet públics
els vostres veredictes.

Grans i meravelloses són les vostres obres, Senyor!

¹¹⁴ Ap 15,3-4.

***Càntic de l'Apocalipsi*¹¹⁵**

Les noces de l'Anyell

La salvació, la glòria i el poder,
són del nostre Déu.

Al·leluia.

Perquè els seus judicis
són rectes i justos. Amén.

Al·leluia. Al·leluia.

Lloeu el nostre Déu,
tots els seus servents.

Al·leluia.

Tots els qui el temeu,
petits i grans.

Al·leluia. Al·leluia.

Que el Senyor, el nostre Déu,
el Totpoderós, ja regna.

Al·leluia.

Alegrem-nos i exultem,
i donem-li glòria.

Al·leluia. Al·leluia.

Perquè han arribat
les noces de l'Anyell.

Al·leluia.

I la seva esposa -l'Església-
ja està preparada!

Al·leluia. Al·leluia.

¹¹⁵ Ap 19,1-2.5-7.